

Đây Chính Là ISLAM

Một cái nhìn sâu sắc về các
tôn giáo phát triển nhanh

Bức ảnh được chụp từ trên cao của người Muslim đang hướng về phía Ka'bah, nơi mà Allah đã lệnh cho Thiên sứ Ibrahim xây lên và lệnh cho người Muslim phải hướng về nơi đây trong các lễ nguyện Salat của họ cho dù ở bất cứ nơi nào

THIS IS
ISLAM

دار الدليل المعاصر للنشر والتوزيع ، ١٤٤١هـ (ح)

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

باهمام ، فهد بن سالم

هذا هو الإسلام - فيتنامي. / فهد بن سالم باهمام - الرياض ، ١٤٤١هـ

١٥٤ ص ، ٢٢ X ١٥ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٩١٣٧٢-٣-٨

١- الاسلام - مبادئ عامة أ.العنوان

ديوي ٢١١ ١٤٤١/٢٦٠٧

رقم الإيداع : ١٤٤١/٢٦٠٧

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٩١٣٧٢-٣-٨

Đây Chính Là ISLAM

Một cái nhìn sâu sắc về các
tôn giáo phát triển nhanh
nhất trên thế giới

Fahd Salim Bahamam

Ấn bản đầu tiên
2021

Bản quyền của
Modern Guide (Hướng dẫn Hiện đại)

- **Chẳng lẽ không** có ý nghĩa đối với bạn khi nhìn thấy một hình ảnh khá rõ nét về một tôn giáo đang gây tranh cãi nhất trên các phương tiện truyền thông xung quanh bạn?..
- **Chẳng lẽ không** đáng cho bạn dừng lại một giây lát để tìm hiểu sâu hơn về một trong những tôn giáo mà theo thống kê toàn cầu có mức độ lan rộng nhanh nhất cùng với số lượng người gia nhập nhiều nhất?
- **Chẳng lẽ bạn không** tìm thấy một niềm vui khi khám phá các nền văn hóa và triết lý của người khác cũng như về cuộc sống, tôn giáo, vũ trụ xung quanh chúng ta?..
- **Tại sao bạn không** cho bản thân mình một cơ hội để tìm hiểu các thông tin đáng tin cậy về Islam từ chính tài liệu tham khảo của nó.. Sau đó, bạn đánh giá chúng theo lập luận và tri thức của bạn?..

Nếu bạn thấy điều đó hoặc một cái gì đó quan trọng hoặc thú vị, thì cuốn sách này sẽ giúp bạn tìm thấy điều mong muốn của bạn..

Qur'an Đến Từ Đâu?

82

Một câu hỏi hợp lý xuất hiện ngay lập tức khi chúng ta nói về cuốn sách thiêng liêng của người Muslim: Qur'an và Muhammad.. Tại sao chúng ta nên chấp nhận lời kể của người Muslim xung quanh câu chuyện này? Chẳng lẽ chúng ta không có quyền đặt câu hỏi về điều này hay sao?

Các Chủ Đề Của Cuốn Sách

Những Câu Hỏi Đánh Thức Tất Cả Chúng Ta ..

12

- Tôn giáo Islam • Ý nghĩa của từ "Islam"
- Islam là tôn giáo của tất cả các vị Sứ Giả

Tính Toàn Cầu Của Islam

16

- Quan tâm đến môi trường là một phần của đức tin
- Tôn giáo của kiến thức
- Islam bao gồm tất cả các khía cạnh của con người
- Tôn giáo của sự kết nối và chia sẻ

Đấng Tạo Hóa Duy Nhất.. Đấng Được Thờ Phụng Duy Nhất

32

- Giữa luật tự nhiên và luật Islam
- Không có chức tư tế nào trong Islam
- Có nghi thức đặc biệt cho việc gia nhập Islam không?

Thật Sự Ai Là Các Vị Sứ Giả?

40

- Tính phạm giới của các vị Sứ Giả • Sự điều độ vị trí của các vị Sứ Giả
- Quan điểm của Islam đối với các vị Sứ Giả

Quan Điểm Của Islam Đối Với Ysa (Giê-Su)

44

Ai Chính Là Vị Sứ Giả Của Islam?

50

- Một cuộc hành trình ngắn để tìm hiểu về vị Sứ Giả của Islam - Muhammad:

Muhammad - Sứ Giả Của Allah Trong Mắt Của Những Người Trung Thực Không Thiên Vị

56

Một Số Câu Chuyện Về Thiên Sứ Muhammad — 62

- Khiêm tốn
- Nhân từ
- Công bằng
- Từ thiện và rộng lượng
- Sự kiên nhẫn và khoan hồng của Người
- Thủ phạm trong cuộc sống
- Uy tín

Một Số Lời Nói Của Muhammad — 70

Qur'an Là Phép Màu Vĩnh Cửu Của Islam — 76

- Phép màu trong sự bảo quản
- Phép màu về cách hành văn và tâm lý

Qur'an Đến Từ Đâu? — 82

- Những cáo buộc lặp đi lặp lại
- Tại sao chúng ta không coi đó chỉ đơn thuần là tài năng kiệt xuất
- Có thể đó là những quyển sách được viết lại
- Một sự thật lịch sử biệt đãi
- Mỗi người đều có lời nhận xét cuối cùng

Các loại Ibadah (thờ phượng) trong Islam. Thế nào là bản chất của Ibadah? — 92

- Các trụ cột của Islam
- Tại sao phải có nghĩa vụ và thử thách?
- Lễ nguyện Salah
- Bỏ thí Zakat
- Nhịn chay
- Hành hương Hajj

Gia Đình Trong Islam — 108

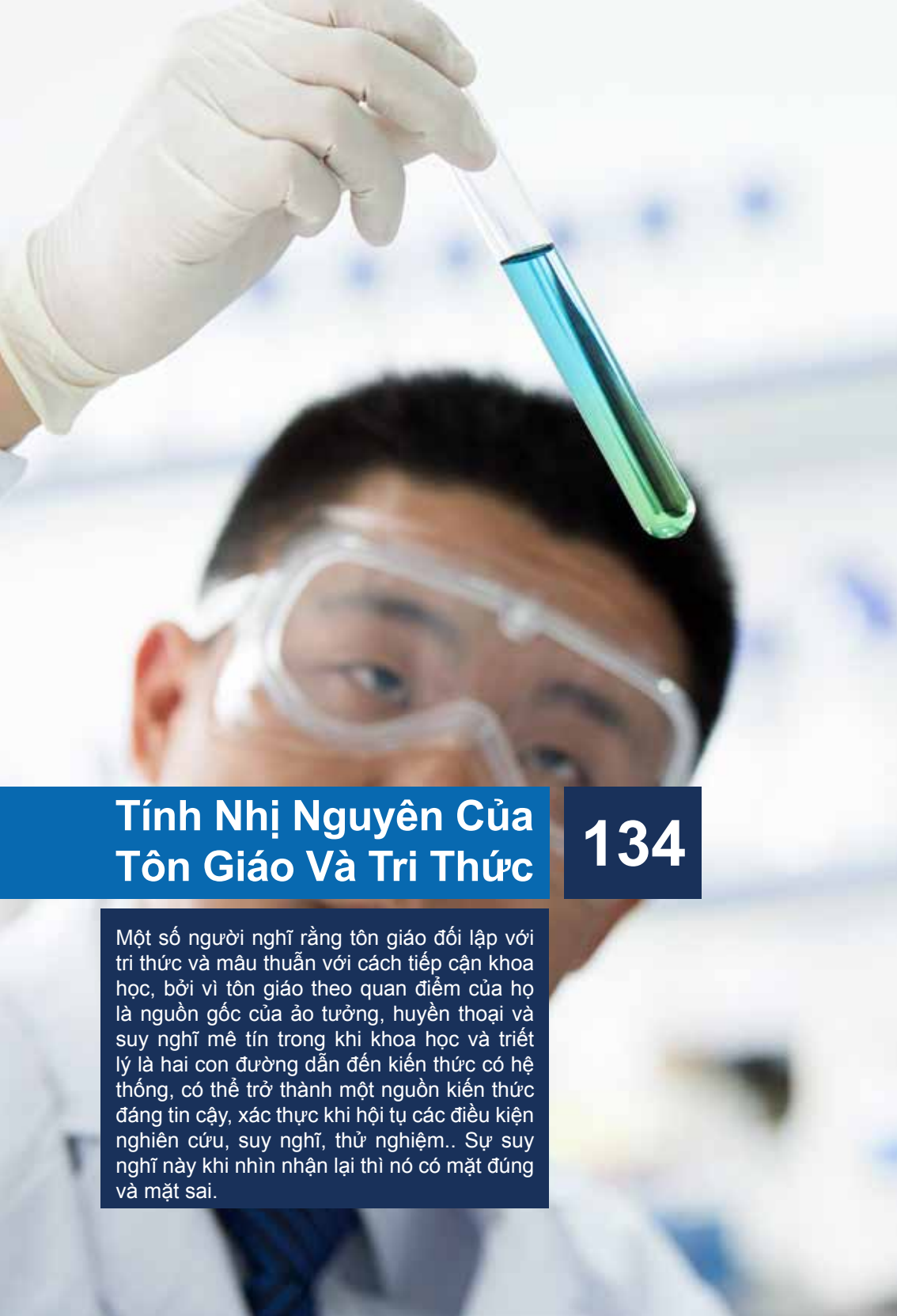
- Islam đã nhấn mạnh giáo điều hôn nhân và xây dựng gia đình
- Islam đã dành cho mọi thành viên trong gia đình sự tôn trọng tuyệt đối, bất kể là nam hay nữ
- Islam quan tâm đến việc xây dựng nguyên tắc tôn trọng, trong đó con cái phải kính trọng cha mẹ, chăm sóc họ chu đáo và vâng lời họ cho đến khi họ trút hơi thở cuối cùng
- Islam yêu cầu bảo vệ quyền của con cái và bắt buộc chu cấp cho họ một cách công bằng
- Người Muslim được quy định bắt buộc hàn gắn mối quan hệ họ hàng thân thích

Gia Đình Trong Islam

108

Thật đúng khi nói rằng nhiều gia đình trong thời đại ngày nay là một nhóm người mà mỗi người đều có chiếc chìa khóa riêng cho một ngôi nhà chung!

Tính Nhị Nguyên Của Tôn Giáo Và Tri Thức

134

Một số người nghĩ rằng tôn giáo đối lập với tri thức và mâu thuẫn với cách tiếp cận khoa học, bởi vì tôn giáo theo quan điểm của họ là nguồn gốc của ảo tưởng, huyền thoại và suy nghĩ mê tín trong khi khoa học và triết lý là hai con đường dẫn đến kiến thức có hệ thống, có thể trở thành một nguồn kiến thức đáng tin cậy, xác thực khi hội tụ các điều kiện nghiên cứu, suy nghĩ, thử nghiệm.. Sự suy nghĩ này khi nhìn nhận lại thì nó có mặt đúng và mặt sai.

Vị Trí Của Phụ Nữ Trong Islam _____ 114

- Một vài giáo luật liên quan đến việc tôn trọng phụ nữ
- Những người phụ nữ mà Islam quan tâm đến họ
- Không có chỗ cho xung đột giới tính trong Islam
- Mỗi quan hệ giữa nam và nữ
- Bản chất của mỗi quan hệ giữa nam và nữ trong Islam
- Tại sao Islam quy định cho phụ nữ đội khăn trước đàn ông Ajnabi?
- Các quy định về mối quan hệ giữa nam và nữ Ajnabi

Giáo Luật Của Islam Về Đồ Ăn Thức Uống _____ 124

- Heo • Rượu và cồn
- Qur'an đã xử trí thế nào đối với đồ uống có cồn và rượu?

Tội Lỗi Và Ăn Năn _____ 130

Tính Nhị Nguyên Của Tôn Giáo Và Tri Thức _____ 134

- Những trở ngại cho suy nghĩ đúng đắn như được minh họa trong Qur'an

Islam Là Tôn Giáo Của Hòa Bình _____ 140

- Islam là tôn giáo lan truyền nhanh nhất hiện nay
- Con người bị cưỡng ép theo Islam?

Giữa Islam Và Thực Tế Của Một Số Người Muslim _____ 146

- Một góc mới

A person in a dark jacket and pants stands with their back to the camera on a weathered stone pier. The pier extends into a calm sea under a vast, cloudy sky. In the water, there are some dark, rusted metal structures. The overall mood is contemplative and serene.

Những Câu Hỏi Đánh Thức Tất Cả Chúng Ta ..

Ai

Ai trong chúng ta chưa dừng lại một giây lát trong cuộc đời của mình để tự hỏi bản thân.. Câu chuyện gì đã xảy ra? Tôi là ai? Tôi từ đâu đến? Tôi sẽ đi về đâu? Số phận của tôi là gì? Mục đích của sự tồn tại này là gì? Tại sao lại có nỗi khổ trên trần gian này, nếu kết thúc là cái chết, các bụi?

Người Muslim và các tín đồ của các Thiên đạo (Do Thái, Thiên Chúa) tin rằng cuộc sống của con người nếu không có đức tin vào sự tồn tại của Đấng Tạo Hóa, Đấng Công Bằng và sự tồn tại của một cuộc sống khác, nơi mà ở đó người tốt sẽ nhận lấy phần thưởng còn người xấu hững chịu hậu quả, thì nó thật sự vô dụng không ý nghĩa, sự thống khổ và đau đớn mà không được bù đắp, là một cuộc phiêu lưu vô ích.

Không ai hiểu được những mâu thuẫn của cuộc sống cũng như ý nghĩa từ sự khó khăn của cuộc sống, điều sai trái lẽ phải và sự đau khổ trừ phi chúng ta tin vào Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, Chi Phối, Khôn Ngoan và Công Bằng. Ngài đã tạo cho cuộc sống này một hồi kết mà mỗi người sẽ nhận lấy phần chia của mình tùy theo những gì mà mình đã làm trước đây..

Và khi lúc đó, đức tin sâu sắc vào tất cả các giá trị và phẩm chất mà chúng ta đang theo đuổi như sự công bằng, tình yêu, cảm thông, trung thực, kiên nhẫn, nhân từ thì đức tin này mới trở thành một sự thật phù hợp với bản thân con người.. Và sự thách thức mới có ý nghĩa, thành tựu mới có hương vị và lòng kiên nhẫn mới có sự ngọt ngào.

Chúng ta thấy rằng Qur'an - Kinh Sách Thiên liêng của người Muslim, có đề cập đến điều đó. Allah đã cho chúng ta biết trong Kinh Sách này về những người có trí suy nghĩ, Ngài phán: {Và họ nghiền ngẫm việc tạo hóa các tầng trời và trái đất (đến nỗi họ phải thốt lên): "Thượng Đế của bề tôi ôi! Ngài đã không tạo thứ này một cách vô nghĩa. Vinh quang thay Ngài!"} (Ali-Imran: 191).

Không ai hiểu được những mâu thuẫn của cuộc sống cũng như ý nghĩa từ sự khó khăn của cuộc sống, điều sai trái lẽ phải và sự đau khổ trừ phi chúng ta tin vào Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, Chi Phối, Khôn Ngoan, Công Bằng.

Tôn giáo Islam:

Hầu hết các tôn giáo trên thế giới đều được đặt tên theo nhân vật, cộng đồng hoặc quốc gia mà tôn giáo đó đã hình thành. Masih (Kitô giáo) lấy theo tên "Masih" (tức Giê-su), Do Thái (Judaism) lấy theo tên bộ lạc Giu-đa, Phật giáo (Buddhist) lấy theo tên của người sáng lập- Buddha và đạo Hindu lấy theo tên Hind, v.v...

Đối với Islam thì nó không thuộc về một cá nhân nào cũng không thuộc về một bộ lạc hay một chủng tộc hoặc một cộng đồng riêng biệt nào. Bởi vì nó không dành riêng cho một cộng đồng nhất định nào để có thể gọi theo tên của cộng đồng đó và bởi vì nó không do một người phạm tục nào sáng lập ra để có thể gọi theo tên của người sáng lập đó, mà nó chỉ được gọi bằng "Islam".

Ý nghĩa của từ "Islam":

Khi chúng ta quay trở lại với gốc từ "Islam" trong tiếng Ả Rập thì từ này bao hàm một số ý nghĩa như quy phục, hạ mình, tuân lệnh, thành tâm, an bình, thanh thản.

Islam: là sự quy phục và hoàn toàn tuân lệnh Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, Đấng Chúa Tể đồng thời từ bỏ tất cả mọi sự thờ phượng ai (vật) khác ngoài Ngài.

Đây chính là ý nghĩa được nhấn mạnh qua nhiều câu trong Qur'an.

Qur'an cho chúng ta biết: Ai hướng đến Allah bằng tấm lòng và thể xác của mình qua việc hạ mình phủ phục Ngài, tuân thủ các mệnh lệnh và giới cấm của Ngài, thì người đó đã nắm chặt lấy sợi dây cứu rỗi không bao giờ đứt và sẽ đạt được mọi điều tốt đẹp (Luqman: 22).

Như vậy, Islam là sự thờ phượng Allah một cách trọn vẹn đồng thời từ bỏ tất cả sự thờ phượng đến ai (vật) ngoài Ngài ra. Người Muslim là người thành tâm trong việc thờ phượng Allah, sống được bình yên trong tâm hồn và truyền đi sự bình yên này đến với ai sống xung quanh mình.

Nhưng đó có phải là những gì mà các vị Sứ Giả mang đến không?

Islam là tôn giáo của tất cả các vị Sứ Giả:

Qur'an đã nhấn mạnh rằng tất cả các cộng đồng trong các thời đại khác nhau đều được Allah cử đến một vị Sứ Giả để chỉ dạy họ tôn giáo của Ngài. Ngài đã phán với Thiên Sứ Muhammad rằng: {**Quả thật, Ta đã phái Người mang chân lý đến; như là một người báo tin và là một người cảnh báo. Và không có một cộng đồng nào ngoại trừ có một người cảnh báo đến với họ**} (Fatir: 24). Bởi vậy, các vị Sứ Giả đều mang đến tôn giáo chân chính và họ không khác biệt nhau trong sứ mệnh truyền tải đức tin, các nền tảng giáo lý và phẩm chất đạo đức.

Islam không thuộc về một cá nhân nào cũng không thuộc về một bộ lạc hay một chủng tộc hoặc một cộng đồng riêng biệt nào. Bởi vì nó không dành riêng cho một cộng đồng nào để có thể gọi theo tên của cộng đồng đó và bởi vì nó không do một người phạm tục nào sáng lập ra để có thể gọi theo tên của người sáng lập đó, mà nó chỉ được gọi bằng "Islam".

Islam, một tôn giáo được Muham-mad- vị Thiên Sứ Cuối Cùng mang đến hơn 1400 năm trước là sự mở rộng từ tôn giáo mà các vị Sứ Giả mang đến. Qur'an đã lệnh cho người Muslim phải tin vào những gì mà các vị Sứ Giả trước kia đã tin tưởng như Ibrahim (Abraham), Ishaq (Isaac), Ya'qub (Jacob), Musa (Moses), và Ysa (Jesus) (Al-Baqarah: 136).

Điều đáng chú ý là Qur'an cho chúng ta biết về di chúc của Thiên Sứ Ibrahim – người cha của các vị Thiên Sứ- dành cho các con của Người cũng như di chúc của Thiên Sứ Ya'qub dành cho các con của Người trước lúc lâm chung: Quả thật, Allah đã chọn cho các con tôn giáo chân chính. Bởi thế, các con hãy đứng vững trên Islam cho tới khi cái chết đến với các con (Al-Baqarah: 132).

Islam là một phần mở rộng từ tôn giáo của các vị Thiên Sứ trước đây. Vì vậy, tín ngưỡng vẫn là một, không thay đổi về bản chất thực sự của nó, mà sự thay đổi là ở giới luật và tình tiết các giáo lý, phù hợp với điều kiện và hoàn cảnh của các thời đại khác nhau, cho đến khi Muhammad Sứ Giả Cuối Cùng được phái đến để xác nhận một giáo lý cuối cùng dành cho nhân loại.

Chính vì vậy, Qur'an xác nhận rõ ràng rằng tôn giáo chỉ có một, đó chính là Islam. Còn sự khác biệt mà chúng ta chứng kiến giữa các tín đồ của các Thiên đạo (Do Thái giáo, Thiên Chúa giáo) trong các khía cạnh đức tin chỉ là sự bóp méo khiến họ rời xa những gì mà các vị Sứ Giả của họ đã mang đến (Ali 'Imran: 19).

Tính Toàn Cầu Của Islam

Đáng ngạc nhiên khi biết rằng trong Qur'an không hề nhắc đến từ (Ả Rập) trong khi Nó được ban xuống bằng tiếng nói của họ và Sứ Giả của Allah - Muhammad là người xuất thân từ trong số họ. Nhưng chúng ta lại thấy người Ả Rập ngày nay là thiểu số so với dân số Muslim, họ chỉ chiếm khoảng 20% dân số Muslim. Quốc gia Islam lớn nhất là Indonesia ở phần cuối của Đông Nam Á. Không chỉ thế, riêng những người thiểu số Muslim ở Ấn Độ lại gần gấp đôi số dân của quốc gia lớn nhất trong các quốc gia Ả Rập.

Islam được mang đến như là một hồng phúc và hướng dẫn cho nhân loại, bất kể sự khác biệt của họ về mặt văn hóa, sắc tộc, phong tục và xứ sở, như được đề cập trong Qur'an: {Và Ta không gửi Người đến cốt ngoại trừ (mang đến) hồng phúc cho nhân loại} (Al-Anbiya':107).

Islam đưa ra một cái nhìn về sự đa dạng của con người theo một cách mà không có một hệ thống nào biết đến và không có dân tộc nào trên hành tinh này quen thuộc.

Chúng ta hãy suy ngẫm lời phán dạy của Qur'an; lời phán dạy không chỉ dành riêng cho người Ả Rập hay dành riêng cho người Muslim. Nhưng nó là lời phán dạy dành cho nhân loại, bất kể sự khác biệt của họ về sắc tộc và trường phái. Allah phán: {Này hỡi nhân loại, quả thật Ta đã tạo các người từ một người nam và một người nữ và

làm cho các người thành các dân tộc và những bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người cao quý nhất trong các người đối với Allah là người kính sợ trong các người. Quả thật, Allah là Đấng Thông Lãm, Am Tường} (Al-Hujurat: 13).

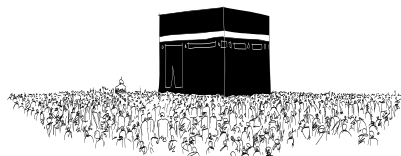
Islam đưa ra một cái nhìn về sự đa dạng của con người theo một cách mà không có một hệ thống nào biết đến và không có dân tộc nào trên hành tinh này quen thuộc.

Do đó, Qur'an nhấn mạnh rằng tất cả con người dù là dân tộc nào, màu da ra sao thì họ đều là con cháu của Adam và Hauwa (Eva). Sự khác biệt của họ không phải là tiêu chuẩn của sự vượt trội và hơn kém mà chỉ nhằm mục đích

nhận biết lẫn nhau, hòa nhập và tương trợ cho nhau. Ưu tiên và danh dự chỉ dành cho ai thờ phượng Allah và kính sợ Ngài.

Không những thế, Qur'an còn cho chúng ta biết rằng sự khác biệt màu da và hình hài của con người cũng như sự đa dạng về ngôn ngữ và văn hóa của họ là một trong các ân huệ của Allah, các dấu hiệu của Ngài và là sự kì diệu từ sự tạo hóa của Ngài trong vũ trụ này. Để nói lên tầm quan trọng của những điều này, Ngài đã so sánh chúng với việc Ngài đã tạo ra các tầng trời và trái đất. Không ai để ý đến điều này và biến nó thành bài học ngoại trừ những người có kiến thức và biết suy nghĩ (Al-Rum: 22).

Trong khi điều khoản đầu tiên và lớn nhất trong Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền là thừa nhận sự bình đẳng của mọi người về tự do, quyền lợi, nhân phẩm, chỉ được chính thức công nhận vào năm 1948, sau đó mới bắt đầu thực thi thì Sứ Giả của Islam – Muhammad đã tuyên bố vang dội trước 1400 năm nay và khởi đầu một kỷ nguyên mới cho nhân loại khi Người thuyết giảng trước mọi người: "Này hỡi nhân loại, quả thật Thượng Đế của các người là một, cha của các người là một, quả thật không có sự ưu tiên nào dành cho người Ả Rập đối với người không phải Ả Rập và cũng như người không phải Ả Rập đối với người Ả Rập, người da đỏ đối với người da đen và cũng như người da đen đối với người da đỏ, ngoại trừ lòng kính sợ (Allah)" (Ahmad: 23489).

Muhammad là vị Sứ Giả của Islam

"Này hỡi nhân loại, quả thật Thượng Đế của các người là một, cha của các người là một, quả thật không có sự ưu tiên nào dành cho người Ả Rập đối với người không phải Ả Rập và cũng như người không phải Ả Rập đối với người Ả Rập, người da đỏ đối với người da đen và cũng như người da đen đối với người da đỏ, ngoại trừ lòng kính sợ (Allah)".

Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền

Công nhận sự bình đẳng của mọi người về tự do, quyền lợi, nhân phẩm.

Năm 630 TL

1948 TL

Quan tâm đến môi trường là một phần của đức tin:

Một số triết lý cho rằng con người là chủ nhân tuyệt đối của vũ trụ này, con người tự do hành động theo lợi ích và mong muốn của mình, không ai phán xét và giám sát, ngay cả khi điều đó dẫn đến sự phá hủy các bộ phận của vũ trụ hoặc hủy diệt các loài sinh vật. Ngược lại, một số triết lý lại cho rằng con người không có gì đặc biệt, họ chỉ là một trong hàng triệu sinh vật khác. Thế thì Islam có quan điểm như thế nào về mối quan hệ của con người với vũ trụ?

Quan điểm của Islam về bản chất của mối quan hệ của con người với vũ trụ được hình thành trên nhận thức về đức tin và lý thuyết, bao gồm các quy định chi tiết để điều chỉnh mối quan hệ đó với con người, động vật, đất đai và các nguồn thiên nhiên.

Điều đầu tiên gây chú ý đến giới nghiên cứu trong triết lý của mối quan hệ đó là sự cân bằng được Qur'an công nhận. Allah đã ưu đãi con người và dành cho họ sự đặc biệt hơn các tạo vật khác (Al-Isra': 70), Ngài đã chế ngự vũ trụ và vạn vật xung quanh để họ hưởng lợi và quản lý (Ibrahim: 32-33). Bởi thế, con người không phải chỉ đơn thuần là một

loài sinh vật trong vô số sinh vật khác chẳng có giá trị gì đối với các sinh vật khác mà là một tạo vật vinh dự và cao quý mà tất cả thiên nhiên đều được chế ngự để con người sử dụng cho lợi ích của họ (Al-Baqarah: 29).

Tuy nhiên, Qur'an cũng nhấn mạnh cho chúng ta điều ngược lại rằng con người không phải là chủ nhân tuyệt đối của vũ trụ này mà họ tùy tiện hành động. Địa vị và sự ưu đãi mà họ có so với các tạo vật khác không có nghĩa là họ được quyền phá hoại vũ trụ và lãng phí các nguồn tài nguyên thiên nhiên. Đấng Sở Hữu chính là Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, còn vai trò của con người chỉ là đại diện của Ngài trong vũ trụ. Đây có nghĩa là con người chỉ là ủy viên có quyền sử dụng lợi ích của nó. Ngài lệnh cho con người nỗ lực để khai thác và phát triển mà không gây hại đến con người hoặc các tạo vật khác (Al-Baqarah: 61).

Giáo luật Islam đã công nhận hầu như nhấn mạnh điều đó bằng hàng trăm nguyên tắc và những hướng dẫn cụ thể nhằm điều chỉnh các mối quan hệ bền vững giữa con người và vũ trụ xung quanh. Điển hình là:

1- Quan tâm đến động vật:

Có nhiều lời di huấn của Thiên Sứ Muhammad đã kêu gọi cần quan tâm đến quyền của động vật, quy định một phần thưởng to lớn ở Ngày Sau khi hành động tử tế với chúng, nghiêm cấm các hình thức gây hại, cảnh báo về sự trừng phạt mạnh mẽ của Thượng Đế đối với ai mắc phải sai lầm này.

Trong khi tổ chức đầu tiên bắt đầu quan tâm đến quyền lợi của động vật chỉ được hình thành tại Anh quốc vào năm 1824 với tên gọi Hiệp hội Hoàng gia Bảo vệ Quyền Động vật. Luật đầu tiên được giới thiệu trong thời kỳ hiện đại chỉ nghiêm cấm hành vi gây hại đến động vật được công nhận vào năm 1949 tại Anh quốc thì Islam đã nghiêm cấm gây hại đến động vật hơn 14 thế kỷ qua. Điều này được tìm thấy rất nhiều trong giáo huấn của Thiên Sứ Muhammad, điển hình như cấm bỏ đói hoặc làm đau đớn động vật, cấm bắt chúng gánh nặng quá khả năng hoặc cấm tiêu khiển giải trí bằng cách gây hại đến chúng và cấm cả việc đánh đập vào mặt của chúng, song song với những giáo điều phổ biến khác trong các tài liệu tham khảo của giáo luật Islam.

Có lẽ đọc giả sẽ cảm nhận được Islam quan tâm đến động vật như thế nào khi đọc những lời nói của Thiên Sứ Muhammad như Người từng cho mọi người biết rằng: "Một người phụ nữ hành nghề mại dâm (một hành vi được kịch liệt bị nghiêm cấm trong Islam) nhìn thấy một con chó gần như sắp chết khát thì thấy thương xót con chó này. Cô ta liền cởi chiếc giày dùng nó múc đầy nước từ cái giếng. Sau đó, cô ta cho nó uống, thế là Allah đã tha thứ tội lỗi cho cô ta vì việc làm đó" (Al-Bukhari: 3280).

Bộ luật đầu tiên quy định hình sự đối với việc gây hại đến động vật đã được công nhận ở Anh vào năm 1949.

Hiệp hội đầu tiên về quyền động vật là vào năm 1824.

Islam đã cấm bỏ đói, làm đau đớn động vật, cấm bắt chúng gánh nặng quá khả năng hoặc tiêu khiển giải trí bằng cách gây hại đến chúng vào năm 632 TL.

2- Quan tâm đến cây cối:

Islam khuyến khích quan tâm đến cây cối và trồng trọt, dù vì lợi ích cho bản thân hoặc cho ai khác trong nhân loại và các sinh vật đang tồn tại trong vũ trụ này.

Thí dụ tiêu biểu cho điều này là những gì mà Thiên Sứ Muhammad cho chúng ta biết rằng không một người nào trồng trọt hoặc tham gia vào công việc trồng trọt để mang lại lợi ích cho các sinh vật. Sau đó, do chim chóc hay con người hoặc thú vật khác ăn ngoại trừ đều được coi là một việc làm từ thiện (Al-Bukhari: 2320).

Thật vậy, Thiên Sứ Muhammad kêu gọi con người trong hoàn cảnh đen tối nhất không nên từ bỏ nỗ lực trong việc bảo vệ môi trường, cải tạo đất đai và phát triển trồng trọt, ngay khi mình biết rõ rằng mình không hưởng lợi gì, Người nói: “Nếu giờ tận thế - một sự kiện vĩ đại và khủng khiếp nhất của vũ trụ - đã diễn ra và trong bàn tay của ai đó trong các người có một hạt giống, nếu có thể thì hãy khẩn trương gieo trồng nó để nó trở thành việc làm thiện của mình” (Ahmad 12981).

Islam coi việc cải tạo và phát triển đất đai là một trong những mục tiêu của giáo lý và là hình thức thờ phượng, dù trong hoàn cảnh khó khăn hay nguy cấp thế nào đi chăng nữa thì người Muslim cũng không được từ bỏ việc làm đó.

3- Quan tâm đến các nguồn thiên nhiên:

3- Quan tâm đến các nguồn thiên nhiên: Islam đã nhấn mạnh việc bảo vệ môi trường, không lãng phí các nguồn tài nguyên, không phá hại và gây ô nhiễm môi trường. Islam đưa ra một chương trình tích hợp cho mọi người dựa trên nguyên tắc (phòng bệnh hơn chữa bệnh). Trong đó bao gồm nhấn mạnh việc bảo vệ vệ sinh cá nhân, bảo tồn các nguồn tài nguyên thiên nhiên, sử dụng tiết kiệm chúng và quy tội đối với hành vi phá hại hay gây ô nhiễm các nguồn tài nguyên thiên nhiên. Một số hình ảnh tiêu biểu cho điều này:

- Cấm hoang phí trong việc sử dụng tài nguyên thiên nhiên. Đặc biệt là nước, dù nhằm mục đích thờ phượng Allah khi thực hiện Wudu' đi chăng nữa. (Wudhu' là việc tẩy rửa một số bộ phận trước khi lễ nguyện Salah).

- Cấm những người quyền thế sở hữu độc quyền các tài nguyên thiên nhiên, những gì gây thiệt hại cho người khác. Bởi thế, giữ độc quyền nguồn nước bị nghiêm cấm (tiêu biểu cho các nguồn thiên nhiên), lửa (tiêu biểu cho năng lượng) và đồng cỏ (tiêu biểu cho lương thực) (Abu Dawood 3477).
- Cấm tất cả những gì tác hại đến môi trường xung quanh chúng ta chẳng hạn như cấm tiểu tiện trong nước ứ đọng vì nó sẽ gây ô nhiễm. Cấm đại tiện ở những nơi bóng mát và các lòng đường, những nơi mà mọi người đi lại hoặc người đi đường ghé vào để dừng chân.

Đây chỉ là vài ví dụ không đáng ngạc nhiên về một tôn giáo mà vị Sứ Giả của nó đã xem việc làm sạch môi trường bằng cách thu dọn chất bẩn thụ và tham gia việc cải thiện môi trường như nhặt bỏ những gì gây hại trên đường đi, không chỉ là một việc làm tốt mà là một phần của đức tin thực thụ (Muslim 35).

Quan tâm đến môi trường và góp phần làm sạch môi trường khỏi bị ô nhiễm là một phần của đức tin như Sứ Giả của Islam từng đề cập.

Tôn giáo của kiến thức:

Không phải là điều ngẫu nhiên khi câu đầu tiên của Qur'an được mặc khải cho Thiên Sứ Muhammad là (افْرَأْ) - (Hãy đọc!). Trong Qur'an cũng như trong các lời nói của Thiên Sứ Muhammad đều có những điểm nhấn mạnh rằng Islam hoàn toàn ủng hộ các loại kiến thức bổ ích cho con người. Không những thế, Islam còn coi con đường mà người Muslim bước đi để tìm kiếm kiến thức là con đường, phương tiện dẫn đến Thiên Đàng như Người từng nói: "Bất cứ ai bước đi trên một con đường để tìm kiếm một kiến thức thì Allah sẽ tạo cho người đó một con đường dẫn đến Thiên Đàng" (Muslim 2699).

Trong một phép so sánh đáng ngạc nhiên mà Thiên Sứ Muhammad đã giải trình qua lời nói của Người: "Quả thật sự ưu việt của người có kiến thức đối với người chỉ biết thờ phượng như sự ưu việt của Ta so với người bình thường nhất trong thiên hạ" (Tirmizhi 2685).

Do đó, trong Islam không có sự mâu thuẫn giữa tôn giáo và khoa học như trong các tôn giáo khác. Chưa nên đánh giá các nhà học giả dựa trên quan điểm và kết quả khoa học tự nhiên như từng xảy ra trong thời kỳ đen tối. Trái lại, tôn giáo Islam là nguồn gốc của khoa học, Islam luôn ủng hộ khoa học và kêu gọi đến với nó bằng cách nghiên cứu và truyền đạt. Các thánh đường Islam vẫn là những chiếc hải đăng của các loại kiến thức, miễn sao trong đó còn duy trì được điều tốt đẹp cho mọi người.

Như vậy, không đáng ngạc nhiên khi hầu hết các nhà vật lý học uyên bác của Islam đều bắt đầu cuộc sống của họ bằng cách học và thuộc lòng Qur'an, thông hiểu giáo lý, sau đó mới phát minh trong lĩnh vực chuyên môn của họ.

Allah tôn vinh người có kiến thức và truyền dạy điều tốt cho mọi người, Ngài sẽ tôn cao vị trí của người đó, thậm chí Thiên Sứ Muhammad có nói rằng tất cả tạo vật đều cầu nguyện cho người truyền dạy điều tốt cho mọi người (Tirmizdi 2685).

Hầu hết các nhà khoa học tự nhiên và các bác sĩ người Muslim đã bắt đầu cuộc sống của họ bằng cách học Qur'an, Kinh Sách mà Nó đã kêu gọi họ nghiên cứu sâu rộng trong các môn học khác.

Một số các nhà khoa học Muslim tiêu biểu:

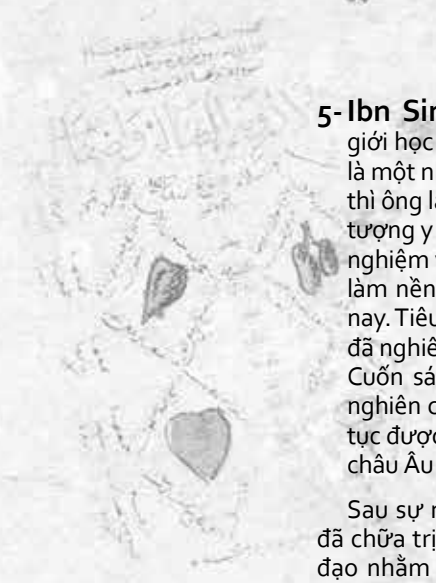
1- Al-Khawarizmi (790–850 tại Baghdad) là một nhà toán học, một kỹ sư, một nhà thiên văn và là một người sáng lập đại số học. Những cuốn sách của ông đã được dịch từ rất sớm dùng làm tài liệu tham khảo trong các nền văn hóa khác. Không những thế, những từ ngữ Ả Rập đã được vay mượn chẳng hạn như “الجبر” – “Algebra”, “الصفر” – “Zero”.

4- Al-Zahrawi (936-1013 tại Andalusia) là một bác sĩ, một nhà phẫu thuật Muslim. Ông là cái nôi phát triển của ngành phẫu thuật, ông đã phát minh và mô tả hàng trăm dụng cụ phẫu thuật trong cuốn sách của mình. Các cuốn sách của ông đã trở thành một nguồn tài liệu tham khảo chính cho ngành y học và phẫu thuật trong nhiều thế kỷ và sau đó được dịch sang nhiều thứ tiếng.

2- Ibn Al-Haitham (965 – 1040 tại Cairo) là một nhà vật lý, một kỹ sư, tên tuổi của ông gắn liền với trường Đại học Al-Azhar. Ông đã có những đóng góp to lớn cho ngành quang học, được gán cho ông các nguyên tắc phát minh ra máy ảnh. Hầu hết các nhà nghiên cứu đều xác nhận rằng từ ‘camera’ được phổ biến trong nhiều ngôn ngữ thực chất là được phiên âm từ “قَمَرَة” của tiếng Ả Rập; tên gọi của một phòng ánh sáng được Ibn Al-Haitham phát minh.

5- Ibn Sina (980-1037 tại Bukhara) được biết trong giới học giả với tên “Avicenna”; ông là một bác sĩ và là một nhà triết học nổi tiếng. Trong thời đại của ông thì ông là người dẫn đầu trong việc mô tả nhiều hiện tượng y học, mô tả việc điều trị. Nhiều thành tựu thí nghiệm và nghiên cứu y học của ông còn được dùng làm nền tảng chính cho ngành y học đến tận ngày nay. Tiêu biểu cho các tài liệu quý giá về y học mà ông đã nghiên cứu và biên soạn là cuốn sách (Al-Qanun). Cuốn sách này vẫn là tài liệu tham khảo chính để nghiên cứu y học trong suốt bảy thế kỷ. Nó vẫn tiếp tục được dùng để giảng dạy tại các trường đại học ở châu Âu cho đến giữa thế kỷ XVII.

Sau sự nổi tiếng của ông trong lĩnh vực y học ông đã chữa trị miễn phí cho bệnh nhân, một cử chỉ nhân đạo nhằm tạ ơn Allah khi được ban kiến thức và sự hiểu biết này.

3- Biruni (973-1048 tại Khawarizm) là một nhà thiên văn học vĩ đại. Ông là người đầu tiên cho rằng trái đất quay quanh trục của nó và chỉ ra lực hấp dẫn của trái đất.

6- Ibn al-Nafis (1213-1288 tại Damascus) không những là một trong các học giả về giáo luật Islam mà còn là một trong các nhà nghiên cứu y học vĩ đại và là một nhà sinh lý học trong lịch sử. Ông chính là người đầu tiên đã khám phá và mô tả hệ tuần hoàn một cách chính xác, ông đã đặt ra một số lý thuyết y khoa mà phần nhiều vẫn còn được áp dụng đến tận ngày nay.

Islam bao gồm tất cả các khía cạnh của con người:

Nhiều người đã ngạc nhiên khi họ biết rằng Islam không chỉ đơn thuần là những nghi thức, việc làm và hướng dẫn đạo đức chung như nhiều tôn giáo khác mà họ đã từng biết.

Islam thực chất không chỉ là nhu cầu tâm linh được những người Muslim thực hành trong các thánh đường như cầu nguyện và hành lễ..

Và cũng không chỉ đơn thuần là những quan điểm, niềm tin và triết lý mà người có đức tin đi theo..

Cũng như không chỉ đơn thuần là một hệ thống kinh tế hay một hệ thống môi trường tích hợp..

Và không chỉ đơn thuần là các quy tắc và lý thuyết để xây dựng trật tự và cộng đồng xã hội..

Và cũng không chỉ đơn thuần là một phạm trù đạo đức và phẩm giá trong việc đối nhân xử thế..

Nhưng nó là một cách tiếp cận tích hợp tất cả các khía cạnh của cuộc sống từ nhiều góc độ khác nhau. Tuy nhiên, nó không hạn chế quyền tự do của con người thay vì tạo điều kiện cho cuộc sống của họ, nhằm tập trung nỗ lực hướng tới sự sáng tạo, xây dựng và văn minh. Đây là một trong những ân huệ lớn nhất mà Allah ban cho bề tôi của Ngài, như được nhấn mạnh trong Qur'an (Al-Ma'idah: 3).

Khi một người ngoại đạo đã nói một cách chế giễu với một người bạn của Thiên Sứ Muhammad tên Salman Al-Farisi: "Người bạn của các người (ý ám chỉ Thiên sứ Muhammad) có phải đã dạy các người tất cả mọi thứ, ngay cả cách đại tiểu tiện ư?" Người bạn của Thiên sứ trả lời rằng: "Đúng vậy, Người đã chỉ dạy chúng tôi". Sau đó, vị này cho người đang hỏi kia biết những giáo lý Islam cũng như các nghi thức khác trong vấn đề này (Muslim 262).

Thế giới Hiện tại và Ngày Sau.

Người Ai Cập cổ đại thường ướp xác chết rồi sau đó họ đặt cùng với xác chết nhiều tài sản quý giá, nghĩ rằng người chết này sẽ cần đến chúng trong cuộc sống của mình tại thế giới bên kia sau khi chết.

Ngược lại, một số người Tây Tạng thường cắt các thi thể của người chết thành từng phần và đặt chúng ở những đồi cao để làm thức ăn cho các loài chim ăn thịt. Còn những người Ấn Độ giáo thì vẫn thiêu đốt người chết bởi vì đó là cách duy nhất để siêu thoát cho các linh hồn, theo niềm tin của họ.

Đây chỉ là vài ví dụ cho các hình thức khác nhau về nghi thức an táng người chết mà nó có sự khác nhau và đa dạng theo thời gian và không gian tùy thuộc vào tôn giáo và niềm tin của con người vào những gì diễn ra sau khi chết. Những câu hỏi hóc búa đang chờ đợi câu trả lời.. Liệu có một cuộc sống khác nữa không? Cuộc sống đó như thế nào? Chúng ta sẽ cần gì ở nơi đó?

Điều này là bởi vì cái chết là sự thật lớn mà không ai chối cãi rằng nó đang đợi tất cả chúng ta, không ngoại lệ, cho dù chúng ta là những người có đức tin nơi cuộc sống khác hay chúng ta có suy nghĩ giới hạn dựa trên những gì mà chúng ta đang thấy và cảm nhận được qua các giác quan của chúng ta.. Cho dù chúng ta đã sẵn sàng cho khoảnh khắc định mệnh đó hay chúng ta cố tình làm quên và sao lãng.

Câu hỏi đối với tất cả việc sao lãng này vẫn còn tiếp diễn cho đến khi con người chúng ta dừng lại với chính mình.. Có phải đó là sự kết thúc hoàn toàn không còn có một điều gì khác nữa chẳng? Liệu có phải sự tồn tại của chúng ta là một thứ vô nghĩa?

Một câu hỏi cứ đeo bám chúng ta mà Qur'an cứ lặp đi lặp lại theo nhiều cách trình bày khác nhau. Trong đó, thông tin cho chúng ta biết về sự hối tiếc muộn màng của rất nhiều người vào Ngày Phục Sinh vì họ đã không dừng lại với chính mình để trả lời những câu hỏi này và họ cũng không chuẩn bị cho cuộc hành trình của họ. Ngày hôm đó, một số người tự nhủ rằng: trong bọn họ sẽ than vãn: "Ước gì ta đã làm gì cho cuộc sống này của ta!" và kẻ khác lại nói: "Ước gì ta là cát bụi!" (Al-Fajr: 24, Al-Naba': 40).

Như được biết, tất cả các tín đồ của các Thiên đạo (Do thái, Thiên chúa) đều tin vào Cuộc sống Ngày Sau và sự thưởng phạt. Bởi vì đây là điều cốt lõi mà tất cả các vị Thiên Sứ đã mang đến cũng như là nhận thức của con người luôn làm chứng rằng sẽ không có ý nghĩa gì đối với cuộc sống, tôn giáo, đạo đức nếu không có một cuộc sống khác. Trong đó có sự phán xét mà mỗi người sẽ nhận lấy phần thưởng phạt của mình.

Tuy nhiên, nhiều người nghĩ rằng tôn giáo và hành đạo không thể hòa hợp với việc tìm kiếm tài sản, niềm vui hay sự phát triển. Nên họ cho rằng mọi sự việc chỉ dành cho thế giới này hay là ngày sau; chúng không thể kết hợp song hành, cũng như ban đêm và ban ngày sẽ không diễn ra cùng một lúc. Thời gian có thể là ở đâu này hay là đâu kia..

Sự ngạc nhiên của họ chưa dừng lại và có thể càng khó khăn cho họ để tin rằng rào cản giữa sự thờ phượng và niềm vui hoặc giữa sự thờ phượng và của cải vật chất không có trong học thuyết Islam.. Thiên Sứ Muhammad đã cho chúng ta biết rằng con người khi làm điều đúng dù trong lĩnh vực nào đi chăng nữa và mong muốn được điều tốt thì người đó sẽ được ban thưởng vào Ngày Sau.

Thậm chí một cành gai mà người đó nhặt bỏ ra khỏi đường của người đi lại hay chỉ là một miếng thức ăn mà người đó đưa vào miệng của người vợ mình! (Al-Bukhari 56).

Khi Thiên Sứ Muhammad cho biết rằng những cánh cửa của việc làm tốt rất đa dạng đã khiến các vị bạn đạo của Người ngạc nhiên khi họ nghe Người nói: Khi một ai đó trong các người quan hệ ân ái với vợ của mình thì người đó sẽ được ghi phần thưởng. Những người bạn đạo thưa: Phần thưởng có liên quan gì đến quan hệ tình dục vậy? Người nói: Các người không biết là nếu người đó quan hệ tình dục khi không được phép đã mắc phải tội lỗi hay sao? Họ đáp: Vâng. Người nói thêm: Chính vì vậy, người đó sẽ được ghi phần thưởng vì đã chọn đúng con đường (Muslim 1006).

Tất cả các tín đồ của các Thiên đạo (Do thái, Thiên chúa) đều tin vào Cuộc sống Ngày Sau và sự thưởng phạt.

Do đó, mỗi người nghiên cứu Islam ngay từ giây phút đầu đều nhận thấy sự thật của sự cân bằng giữa cuộc sống hiện tại và cuộc sống ngày sau như được mô tả trong Qur'an rằng con người trong cùng một lúc được khuyến khích hành đạo để tìm kiếm phần thưởng vào ngày sau và nhấn mạnh về việc nỗ lực phấn đấu trên đời này để tìm kiếm hồng ân của Allah (Al-Jum'ah: 9-10). Với việc làm đó, con người được hưởng phần thưởng khi định tâm chân thành vì Allah. Người Muslim được lệnh thờ phượng Allah bằng sự nỗ lực của mình trong công việc để tìm kiếm kế sinh nhai, giáo

dục con cái, quan tâm đến sức khỏe, bảo vệ môi trường, xây dựng cộng đồng đều như việc họ được lệnh thờ phượng Ngài bằng việc hành lễ, bố thí và nhịn chay của mình..

Đây là một trong những bí mật của sự ổn định tâm lý và sự bình an nội tâm mà người Muslim tìm thấy cho bản thân khi cảm nhận được sự hài hòa giữa cuộc sống của mình ở đời này và ngày sau, giữa niềm vui và hành đạo của mình. Do đó, không có sự xung đột và không có sự trùng lặp nào, nhưng nó là một tòa nhà tích hợp hỗ trợ lẫn nhau.

Chính từ điểm này Qur'an đã nhấn mạnh cho chúng ta biết về biểu tượng của người Muslim; đó là một biểu tượng chứa đựng triết lý Islam, kêu gọi người Muslim tuyên bố công khai: Sự thật, cuộc sống của tôi tất cả đều là thờ phượng Allah, không chỉ riêng lễ nguyện và hành đạo của tôi được thực hiện vì Allah mà tất cả các khía cạnh cuộc sống của tôi, tôi đều hy vọng phần thưởng nơi Allah. Chính Ngài sẽ phán xét việc làm của tôi và thưởng phạt sau khi tôi chết. Do đó, tôi tuân theo mệnh lệnh của Allah và tôn giáo Islam của Ngài (Al-An'am: 162).

Qur'an nhấn mạnh đến sự cân bằng; một sự cân bằng khi khuyến khích con người hành đạo để mong được phần thưởng ở Ngày Sau, đồng thời nhấn mạnh đến việc nỗ lực trong thế giới này để mong được hồng phúc của Allah.

Tôn giáo của sự kết nối và chia sẻ:

Sự mô tả của Ahmad ibn Fadhlân một du khách Muslim về phần lớn nước Nga, Đan Mạch và các nước của Scandinavia được coi là một sự mô tả chi tiết đầu tiên cũng như phân tích thực tế cuộc sống con người và bản chất xã hội mà thế giới biết đến các quốc gia đó.

Ahmad ibn Fadhlân đã bắt đầu chuyến du hành tuyệt vời này vào năm 921 TL, được xem là chuyến du hành quan trọng nhất trong các chuyến du hành để kết nối văn hóa trong thời trung cổ. Ông đã ra đi từ Baghdad - thủ đô của khoa học và văn minh thời bấy giờ -, ông đã đi qua nhiều quốc gia và gặp người dân. Ông đã biên chép những gì mình nhìn thấy cũng như các sự kiện đương thời thành một quyển sách tuyệt vời được xuất bản lần đầu vào năm 1923 dựa trên phiên bản thảo được tìm thấy ở Nga.

Và lý do cho tầm quan trọng việc soạn thảo của Ibn Fadhlân là như lời nói của học giả người Mỹ Michael Crichton rằng những người Muslim ở Baghdad tuy họ có lòng sùng đạo nhưng lại có cách nhìn cởi mở với các dân tộc khác biệt với họ về phong thái, quan điểm và tín ngưỡng. Vào thời điểm đó, họ là những người dân ít nhất trong khu vực. Điều này đã khiến họ trở thành những nhân chứng duy nhất cho các nền văn hóa nước ngoài.

Michael Crichton (Eaters of Dead)

Islam kêu gọi cùng chung sức tham gia với mọi người trong việc xây dựng, văn minh, cải cách, hội nhập và kết nối bằng tiêu chuẩn đạo đức cao cả trong khuôn khổ văn hóa và tôn giáo đa dạng. Islam cảnh báo rằng sự cô lập và xa lánh mọi người không phải là con đường thực thụ của Islam. Chính vì vậy mà Sứ Giả của Allah – Muhammad đã coi người hòa nhập với mọi người, chịu đựng sự phiền toái và điều sai trái của họ còn tốt hơn lánh xa họ (Ibnu Majah 4032).

Đấng Tạo Hóa Duy
Nhất.. Đấng Được
Thờ Phụng Duy
Nhất

Islam

Islam nhấn mạnh rằng niềm tin mang tính chất lý thuyết là chưa đáp ứng được tiêu chuẩn của đức tin. Nếu Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa là một thì Thượng Đế, Đấng đáng được thờ phụng chỉ có một duy nhất.

Từ (الله-Allah) trong tiếng Ả Rập hàm chứa ba ý nghĩa:

- Đấng Được Thờ Phụng mà con người phải chân thành vì Ngài trong lễ nguyện, nhin chay, thành tâm và tất cả việc hành đạo của họ.
- Đấng Vĩ Đại được thể hiện từ bản chất, thuộc tính và sự vinh quang của Ngài khiến con người hoàn toàn không hiểu được sự vĩ đại này của Ngài.
- Đấng mà trái tim của con người bám lấy và tâm hồn của họ nhớ đến rồi cảm nhận vui lòng khi tưởng nhớ Ngài, thích thú khi đến gần và thờ phượng Ngài.

Qur'an nhấn mạnh rằng nhận thức về Allah cần được cải chính và thanh lọc từ tất cả sự lệch lạc, suy diễn làm giảm đi sự vĩ đại và uy nghi của Ngài..

Theo như Qur'an giải thích thì Allah chính là Đấng Tạo Hóa, Thiết Kế của vũ trụ và trật tự của nó. Vạn vật đang hiện hữu trong vũ trụ này dù nhỏ như thế nào cũng đều là tạo vật của Ngài, không có một giống cái nào trong hàng vạn tạo vật thụ thai và hạ sinh ngoại trừ Ngài biết và quyết định. Không có một giọt nước mưa nào rơi xuống hay bất cứ sự thay đổi nào trong ngày đêm, hữu hình hay vô hình, dù ở bất cứ nơi đâu trong vũ trụ ngoại trừ chúng đều nằm trong tầm biết, quyền năng và lòng nhân từ của Ngài (Al-An'am: 59; Fussilat: 47).

Allah có các thuộc tính, trong đó thuộc tính tốt, hoàn hảo và tuyệt mỹ nhất là Ngài là Đấng Sức Mạnh không

ai đánh bại, Đấng Khoan Dung mà hồng ân của Ngài bao phủ vạn vật, Đấng Vĩ Đại mà không có bất kỳ khiếm khuyết nào.

Khi một số người cho rằng quả thật Allah đã tạo các tầng trời và trái đất trong sáu ngày rồi sau đó Ngài nghỉ ngơi trong ngày thứ bảy thì Qur'an đã bác bỏ những cáo buộc đó một cách rõ ràng: {Và quả thật Ta đã tạo các tầng trời, trái đất và tất cả những gì (nằm) giữa chúng trong sáu ngày và không khiến Ta mệt mỏi} (Qaf: 38). Sự cáo buộc đó hay là những điều tương tự đã nảy ra trong đầu của họ chỉ là việc ví Allah theo suy nghĩ của họ với những gì mà họ biết qua từ các tạo vật, nhưng Allah là Đấng Tạo Hóa và tất cả những gì khác ngoài Ngài đều là tạo vật. Thế sao tạo vật lại đem so sánh với Đấng Tạo Hóa {Không có bất cứ thứ gì giống Ngài cả và Ngài là Đấng Hằng Nghe, Hằng Thấy} (Al-Shura: 11).

Qur'an nhấn mạnh rằng mọi thứ xảy ra với sự hiểu biết và quyền năng của Allah, ngay cả những giọt nước mưa và lá cây rụng.

Vấn đề nổi bật nhất trong Islam là nghĩa vụ thờ phượng Allah duy nhất, không có đối tác với Ngài. Đây chính là lời kêu gọi của tất cả các vị Sứ Giả như Qur'an nhấn mạnh.

Và Ngài là Đấng Phán Xét Công Bằng, Ngài không hề bất công dù chỉ là một điều nhỏ như hạt nguyên tử. Những gì chúng ta nhìn thấy trong cuộc sống, nó cho chúng ta ý thức được sự khôn ngoan và tinh tế của Ngài. Chẳng hạn đứa trẻ không hề biết một số hành động cử chỉ của cha mẹ mình hay không thể hiểu cũng như giải thích được do sự khác biệt lớn trong khả năng suy nghĩ giữa cha mẹ và con cái. Tương tự như vậy, trí tuệ của con người không thể nhận thức được một điều gì đó thể hiện sự khôn ngoan và ý muốn của Allah đằng sau sự tạo hóa của Ngài.

Islam chưa đủ với điều như thế khi nó nhấn mạnh rằng niềm tin mang tính chất lý thuyết là chưa đáp ứng được tiêu chuẩn của đức tin. Bởi lẽ khi cho rằng Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa là một thì Thượng Đế, Đấng Được Thờ Phụng chỉ là một. Sẽ là điều không đúng khi hướng bất cứ một hình thức thờ phượng nào hoặc sự cầu nguyện khẩn vái nào đến ai (vật) khác ngoài Allah. Điều đúng đắn là phải thành tâm hướng sự thờ phượng đến với Ngài không cần đến bất cứ một trung gian nào, bởi vì Đấng Tạo Hóa vĩ đại và uy nghi hơn điều đó.

Nếu nhà vua hay tổng thống trên thế gian này không thể biết những người túng thiếu và cần cứu giúp. Để có thể liên hệ với họ thì phải qua các trợ lý cũng như người thân để tìm hiểu hoàn cảnh người dân của mình và giúp đỡ họ. Còn Allah thì biết những gì lộ ra

ngoài và những gì thầm kín bên trong, Ngài là Đấng Sức Mạnh, Đức Vua, Đấng Quyền Lực, tất cả vũ trụ đều nằm trong tay Ngài và dưới sự điều hành của Ngài. Sự thật mệnh lệnh của Ngài là khi Ngài muốn điều gì thì Ngài chỉ nói "Hãy thành" thì nó sẽ thành như ý của Ngài.. Vậy tại sao lại hướng tới ai ngoài Ngài ra?

Qur'an khẳng định rằng sự thanh bình và thư thái của tâm hồn sẽ không được hoàn thiện nếu như người Muslim không tìm đến Thượng Đế của mình để bày tỏ điều mình mong muốn với Ngài khi Ngài chính là Đấng Toàn Năng, Vĩ Đại, yêu thích bề tôi, tử tế và gần gũi với họ. Ngài vui mỗi khi bề tôi của Ngài cầu xin Ngài, Ngài sẽ tôn vinh họ và thưởng cho họ bằng sự khiêm tốn của họ dành cho Ngài (Al-Baqarah: 28, Al-Naml: 62, 63)

Do đó, vấn đề nổi bật nhất trong Islam là nghĩa vụ thờ phượng Allah duy nhất không có đối tác với Ngài (Al-Nahl: 36). Đây chính là lời kêu gọi của tất cả các Sứ Giả như Qur'an nhấn mạnh. Bởi thế, dù là Sứ Giả, Thiên Thần, người đức hạnh đi chăng nữa thì con người không được phép hướng một trong những hình thức hành đạo của mình đến với họ với cái cơ cho rằng họ là trung gian giữa Allah và bề tôi của Ngài.. Bởi lẽ tất cả đều là tạo vật của Allah và là bề tôi của Ngài. Allah là Đấng luôn gần kề với bề tôi của Ngài, hằng nghe thấu lời nói của họ và Ngài đáp lại lời cầu nguyện khi họ chân thành thờ phượng Ngài.

Làm sao không cảm nhận được hương vị của niềm hạnh phúc và thư thái từ sự chân thành hướng đến Allah. Bởi lẽ Allah là Đấng Sở Hữu duy nhất, Đấng Tạo Hóa duy nhất, Đấng Được Thờ Phụng duy nhất và Ngài chính là điểm đến duy nhất.

Đây chính là nội dung của một surah (chương) ngắn trong các surah nổi bật nhất của Qur'an, đó là surah Al-Ikhlâs.

Surah Al-Ikhlâs

Allah lệnh cho Thiên Sứ của Ngài Muhammad công khai tuyên bố chương này, như Người đang trả lời cho câu hỏi: Ai là Allah?

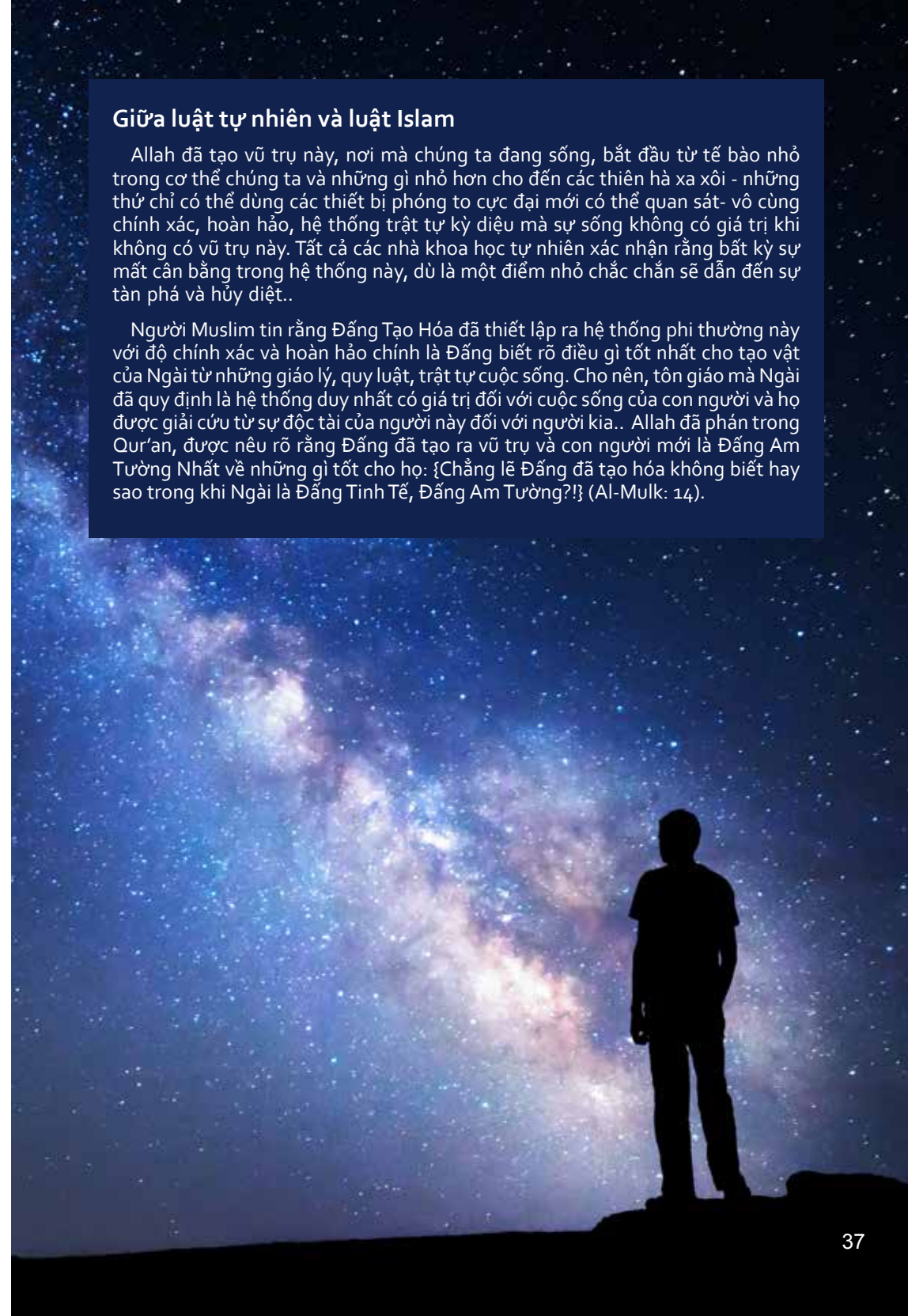
- Quả thật, Allah là Đấng Duy Nhất không có đối tác nào với Ngài trong việc hành đạo.
- Allah là Đấng mà tất cả mọi tạo vật nương tựa và hướng đến để cầu xin sự giúp đỡ.
- Ngài hằng trong sạch khi không có nhu cầu đến con cái hoặc Ngài cần đến ai sinh ra. Ngài là Đấng Ban Đầu không có bất cứ thứ gì tồn tại trước Ngài.
- Không ai ngang hàng hoặc được ví với Ngài về bản chất và thuộc tính của Ngài. Bởi vì Ngài là Đấng Tạo Hóa và những gì ngoài Ngài ra đều là tạo vật.

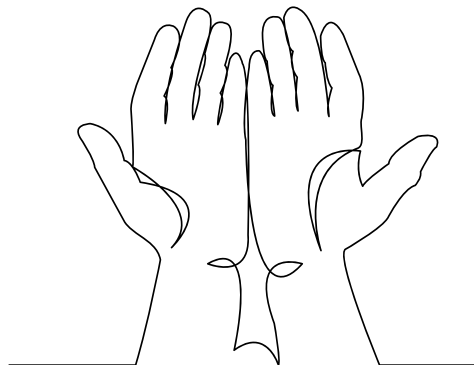

Giữa luật tự nhiên và luật Islam

Allah đã tạo vũ trụ này, nơi mà chúng ta đang sống, bắt đầu từ tế bào nhỏ trong cơ thể chúng ta và những gì nhỏ hơn cho đến các thiên hà xa xôi - những thứ chỉ có thể dùng các thiết bị phóng to cực đại mới có thể quan sát- vô cùng chính xác, hoàn hảo, hệ thống trật tự kỳ diệu mà sự sống không có giá trị khi không có vũ trụ này. Tất cả các nhà khoa học tự nhiên xác nhận rằng bất kỳ sự mất cân bằng trong hệ thống này, dù là một điểm nhỏ chắc chắn sẽ dẫn đến sự tàn phá và hủy diệt..

Người Muslim tin rằng Đấng Tạo Hóa đã thiết lập ra hệ thống phi thường này với độ chính xác và hoàn hảo chính là Đấng biết rõ điều gì tốt nhất cho tạo vật của Ngài từ những giáo lý, quy luật, trật tự cuộc sống. Cho nên, tôn giáo mà Ngài đã quy định là hệ thống duy nhất có giá trị đối với cuộc sống của con người và họ được giải cứu từ sự độc tài của người này đối với người kia.. Allah đã phán trong Qur'an, được nêu rõ rằng Đấng đã tạo ra vũ trụ và con người mới là Đấng Am Tường Nhất về những gì tốt cho họ: {Chẳng lẽ Đấng đã tạo hóa không biết hay sao trong khi Ngài là Đấng Tinh Tế, Đấng Am Tường?!} (Al-Mulk: 14).

Không có chức tư tế nào trong Islam

Chúng ta thấy rằng nhiều tôn giáo đã ưu tiên một số cá nhân một địa vị đặc biệt mà người khác không có. Họ liên kết sự thờ phượng và niềm tin của con người với sự hài lòng và đồng ý của những cá nhân có địa vị đặc biệt đó. Những cá nhân đặc biệt này theo quan điểm của các tôn giáo đó được coi là những vị trung gian giữa những tín đồ và Thượng Đế. Những cá nhân đặc biệt này có quyền tha thứ và họ có thể biết những điều vô hình theo như họ suy nghĩ; họ cho rằng việc làm trái lệnh những vị đặc biệt này là nguyên nhân của sự mất mát.

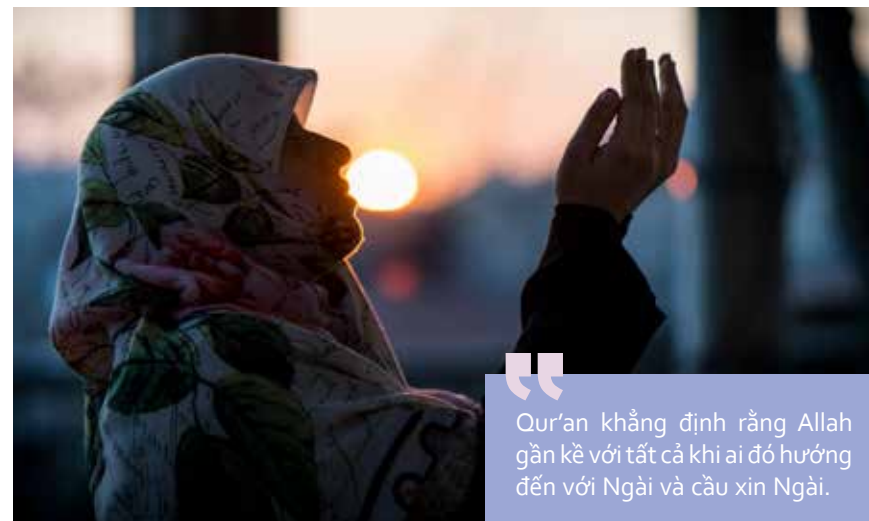
Đối với Islam thì không hề có một chức vụ mang tên là giáo sĩ hay thầy tu đặc trưng nào cả. Bởi vì Islam đã tôn vinh, trân trọng con người và giải phóng họ từ bất cứ quyền lực tâm linh nào làm trung gian giữa họ và Allah. Chính Ngài đã cho rằng niềm hạnh phúc của con người hay ăn năn sám hối và hành đạo của họ không bị ràng buộc bởi một số cá nhân nào đó, bất kể họ có đạt đến chân thiện mỹ nào đi chăng nữa.

Tương tự, Islam đã giải phóng họ từ bất cứ quyền lực khoa học cho rằng kiến thức tôn giáo là chỉ dành riêng cho một thành phần nhất định nào đó. Chính vì vậy, chúng ta thấy rằng Qur'an quy định việc hiểu biết kiến thức tôn giáo cũng như thông hiểu về Qur'an không những là quyền lợi của tất cả mọi người mà nó còn được coi là nghĩa vụ của tất cả các người Muslim mà họ được lệnh xướng đọc, tìm hiểu, suy ngẫm ý nghĩa của Qur'an và sau đó áp dụng thi hành (Sad: 29).

Islam đã tôn vinh, trân trọng con người và giải phóng họ từ bất cứ quyền lực tâm linh nào làm trung gian giữa họ và Allah. Chính Ngài đã cho rằng niềm hạnh phúc của con người hay ăn năn sám hối và hành đạo của họ không bị ràng buộc bởi một số cá nhân nào đó, bất kể họ có đạt đến chân thiện mỹ nào đi chăng nữa.

Thờ phượng và đức tin là điều riêng tư giữa bề tôi và Thượng Đế chứ không thuộc về bất cứ ai trong nhân loại được quyền ưu tiên cũng như quyền can thiệp. Allah rất gần kề bề tôi, nghe thấy và đáp lại lời cầu nguyện của họ. Ngài nhìn thấy sự thờ phượng và lễ nguyện của người bề tôi và chính Ngài sẽ ban ân phước cho việc làm đó, không ai có quyền ban sự tha thứ và chấp nhận sự ăn năn. Bất cứ khi nào một người ăn năn và thành tâm với Allah thì Ngài sẽ lượng thứ và chấp nhận. Bởi vì Ngài gần kề với tất cả khi ai đó hướng đến với Ngài và cầu xin Ngài, như Ngài có phán trong Qur'an (Al-Baqarah: 186).

Qur'an khẳng định rằng Allah gần kề với tất cả khi ai đó hướng đến với Ngài và cầu xin Ngài.

Có nghi thức đặc biệt cho việc gia nhập Islam không?

Không hề có một nghi thức phức tạp nào cho việc gia nhập Islam đối với ai đã sẵn lòng. Không nhất thiết việc gia nhập đó diễn ra tại một nơi cụ thể hay phải có mặt của một số cá nhân nào đó. Nhưng khi nào người đó muốn gia nhập thì chỉ cần nói hai câu chứng nhận và hiểu rõ ý nghĩa, đặt niềm tin vững chắc và thi hành những điều kiện của chúng. Hai câu chứng nhận đó là:

- Ashhadu alla ila-ha illollo-h: *Tôi chứng nhận rằng không có thần linh nào ngoài Allah* (có nghĩa là tôi chứng nhận và tin rằng không có gì được thờ phượng xác thực ngoại trừ Allah. Bởi thế, tôi thờ phượng Ngài duy nhất, không có đối tác nào với Ngài).
- Wa ashhadu anna Muhammadan rosu-lullo-h: *Tôi chứng nhận rằng Muhammad là Sứ Giả của Allah* (có nghĩa là tôi chứng nhận rằng Muhammad là Sứ Giả của Allah được phái đến toàn thể nhân loại, tuân theo mệnh lệnh của Người, tránh xa những điều Người ngăn cấm và tôi thờ phượng Allah theo đường lối của Người chỉ dạy).

Thật Sự Ai Là Các Vị Sứ Giả?

Allah

Allah đã tạo ra con người để thờ phượng Ngài, Ngài phái đến với họ những vị Sứ Giả để dạy bảo họ giáo luật và nhắc nhở họ về tôn giáo của Ngài. Các vị Sứ Giả thực hiện những gì nhằm cải thiện đời sống tôn giáo của mọi người cũng như phản đối quan điểm lệch lạc. Các vị Sứ Giả là tấm gương tốt đối với người dân của họ, họ kêu gọi mọi người đến với con đường đúng đắn để con người không còn biện minh cho sự vô đức tin của mình.. Thế thì thật sự ai là các vị Sứ Giả đó?

Tính phạm giới của các vị Sứ Giả:

Qur'an khẳng định qua nhiều đoạn câu rằng tất cả các vị Sứ Giả đều là những người phạm được Allah đặc biệt chọn lựa để nhận lấy mặc khải và thông điệp. Mặc dù có điểm tương đồng về tính phạm giới giữa chúng ta và các vị Sứ Giả, nhưng họ có những thuộc tính khá trong sạch và chân chính mà Allah đã lựa chọn họ để đảm nhận thông điệp và mang tôn giáo của Ngài đến với nhân loại, như được đề cập trong Qur'an: {Hãy bảo!: "Quả thật, Ta (Muhammad) chỉ là một người phạm giống như các người, mà Ta chỉ được nhận mặc khải"} (Al-Kahf: 110).

Như vậy, tất cả các vị Sứ Giả đều là người phạm, họ được sinh ra, chết đi và mắc bệnh cũng giống như người phạm khác. Họ không có gì khác biệt với người khác về cấu hình cơ thể và nhu cầu trong cuộc sống.

Họ không có bất cứ tính thần thánh nào, bởi rằng đáng được thờ phượng chỉ là Allah duy nhất. Họ là người phạm chỉ được nhận mặc khải, đó là mệnh lệnh của Allah được truyền qua trung gian các vị Thiên Thần hoặc bằng một phương cách khác.

Những cộng đồng trước kia đã từng tỏ ra ngạc nhiên với mặc khải đó. Sự ngạc nhiên của họ đã được Allah chỉ trích và Ngài đã nói rõ rằng không có lý do biện minh cho điều đó. Bởi vì mặc khải chính là phương tiện để truyền sự hướng dẫn của Allah đến với nhân loại (Yunus: 2).

Sự điều độ vị trí của các vị Sứ Giả:

Allah đã lựa chọn những nhân vật tốt để đảm nhận thông điệp, họ là những người phạm có những thuộc tính khá

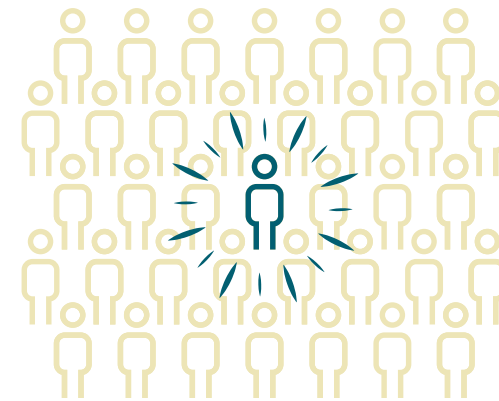
chân chính và đức hạnh. Qur'an đã mô tả rằng tất cả các vị Sứ Giả là những người được hướng dẫn, những người làm tốt, những người ngoan đạo, những người được lựa chọn và ưu tiên hơn người khác (Al-An'am: 84 – 87).

Kinh Qur'an khẳng định rằng tất cả các vị Sứ Giả đều là những người phạm được Allah đặc biệt chọn lựa để nhận lấy mặc khải và thông điệp.

Khi một vị Sứ Giả nào mắc phải một sai lầm thì Allah không chấp nhận cho Người làm điều đó mà Ngài sẽ nhắc nhở Người hầu quay về với Ngài. Điều đó xảy ra chỉ vì thiếu sự cân nhắc chứ không phải là một sự vi phạm có chủ ý.

Do đó, chúng ta thấy Qur'an mô tả các vị Sứ Giả một cách chính xác, không quá mức cũng như thiếu sự thật. Mặc dù họ được bảo vệ khỏi những trọng tội, nhưng họ vẫn là những người phạm chứ không phải thần thánh cũng không phải con cái của các vị thần nào đó. Họ không có bất cứ đặc điểm nào mang tính thần thánh cả, chi phối vạn vật hoặc đáng được thờ phượng.

Những gì minh họa cho điều đó mà Allah thông tin trong Qur'an về cuộc đối thoại sẽ diễn ra vào Ngày Phục Sinh để Allah minh chứng sự vô can của Sứ Giả của Ngài - Ysa về việc con người đã thờ phượng Người: {Và khi Allah bảo: Hỡi Ysa con trai của Maryam, có phải Người đã nói với nhân loại: "Các người hãy lấy ta và mẹ của ta làm hai vị Chúa cùng với Allah" đúng không? Người thưa: "Quang vinh, trong sạch thay Ngài! Bề tôi không hề nói những điều mà bề tôi không có quyền nói, nếu bề tôi thực sự đã nói như thế thì chắc chắn Ngài đã biết, bởi vì Ngài biết hết

những gì trong bản thân bề tôi, còn bề tôi thì không biết một tí gì trong bản thân Ngài cả. Quả thật Ngài là Đấng am tường mọi điều vô hình. Bề tôi không nói gì với họ ngoài điều nào mà Ngài đã ra lệnh cho bề tôi, đó là: "Các người hãy thờ phượng Allah, Thượng Đế của ta và Thượng Đế của các người". Và bề tôi là một nhân chứng đối với họ trong suốt thời gian bề tôi cùng với họ. Sau khi Ngài cho bề tôi chết thì chính Ngài là Đấng Giám Sát họ và Ngài là Đấng làm chứng cho tất cả mọi sự việc"} (Al-Ma'idah: 116-117).

Tất cả những ai nghiên cứu Qur'an chắc chắn sẽ biết rằng có nhiều surah (chương) mang tên các vị Thiên Sứ chẳng hạn như Ibrahim, Yusuf (Joseph), không những thế, Allah còn đặt tên cho một surah bằng tên của Maryam, người phụ nữ trong sạch, đó là mẹ của Thiên Sứ Ysa (Giê-su).

Quan điểm của Islam đối với các vị Sứ Giả:

Một số người nghĩ rằng Qur'an chỉ là những câu chuyện và thông tin của Sứ Giả Muhammad. Nhưng họ lại ngạc nhiên khi biết rằng Qur'an đề cập và tôn vinh Ysa (Giê-su) và minh chứng sự trong sạch của Người đối với những cáo buộc vô căn cứ đến 25 lần, nhắc đến tên của Musa (Moses) 136 lần, còn tên của Muhammad chỉ được nhắc đến 5 lần trong khi Qur'an được ban xuống cho Người.

Trong khi có nhiều tín đồ của các tôn giáo hiện nay không thừa nhận ai ngoài các vị Thiên Sứ của họ và một số còn phản đối các vị Thiên Sứ khác. Trái lại, tất cả những ai đọc Qur'an chắc chắn sẽ bắt gặp nhiều đoạn câu nhấn mạnh rằng để trở thành một người Muslim phải tin vào tất cả các vị Thiên Sứ. Nếu phủ nhận một vị trong số họ hoặc nghi ngờ tính xác thực của Thông Điệp của vị đó hoặc cho rằng vị đó là ngụy tạo thì người này không còn được coi là người Muslim. Qur'an khẳng định rằng Sứ Giả Muhammad và những người có đức tin đều tin những gì đến từ Allah. Do đó, họ đều tin Allah, các Thiên thần, các vị Sứ Giả, họ không phân biệt bất cứ ai trong các vị Thiên Sứ đó (Al-Baqarah: 285).

Quan Điểm Của Islam Đối Với Ysa (Giê-Su)

Ysa

Ysa được coi là một trong những nhân vật quan trọng nhất trong lịch sử, là người vĩ đại nhất góp công lao cho nhân loại. Tuy nhiên, con người lại có cái nhìn khác nhau về Người; có người coi Người là Thượng Đế hay là con trai của Thượng Đế, có người phản đối và vu khống cho Người với những điều giả dối. Vậy Islam có quan điểm như thế nào đối với Ysa?

1 Ysa là một trong các vị Sứ Giả vĩ đại:

Qur'an khẳng định rằng Ysa là một trong những vị Sứ Giả vĩ đại nhất và mẹ của Người bà Maryam là một người phụ nữ có đức tin trung thực, chuyên tâm thờ phượng và ngoan đạo đối với Thượng Đế, một người phụ nữ đồng trinh trong sạch đã mang thai Ysa mà không cần đến người cha nào dưới quyền năng của Allah, giống như Ngài đã tạo Adam không cha và không mẹ. Ngài phán trong Qur'an rằng thật sự Ysa là một phép màu vĩnh viễn. Việc Ngài tạo Ysa không cha cũng như Ngài đã tạo Adam không cha không mẹ đều là bằng quyền năng của Ngài khi Ngài phán với bất cứ thứ gì: "Hãy thành! Thì nó thành" (Ali 'Imran: 59).

2 Người Muslim tin vào những phép màu của Người:

Người Muslim tin vào những phép màu mà Allah đã ban cho Người như Người đã chữa khỏi bệnh lang và cùi, làm sáng mắt người mù, làm cho người chết sống lại, khả năng cho mọi người biết họ ăn những gì và dự trữ những gì trong nhà của họ. Tất cả những điều đó đều do phép của Allah. Ngài đã dùng những thứ đó để chứng minh cho sự thật về sứ mệnh của Người.

3 Allah ban xuống cho Người Kinh Sách Thiên liêng Phúc Âm:

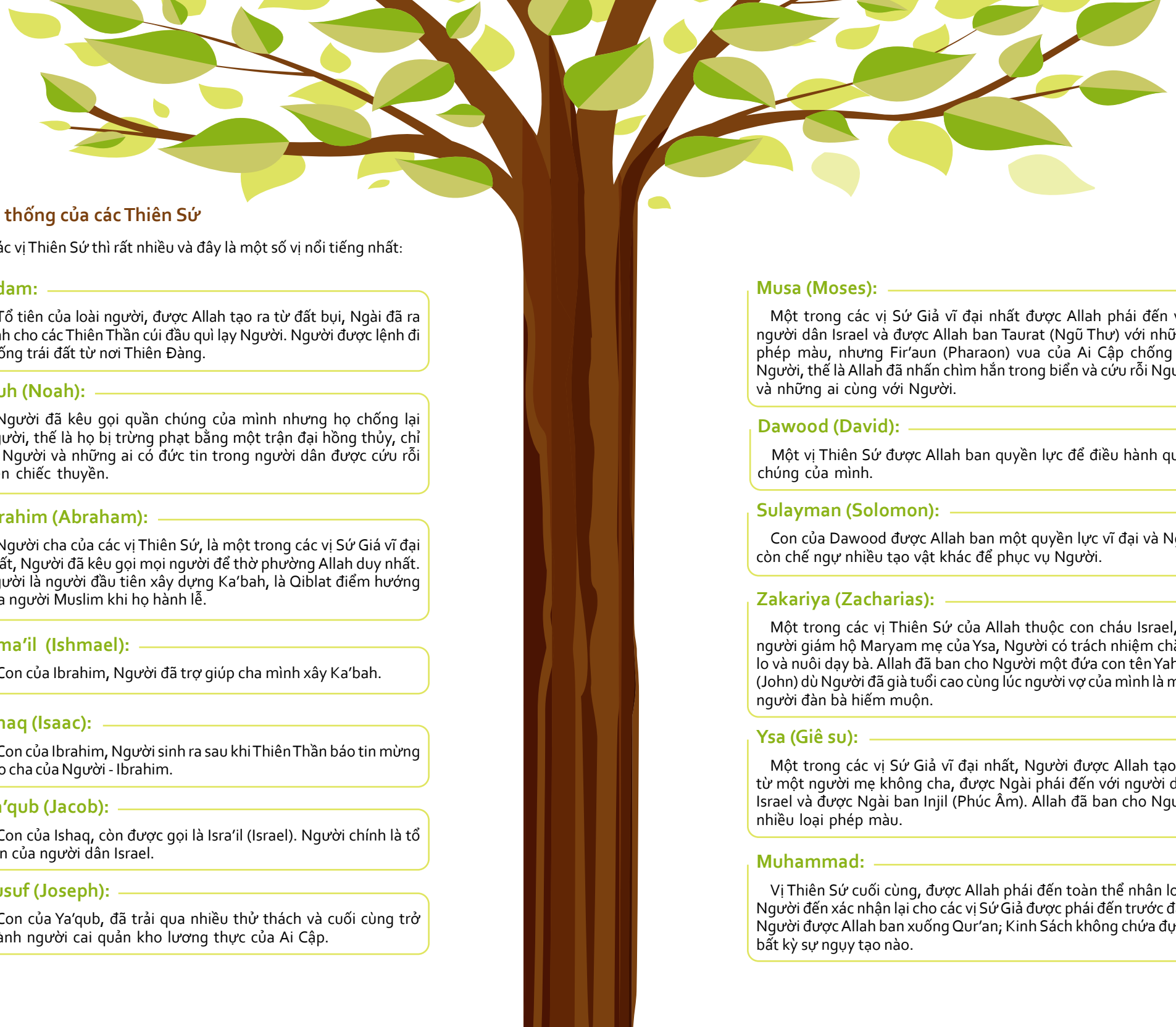
Qur'an khẳng định rằng Allah ban xuống cho Người một trong những Kinh Sách vĩ đại nhất – đó là Injil (Phúc Âm) – làm nguồn chỉ đạo, ánh sáng và hồng phúc cho con người. Tuy nhiên, Injil đã trải qua nhiều biến thể và diễn giải lệch lạc trong các giai đoạn lịch sử.

4 Người là một người phạm chứ không phải là một thần linh hay Thượng Đế:

Islam khẳng định rằng Ysa chỉ là người phạm tục thuộc con cháu của Adam được Allah lựa chọn và phái đến với người dân Israel cùng với những phép màu. Người không mang bất cứ thuộc tính nào của Thượng Đế, như Allah đã phán trong Qur'an rằng Ysa chỉ là một người bề tôi đức hạnh được Ngài ban ân huệ và phép màu để làm bằng chứng chứng minh sứ mệnh của Người và hướng dẫn họ đến với sự tốt đẹp (Al-Zukhruf: 59)..

5 Người không bị đóng đinh trên cây thánh giá mà Người được Allah đưa lên trời:

Islam cho rằng Ysa không bị giết cũng như không bị đóng đinh trên cây thánh giá mà Người thực sự được Allah đưa lên trời. Đó là khi những kẻ thù của Người truy sát Người, Allah đã biến một người khác có diện mạo tựa Người, họ đã giết chết người đó, đóng đinh người đó lên cây thánh giá và tưởng rằng đó là Ysa. Còn Ysa thì Allah đã đưa Người lên trời như Ngài đã nhấn mạnh trong Qur'an (Al-Nisa': 157-158).

Gia thống của các Thiên Sứ

Các vị Thiên Sứ thì rất nhiều và đây là một số vị nổi tiếng nhất:

Adam:

Tổ tiên của loài người, được Allah tạo ra từ đất bụi, Ngài đã ra lệnh cho các Thiên Thần cúi đầu quỳ lạy Người. Người được lệnh đi xuống trái đất từ nơi Thiên Đàng.

Nuh (Noah):

Người đã kêu gọi quần chúng của mình nhưng họ chống lại Người, thế là họ bị trừng phạt bằng một trận đại hồng thủy, chỉ có Người và những ai có đức tin trong người dân được cứu rỗi trên chiếc thuyền.

Ibrahim (Abraham):

Người cha của các vị Thiên Sứ, là một trong các vị Sứ Giả vĩ đại nhất, Người đã kêu gọi mọi người để thờ phượng Allah duy nhất. Người là người đầu tiên xây dựng Ka'bah, là Qiblat điểm hướng của người Muslim khi họ hành lễ.

Isma'il (Ishmael):

Con của Ibrahim, Người đã trợ giúp cha mình xây Ka'bah.

Ishaq (Isaac):

Con của Ibrahim, Người sinh ra sau khi Thiên Thần báo tin mừng cho cha của Người - Ibrahim.

Ya'qub (Jacob):

Con của Ishaq, còn được gọi là Isra'il (Israel). Người chính là tổ tiên của người dân Israel.

Yusuf (Joseph):

Con của Ya'qub, đã trải qua nhiều thử thách và cuối cùng trở thành người cai quản kho lương thực của Ai Cập.

Musa (Moses):

Một trong các vị Sứ Giả vĩ đại nhất được Allah phái đến với người dân Israel và được Allah ban Taurat (Ngũ Thư) với những phép màu, nhưng Fir'aun (Pharaon) vua của Ai Cập chống lại Người, thế là Allah đã nhấn chìm hắn trong biển và cứu rỗi Người và những ai cùng với Người.

Dawood (David):

Một vị Thiên Sứ được Allah ban quyền lực để điều hành quần chúng của mình.

Sulayman (Solomon):

Con của Dawood được Allah ban một quyền lực vĩ đại và Ngài còn chế ngự nhiều tạo vật khác để phục vụ Người.

Zakariya (Zacharias):

Một trong các vị Thiên Sứ của Allah thuộc con cháu Israel, là người giám hộ Maryam mẹ của Ysa, Người có trách nhiệm chăm lo và nuôi dạy bà. Allah đã ban cho Người một đứa con tên Yahya (John) dù Người đã già tuổi cao cùng lúc người vợ của mình là một người đàn bà hiếm muộn.

Ysa (Giê su):

Một trong các vị Sứ Giả vĩ đại nhất, Người được Allah tạo ra từ một người mẹ không cha, được Ngài phái đến với người dân Israel và được Ngài ban Injil (Phúc Âm). Allah đã ban cho Người nhiều loại phép màu.

Muhammad:

Vị Thiên Sứ cuối cùng, được Allah phái đến toàn thể nhân loại, Người đến xác nhận lại cho các vị Sứ Giả được phái đến trước đây, Người được Allah ban xuống Qur'an; Kinh Sách không chứa đựng bất kỳ sự ngụy tạo nào.

Ai Chính Là Vị Sứ Giả Của Islam?

Muhammad
Muhammad là tên của vị Thiên Sứ của Islam..

Đây là một trong những tên phổ biến nhất trên thế giới ngày nay. Tên này có nghĩa là người được mọi người khen ngợi bởi đạo đức và hành động của mình..

Vậy ai là Muhammad?

Tên vị Sứ Giả của Islam:

Muhammad bin Abdullah bin Abdul Muttalib bin Hashim, thuộc bộ tộc Quraish. Sinh năm 570 TL và mất năm 632 TL.

Tất cả người Muslim đều tin rằng Người là:

Sứ Giả của Allah được phái đến với toàn thể nhân loại:

Allah đã phái Muhammad đến với toàn nhân loại không phân biệt màu da và sắc tộc, Ngài đã lệnh cho tất cả nhân loại phải tuân lệnh Người. Về điều này Qur'an có đề cập rằng: {Hãy nói (hỡi Muhammad): "Này hỡi nhân loại! Quả thật, Ta là Sứ Giả của Allah được phái đến với tất cả các người"} (Al-A'raf: 158).

Người được nhận mặc khải Qur'an:

Allah đã ban Qur'an xuống cho Muhammad, một Kinh Sách cuối cùng và vĩ đại nhất trong các Kinh Sách của Ngài. Qur'an là Kinh Sách không chứa đựng bất kỳ sự nguy tạo nào.

Vị Thiên Sứ và Sứ Giả cuối cùng:

Allah đã phái Muhammad đến như là một vị Thiên Sứ cuối cùng, không có bất cứ một Thiên Sứ nào nối gót Người như được đề cập trong Qur'an: {... Người là Sứ Giả của Allah và là vị Thiên Sứ cuối cùng} (Al-Ahzab: 40).

Một cuộc hành trình ngắn để tìm hiểu về vị Sứ Giả của Islam - Muhammad:

1- Nơi và năm sinh của Người:

Người sinh tại Makkah phía tây của bán đảo Ả Rập vào năm 570 TL. Người ra đời mồ côi cha và mất mẹ từ khi còn rất nhỏ, Người lớn lên trong sự nuôi dưỡng của ông nội Abdul Muttalib. Sau khi ông nội qua đời Người được bác Abu Talib nuôi dưỡng.

2- Cuộc đời của Người:

Người đã sống trong bộ tộc của mình- Quraish bốn mươi năm trước khi nhận sứ mệnh Thiên sứ. Người được biết đến như là một tấm gương đạo đức tốt đẹp trong bộ tộc Quraish, một điển hình về sự chân chính và liêm lạc. Biệt danh của Người được mọi người quen biết là "Al-Amin-Người Trung thực". Người từng chăn cừu thuê và sau đó làm công việc thương buôn.

Thiên Sứ Muhammad trước thời kỳ Islam là một người Hanif; thờ phượng Allah theo giáo luật của Thiên Sứ Ibrahim, Người không thờ các tượng thần cũng như không theo các tập tục đa thần, mặc dù Người là một người mù chữ không biết đọc cũng không biết viết.

3- Sứ mệnh Thiên sứ của Người:

Sứ Giả Muhammad thường hay suy ngẫm và thờ phượng Allah trong hang động Hira' tại núi Al-Nur gần Makkah. Sau khi tròn bốn mươi tuổi và lúc Người đang ở trong hang động Hira' thì được Allah mặc khải xuống cho Người Qur'an. Lời Mặc Khải đầu tiên được ban xuống cho Người là lời phán: Hãy đọc nhân danh Thượng Đế của Người, Đấng đã tạo Người (Al-Alaq: 1) nhằm tuyên bố rằng sứ mệnh này ngay từ buổi đầu của nó là một kỷ nguyên mới của kiến thức, ánh sáng và sự chỉ đạo cho nhân loại. Sau đó, Qur'an lần lượt được mặc khải trong suốt thời gian 23 năm.

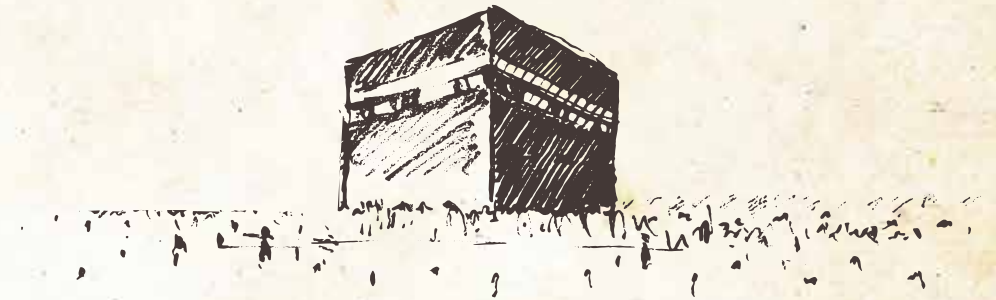

4- Khởi đầu công việc truyền giáo của Người:

Sứ Giả của Allah bắt đầu truyền bá Islam trong ba năm bí mật, rồi công khai sứ mệnh truyền này trong mười năm sau đó. Hầu hết những người theo Người lúc bấy giờ đều thuộc tầng lớp nghèo, không có địa vị như những người theo các vị Sứ Giả trước kia. Sứ Giả của Allah và những người có đức tin đã gặp phải nhiều sự áp bức, bắt công từ chính bộ tộc của mình. Người đã giới thiệu Islam với các bộ tộc khác đến hành hương tại Makkah, sau đó người dân Madinah đã tiếp nhận Islam, thế là những người Muslim bắt đầu lần lượt di cư đến Madinah.

5- Cuộc di cư của Người:

Người di cư đến Madinah (được gọi Yathrib lúc bấy giờ) vào năm 622 TL, và đó là năm Người được 53 tuổi. Nguyên nhân Người di cư đến Madinah là do những người cầm đầu bộ tộc Quraish, là những người phản đối sứ mệnh của Người và tìm cách giết Người. Người đã sống ở Madinah mười năm, kêu gọi dân chúng đến với Islam, lệnh bảo họ dâng lễ nguyện Salah, đóng Zakat, kêu gọi đến với phẩm chất đạo đức tốt đẹp cũng như kêu gọi họ thực hiện những giáo luật khác.

6- Mở rộng Islam:

Sứ Giả của Allah đã thiết lập nền móng của nền văn minh Islam tại Madinah sau cuộc di cư của Người (622 – 632 TL). Người đã đặt nền móng để xây dựng xã hội Muslim, xóa bỏ chủ nghĩa bộ lạc, phổ biến kiến thức, đặt ra các nguyên tắc về công bằng, chân chính, tình huynh đệ, đoàn kết tương trợ, trật tự xã hội. Một số bộ tộc đã cố gắng tìm cách tiêu diệt Islam cho nên đã xảy ra nhiều cuộc chiến tranh. Tuy nhiên, Allah đã giúp tôn giáo và Sứ Giả của Ngài giành thắng lợi. Sau đó, hàng loạt người kéo nhau gia nhập Islam, trong đó có người dân Makkah và phần lớn các bộ lạc sống trên bán đảo Ả Rập đã lựa chọn gia nhập Islam một cách tự nguyện với tôn giáo vĩ đại này.

7- Người qua đời:

Vào tháng 2 năm 11 Hồi lịch sau khi Sứ Giả của Allah đã hoàn thành sứ mệnh và khi Allah đã hoàn tất ân huệ của Ngài cho nhân loại với sự hoàn thiện của Islam thì Người đã ngã bệnh qua cơn sốt, ngày càng nặng thêm cho đến khi Người trút hơi thở cuối cùng vào sáng ngày thứ hai tháng 3 năm 11 Hồi lịch nhằm ngày 8/6/632 TL. Người đã thọ hơn 63 tuổi và được chôn tại ngôi nhà của 'Aishah người vợ của Người bên cạnh Masjid Nabawi.

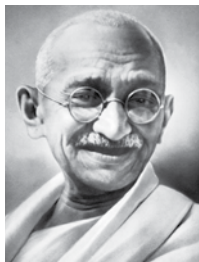

An open book with Arabic text is shown from a high angle, resting on a dark, textured wooden surface. The pages are yellowed with age, and the text is written in a traditional script. The lighting is warm, creating a sense of history and scholarship.

Muhammad - Sứ Giả Của Allah Trong Mắt Của Những Người Trung Thực Không Thiên Vị

Nhà

Người trung thực bất kể trình độ văn hóa của mình khi nghiên cứu về lịch sử của Thiên Sứ Muhammad đều kinh ngạc và ngưỡng mộ tất cả các chi tiết của tiểu sử vượt thời gian đó. Bởi thế, chúng ta thấy các học giả, nhà triết học và các nhà văn từ bốn phương trời đều chứng kiến điều này khi họ đã viết nó thành những cuốn sách và bài báo. Trong đó:

Gandhi nói trong tờ báo ('Young India', 1924):

"Tôi muốn biết phẩm chất của người đàn ông đã chiếm lấy trái tim của hàng triệu con người.. Tôi thực sự đã bị thuyết phục hoàn toàn và tin rằng gươm đao không phải là phương tiện mà Islam dùng để giành lấy vị trí của mình mà là do sự giản dị của vị Sứ Giả Muhammad được thể hiện qua sự tinh tế và trung thực của Người trong lời hứa, sự cống hiến, sự tận tâm của Người đối với các bạn hữu và môn đồ cũng như sự can đảm của Người với sự tự tin tuyệt đối vào Thượng Đế và sứ mệnh của mình. Đây là những phẩm chất đã mở đường và giúp vượt qua những khó khăn chứ không phải là gươm đao. Sau khi tôi đọc xong phần hai về cuộc đời của vị Sứ Giả này thì tôi cảm thấy thật tiếc vì không đủ tài liệu để tìm hiểu nhiều hơn về cuộc đời tuyệt vời này của Người".

Mahatma Gandhi, bình luận trên 'Young India' ngày 11/9/1924.

"Tôi muốn biết phẩm chất của người đàn ông đã chiếm lấy trái tim của hàng triệu con người.. Tôi thực sự đã bị thuyết phục hoàn toàn và tin rằng gươm đao không phải là phương tiện mà Islam dùng để giành lấy vị trí của mình" Gandhi

Ông **Michael H. Hart**, trong cuốn sách nổi tiếng của ông "100 Nhân Vật Có ảnh Hưởng Nhất Trong Lịch Sử", ông đã xếp Muhammad đầu bảng và giải thích nguyên nhân cho sự lựa chọn của mình, ông nói: "Quả thật, sự lựa chọn của tôi đối với Muhammad để thành nhân vật đầu tiên trong các nhân vật quan trọng và vĩ đại nhất của lịch sử có thể gây bất ngờ cho độc giả nhưng ông thực sự là một người đàn ông duy nhất trong suốt lịch sử đã thành công bật nhất trong cả hai lĩnh vực: tôn giáo và thế tục".

Michael H. Hart trong "100 Nhân Vật Có ảnh Hưởng Nhất Trong Lịch Sử" trang 33.

Nhà thơ nổi tiếng người Pháp, **Alphonse de Lamartine** nói trong cuốn sách của ông "Lịch sử Thổ Nhĩ Kỳ": "Quả thật mục đích cao cả, các phương tiện yếu kém, thành tựu vĩ đại là ba thuộc tính của những người thiên tài. Thế ai có thể đưa Muhammad so sánh với bất kỳ nhân vật vĩ đại khác trong lịch sử ư?"

(tập 1 trang 111).

Nhà triết học Ấn Độ Koneru **Ramakrishna Roa** nói: "Hoàn cảnh đã thay đổi, nhưng Muhammad không thay đổi, dù trong chiến thắng hay thất bại, quyền lực hay trong nghịch cảnh, giàu có hay nghèo khổ. Ông ta vẫn là người đàn ông đó, vẫn với những phẩm chất và đức tính đó, phù hợp với ý muốn của Allah đối với tất cả các vị Thiên Sứ mà không bao giờ có sự thay đổi."

("Muhammad, vị Thiên Sứ của Islam" trang 24).

Một nhà thơ vĩ đại của Đức, **Goethe**, nói về bản thân mình trong một lá thư gửi người mình yêu, để bày tỏ sự ngưỡng mộ của ông đối với Islam và Muhammad: (Quả rằng, mặc dù ông đã bảy mươi nhưng sự ngưỡng mộ của ông đối với Islam không bao giờ suy giảm, nhưng sự ngưỡng mộ đó ngày càng mạnh mẽ và quyết liệt hơn nữa).

Katharina Momsen đã trích dẫn câu nói của Goethe trong cuốn sách của mình: "Goethe und die arabische Welt" trang 177.

James William Hampson Stobart nói: "Không có một ví dụ nào trong suốt chiều dài lịch sử của nhân loại tựa gần với tính cách của Muhammad.. Mặc dù ông ta chỉ sở hữu những phương tiện vật chất không mấy nhiều nhưng đã mang lại những thành tích hiếm hoi đến dường nào. Nếu chúng ta nghiên cứu lịch sử từ khía cạnh này thì chúng ta sẽ không bao giờ tìm thấy một nhân vật tỏa sáng rực rỡ ngoài vị Thiên Sứ Người Ả Rập này".

"Islam và người sáng lập của nó", London: Hiệp hội Quảng bá kiến thức Kitô giáo, trang 227-228.

Simon Ockley viết trong cuốn sách của ông, “Lịch sử để chế Islam”: “Sự lan truyền của Islam không phải là điều đáng ngạc nhiên, mà là ở sự liên tục và tính ổn định của nó qua các thời đại. Điều ấn tượng tuyệt vời do Muhammad đã khắc chạm tại Makkah và Madinah vẫn còn có vẻ đẹp và sức hút mạnh tương tự trong trái tim của người Ấn Độ, châu Phi và Thổ Nhĩ Kỳ thuộc những người mới làm quen với Qur’an”.

(“Lịch sử của Đế quốc Saracen” trang 45).

“Ấn tượng tuyệt vời do Muhammad đã khắc chạm tại Makkah và Madinah vẫn còn có vẻ đẹp và sức hút mạnh tương tự trong trái tim của người Ấn Độ, châu Phi và Thổ Nhĩ Kỳ thuộc những người mới làm quen với Qur’an”. Simon Oakley

Will Durant viết trong bộ bách khoa toàn thư nổi tiếng của ông – Câu Chuyện Về Nền Văn Minh: “Nếu chúng ta đánh giá sự vĩ đại của những nhân vật đã có tác động lớn đến mọi người thì chúng ta sẽ nói: Quả thật Muhammad là một trong những nhân vật vĩ đại của lịch sử. Ông đã cảm thấy có trách nhiệm nâng cao tinh thần và đạo đức của một dân tộc đang sống trong bóng tối của sự man rợ, giữa lòng sa mạc khô cằn và khí hậu khắc nghiệt, mặc dù ông đã gặp phải biết bao sự bất trắc. Ông đã hoàn toàn thành công và đạt được mục tiêu mà không có ai có thể sánh cùng trong suốt chiều dài lịch sử và chúng ta ít khi tìm thấy một nhân vật khác ngoài Người ra đã đạt được những gì mà mình mong muốn.. Khi Islam bắt đầu được truyền bá thì vùng đất của người Ả Rập khô cằn, nơi sinh sống của các bộ lạc thờ bực tượng, họ ít người và thường xuyên chia rẽ, nhưng khi ông qua đời thì họ đã trở thành một cộng đồng thống nhất và đoàn kết. Ông đã bài trừ chủ nghĩa bộ lạc và mê tín dị đoan, ông đã thay thế vị trí Do Thái giáo, Thiên Chúa giáo và tôn giáo cổ xưa của xứ sở quê mình bằng một tôn giáo dễ dàng, rõ ràng, mạnh mẽ và thay thế bằng một di sản đạo đức được đặt trên nền móng của dũng khí và niềm tự hào dân tộc. Trong một thế hệ, ông có thể chiến thắng bách trận và trong một thế kỷ ông đã thành lập một quốc gia rộng lớn đang tồn tại đến tận ngày nay có một lực lượng nguy hiểm chiếm một nửa thế giới).

Will Durant (1950) trong “Câu Chuyện Về Nền Văn Minh” 13/47

Một trong những kẻ thù không đội trời chung của Muhammad đã kể lại cho chúng ta nghe về một câu chuyện tuyệt vời sau khi ông ta gia nhập Islam. Đó là khi bức thư của Thiên Sứ Muhammad được gửi đến Hercules, một vị vua La Mã (628 TL), để mời vị vua này gia nhập Islam. Hercules đã ngạc nhiên trước điều đó và đã ra lệnh đưa một người đến từ xứ sở Ả Rập có sự hiểu biết và có quan hệ thân thích với người gửi bức thư vào đến gặp. Abu Sufyan lúc đó đang ở Sham trong một chuyến thương buôn (ông là một trong những người cầm đầu bộ tộc Quraish và là kẻ thù không đội trời chung với Thiên Sứ lúc bấy giờ). Ông và những người đồng hành được mời đến cung điện. Hercules đã hỏi họ thông qua người phiên dịch một số câu hỏi khá tinh tường và khôn ngoan để tìm hiểu xem Thiên Sứ Muhammad trung thực hay giả dối. Khi Hercules nghe những câu trả lời của Abu Sufyan về các câu hỏi của mình thì ông ta nói với Abu Sufyan:

“Ta đã hỏi người về dòng tộc của y thì người cho rằng y thuộc dòng họ quý tộc của các người. Đúng như thế các vị Sứ Giả đều được cử phái từ cộng đồng của họ. Ta đã hỏi người rằng liệu có ai trong các người từng nói câu này không? Thì người cho là không. Nên Ta cho rằng: nếu như có ai từng nói câu này trước y thì chắc chắn Ta nghĩ rằng: đây là một người bắt chước người khác trước đây thôi”.

“Ta đã hỏi người rằng các người có từng thấy y nói dối trước khi y nói câu này không? Thì người cho là không, thế là Ta biết rằng nếu y chưa từng nói dối mọi người thì y sẽ không dám dối gạt Allah!”

“Ta đã hỏi người rằng những người đi theo y là những người thuộc quý tộc hay yếu nghèo? Thì người cho rằng chỉ có những người yếu nghèo đi theo y. Họ chính là những người đi theo các vị Sứ Giả. Ta đã hỏi người số lượng người đi theo y tăng lên hay giảm xuống? Thì người cho rằng họ đang tăng dần. Vậy là vấn đề đức tin cũng sẽ như thế cho đến khi nó hoàn thiện”.

“Ta đã hỏi người có ai rời bỏ Islam vì cảm thấy bất bình sau khi đã gia nhập tôn giáo này không? Thì người cho là không. Vậy là đức tin cũng như thế khi nguồn ánh sáng của nó chiếm khoảng trống của trái tim”.

“Ta đã hỏi người y có lừa dối không? Thì người cho là không. Đúng như thế các vị Sứ Giả, họ không lừa dối”.

“Ta đã hỏi người rằng y đã sai các người điều gì? Thì người cho rằng y đã sai các người thờ phượng Allah không tổ hợp với Ngài một điều gì, ngăn cấm các người thờ phượng các bực tượng, sai các người phải dâng lễ nguyện, trung thực và trong sạch..”

“Nếu thực sự giống như lời người nói thì quả thật người đó sẽ sở hữu mảnh đất dưới hai bàn chân của Ta và quả rằng Ta đã biết nhân vật đó đã xuất hiện nhưng ta không nghĩ rằng người đó xuất thân từ các người. Nếu ta có thể đi đến người ấy thì chắc chắn ta sẽ cố gắng để gặp bằng được. Nếu ta ở gần thì chắc chắn ta sẽ rửa chân cho người ấy” (Albukhari: 7).

A close-up photograph of a young brown bird, possibly a sparrow, perched on a nest made of dry sticks and twigs. The bird's beak is wide open, showing a bright orange interior. Its feathers are a mix of brown and grey, and it has a dark eye. The background is a soft-focus green, suggesting foliage.

Một Số Câu Chuyện Về Thiên Sứ Muhammad Và Phẩm Chất Đạo Đức Của Người

Sứ

Sứ Giả của Allah là một ví dụ về phẩm chất đạo đức tốt nhất của con người được xác nhận bởi tất cả những người trung thực không thiên vị, ngay cả những kẻ thù của Người. Người thật xứng đáng được Qur'an mô tả là một nhân vật có phẩm chất đạo đức vĩ đại ..

Vợ của Người, bà 'Aishah khi được hỏi về phẩm chất đạo đức của Muhammad – Sứ Giả của Allah thì bà không thể miêu tả được một cách chính xác về phẩm chất đạo đức của Người ngoài lời nói: (Phẩm chất đạo đức của Người là Qur'an), tức Người là một ví dụ thực tế về việc áp dụng những lời dạy và đạo đức của Qur'an.

Và đây là phần giới thiệu ngắn gọn về những câu chuyện và đạo đức của Người:

Khiêm tốn:

Sứ Giả của Allah không cho phép bất cứ ai đứng dậy để thể hiện sự tôn kính với cá nhân Người, chẳng những vậy, Người còn nghiêm cấm các vị Bạn đạo hành động như thế. Mặc dù các vị Bạn đạo rất yêu thương Người nhưng họ chưa từng đứng dậy mỗi khi Người đến gặp họ, bởi vì họ đều biết rằng Người không thích điều đó (Ahmad 12345).

Vị Sứ Giả của Islam thường tự mình sửa chữa đồ dùng cá nhân, phụ giúp gia đình, cùng họ làm các công việc nhà.

'Adi bin Hatim trước khi cải đạo sang Islam, ông là một trong giới quyền hành, thuộc quý tộc của Ả Rập đến gặp Thiên Sứ vì ông muốn biết rõ thực hư về sự truyền giáo của Người, ông kể: "Tôi đã đến gặp Người giữa lúc ở cùng với Người là một người đàn bà và một hay hai đứa trẻ em - đó là người thân trong gia quyến của Người - lúc bấy giờ tôi mới biết rằng Người không phải là vị vua Ba Tư hay vua La Mã nào cả" (Ahmad 19381). Bởi khiêm tốn là đức tính của tất cả các vị Thiên Sứ.

Người thường ngồi cùng với các vị Bạn đạo như là một người trong số họ, Người không hề ngồi theo cách riêng để phân biệt giữa Người với mọi người xung quanh, thậm chí người lạ chưa quen Người khi bước vào buổi tọa đàm mà Người có mặt thì người này sẽ không thể phân biệt được giữa Người và các vị Bạn đạo nên phải hỏi: Ai trong các người là Muhammad? (Al-Bukhari 63).

Một số vị Bạn đạo thuật lại rằng dù bận rộn nhưng Người không hề từ chối đi giúp và giải quyết những vấn đề cần thiết của mọi người ngay cả chỉ là việc nhỏ nhặt. Có lần một người đàn bà giúp việc trong Madinah đã kéo tay của Người lời đi theo ý của cô ta để Người giải quyết các việc cần thiết của mình (Al-Bukhari 5724).

'Umar bin Al-Khattab, một vị Bạn đạo cao quý, thuật lại rằng có một lần ông vào gặp Sứ Giả Muhammad bỗng thấy vết chiếu trên mình của Người, nên ông khóc. Người nói: "Chuyện gì làm người khóc vậy?" 'Umar nói: Thưa Sứ Giả của Allah, quả thật các vị vua Ba Tư và La Mã đang hưởng thụ bao nhiêu lạc thú còn Người là Sứ Giả của Allah mà phải khổ thế này! Người nói: "Chẳng lẽ người không hài lòng khi họ sở hữu thế gian này và chúng ta sẽ sở hữu Ngày Sau ư?" (Al-Bukhari 4629).

Người thường tự mình sửa chữa đồ dùng cá nhân, phụ giúp gia đình, cùng họ làm các công việc nhà. Bà 'Aishah, vợ của Người, khi được hỏi về sinh hoạt hàng ngày của Người thì bà nói: "Người thường làm công việc gia đình", (Al-Bukhari 644) tức là phục vụ gia đình của Người. Bà cũng nói: "Cũng như ai đó trong các người, Người tự khâu vá giày và quần áo của mình" (Ahmad 24749).

Người nói: "Sẽ không vào được Thiên Đàng bất cứ người nào khi trong lòng của mình có sự tự cao tự đại dù chỉ nhỏ như hạt cải." (Muslim: 91).

Nhân từ:

Người nói: "Những người nhân từ sẽ được Đấng Độ Lượng (Allah) thương xót, các người hãy nhân từ đối với những ai trên trái đất này rồi các người sẽ được Đấng ở trên trời thương xót" (Abu Dawood 4941).

Sự nhân từ của Thiên Sứ được thể hiện qua nhiều góc độ, tiêu biểu:

Sự nhân từ của Người đối với trẻ em:

- Mặc dù lễ nguyện Salah là trụ cột của Islam, không được phép nói chuyện hay cử động nhiều. Tuy nhiên, có một lần Người đang dâng lễ nguyện Salah mà vẫn bỗng bế đứa cháu gái của Người, Umamah con gái của Zainab, khi Người cúi mình sujud thì Người để nó xuống và khi đứng dậy thì Người bế nó lên (Al-Bukhari 494).
- Thường trong lễ nguyện Salah, mỗi khi Người nghe tiếng khóc của trẻ em thì Người hoàn tất lễ nguyện Salah trong thời gian sớm hơn, Người nói: "Quả thật, Ta đứng dâng lễ nguyện Salah, Ta muốn kéo dài thời gian nhưng Ta lại nghe tiếng khóc của trẻ em, nên Ta đã vội hoàn tất nó sớm hơn vì không muốn gây khó khăn cho mẹ của nó" (Al-Bukhari 675).

Sự nhân từ của Người đối với phụ nữ:

- Người đã khuyến khích hãy quan tâm và đối xử tử tế với con gái, Người nói: “Ai được ban cho một hay nhiều đứa con gái, rồi đảm trách việc nuôi dưỡng và đối xử tốt với họ thì họ sẽ là tấm chắn dành cho y khỏi Hỏa Ngục” (Al-Bukhari 5649).
- Không những thế, Người còn nhấn mạnh khi ra lệnh phải tôn trọng quyền của người vợ, quan tâm và chú ý đến hoàn cảnh của người vợ. Người ra lệnh cho người Muslim nên khuyên bảo nhau về điều đó, Người nói: “Các người hãy khuyên bảo nhau đối xử tốt với phụ nữ!” (Al-Bukhari 4890).
- Người đã đưa ra một ví dụ cao đẹp khi đối xử ân cần, nhẹ nhàng với người vợ, đến mức Người từng ngồi xuống cạnh con lạc đà, đặt đùi của mình làm cái bậc thang cho vợ của mình, bà Safiyah để bước lên lưng con lạc đà (Al-Bukhari 2120).
- Và mỗi khi Fatimah con gái của Người đến gặp thì Người thường nắm tay của bà và hôn bà. Sau đó kéo bà ngồi ngay tại chỗ mình đang ngồi (Abu Dawood 5217).

Sự nhân từ của Người đối với những người nghèo yếu:

- Sứ Giả của Allah đã khuyến khích mọi người phải chăm sóc, nuôi dưỡng trẻ mồ côi, Người nói: “Ta và người bảo hộ trẻ mồ côi ở nơi Thiên Đàng như thế này” Người chia ngón tay trở và ngón giữa và tách chúng ra một khoảng cách nhỏ (Al-Bukhari 4998).
- Người xem người phụ giúp phụ nữ góa và người nghèo như chiến binh đang trên con đường của Allah; như người nhin chạy vào ban ngày và dâng lễ nguyện vào ban đêm (Al-Bukhari: 5661).
- Người coi việc yêu thương người nghèo yếu và hoàn trả lại cho họ lợi ích của họ là một nguyên nhân nhận được bổng lộc và giành thắng lợi trước kẻ thù, Người nói: “Các người hãy giúp đỡ những người nghèo yếu, bởi rằng các người chỉ được giúp đỡ và được ban bổng lộc do những người nghèo yếu của các người” (Abu Dawood 2594).

Sứ Giả Muhammad coi việc gần gũi với những người nghèo yếu và đối xử tốt với họ là một lý do để chiến thắng và sinh kế.

Công bằng:

- Sứ Giả của Allah là người công bằng, Người thi hành giáo luật của Allah cho dù đối với bà con ruột thịt đi chăng nữa, vì tuân theo mệnh lệnh của Qur'an: {Hỡi những người có đức tin, các người hãy là những người đứng vững trên công lý, thành những nhân chứng cho Allah dù đối với chính bản thân của các người hoặc cha mẹ và những người thân} (Al-Nisa': 135).
- Khi một số vị Bạn đạo đến cầu xin Thiên Sứ không thực thi hình phạt đối với người đàn bà có địa vị trong bộ tộc đã phạm tội trộm cắp thì Người nói: “Ta thề bởi Đấng nắm lấy linh hồn của Muhammad, nếu như Fatimah con gái của Muhammad đã phạm tội trộm cắp thì chắc chắn Ta sẽ thực thi hình phạt đối với nó” (Al-Bukhari 4053).
- Khi Người cấm mọi người cho vay lấy lãi (riba) thì Người đã bắt đầu với những người thân nhất, Người đã cấm người bác của mình, Abbas, Người nói: “Riba đầu tiên mà Ta áp dụng luật nghiêm cấm là Riba của chúng tôi, Riba của Abbas bin Abdul Mattalib. Quả rằng nó đã bị xóa bỏ tất cả” (Muslim:1218).

- Người đã đặt ra thước đo nền văn minh và tiến bộ của nhân loại là khi người yếu thế lấy lại quyền lợi của mình từ người có quyền lực mà không có sự lo sợ và do dự. Người nói: “Một cộng đồng sẽ không bao giờ cao đẹp khi người nghèo yếu lấy lại quyền lợi của mình mà gặp phải khó khăn” (Ibnu Majah 2426).

Từ thiện và rộng lượng

- Có một người đàn ông đến gặp Người và xin Người chút ít tài sản, Người nói: “Người cứ mua thứ gì người muốn và Ta sẽ thanh toán cho người” 'Umar nói: Thưa Sứ Giả của Allah, Allah không để Người phải gánh vác những gì ngoài khả năng. Thiên Sứ đã tỏ ra không thích điều đó. Người đàn ông đó nói: “Cứ tiêu dùng và chớ đừng lo sợ Đấng Chủ Tể của Ngai vương (Allah) cắt giảm”. Thế là Thiên Sứ mỉm cười và niềm vui hiện rõ trên gương mặt của Người (Al-Ahadith Al-Mukhtarah 88).
- Tám mươi nghìn Dirham tiền bạc được mang đến cho Người, Người để nó lên một chiếc chiếu, Người quay nhìn đồng tiền đó rồi phân phát. Người đã chia hết số tiền đó cho bất cứ ai đến xin (Al-Hakim 5423).

Các nguồn tài liệu đề cập rằng vị Sứ Giả của Islam đã không tích trữ bất cứ một phần tài sản nào trong suốt cuộc đời của Người.

Sự kiên nhẫn và khoan hồng của Người:

- Sứ Giả của Allah cảm thấy buồn khi đi ra khỏi Ta-if (một thành phố nằm trên sườn núi, cách Makkah khoảng 90 km) sau khi đi kêu gọi người dân ở đó đến với Islam. Tuy nhiên, không những họ không đáp lại lời kêu gọi của Người mà họ còn nhục mạ và đập lại lời kêu gọi ấy một cách tồi tệ nhất. Trong lúc Người quay lại Makkah, nơi mà chính bộ lạc của Người đã đuổi Người và làm hại đến Người, thì Allah đã phái một vị Thiên Thần đến gặp và hỏi Người rằng có muốn hủy diệt tất cả người dân Ta-if không. Người nói: "Không, Ta hy vọng Allah sẽ để họ sinh ra con cháu sau này thờ phượng Ngài duy nhất, không tổ hợp với Ngài bất cứ điều gì" (Al-Bukhari: 3059).
- Càng tuyệt vời hơn điều đó chính là lập trường của Người đối với người dân Makkah khi Người bị đuổi ra khỏi quê hương của mình, làm tổn hại đến Người bằng mọi phương tiện từ lời nói đến vũ lực, họ không để lỡ cơ hội để ám sát Người và những ai theo Người trong suốt một thời gian dài. Sau khi Người được Allah giúp giành thắng lợi khi chinh phục Makkah và giành quyền kiểm soát, Người đã đứng lên phát biểu rằng: "Các người nghĩ Ta sẽ làm gì đối với các người?" Họ nói: Điều tốt, bởi anh là người anh em tốt, đứa con của người anh em tốt. Người nói: "Ta sẽ nói giống như những gì mà người anh em của Ta Yusuf – tức Thiên Sứ Yusuf con Ya'qub, người đã tha thứ cho các anh em của mình khi họ đã từng làm hại Người và ném Người xuống giếng – đã nói với họ như được kể lại trong Qur'an: {Không có hình phạt gì đối với các anh vào ngày hôm nay. Allah sẽ tha thứ tội lỗi cho các anh; và Ngài chính là Đấng Khoan Dung nhất} (Yusuf: 92). Các người hãy đi về, các người là những người tự do" (Al-Baihaqi 18275).

Thủ phạm trong cuộc sống

- Sứ Giả của Allah luôn tuân theo lời phán của Thượng Đế Tối Cao, Allah: {Và chớ đừng trở mặt của Người nhìn vào những gì mà Ta đã ban cấp cho những cặp (bè nhóm) của họ hưởng thụ, sự lộng lẫy của đời sống trần tục này, mà Ta dùng để thử thách họ. Và bằng lộc Thượng Đế của Người thì tốt hơn và tồn tại mãi mãi} (Taha: 131).
- Có một ngày vị Bạn đạo của Người, 'Umar bin Al-Khattab vào gặp Người thì thấy Người đang nằm trên chiếc chiếu không tấm trải, để lại vết chiếu trên mình của Người, 'Umar kể lại: Tôi đưa mắt nhìn xung quanh ngôi nhà của Người, thì bởi Allah, tôi chẳng tìm thấy trong nhà một thứ gì đáng được tận hưởng và gây chú ý, nên khiến tôi nói: "Người hãy cầu xin Allah để Ngài ban một cuộc sống sung túc cho cộng đồng của Người. Quả thật, người Ba Tư và La Mã đều được Allah ban cho họ cuộc sống rộng rãi trên thế gian này trong khi họ không thờ phượng Ngài", Người nói: "Chẳng lẽ người vẫn còn hoài

ngghi hay sao, hỡi con trai của Al-Khattab! Họ chính là những người chỉ được ban những gì tốt đẹp trên thế gian này thôi" (Al-Bukhari 2336).

- Người từng nói: "Thế gian này đối với Ta chẳng là gì cả, Ta sống trên thế gian chỉ như một người đi đường nghỉ mát dưới một bóng cây rồi sau đó ra đi và bỏ lại cái cây đó" (Al-Tirmizhi 377).
- Người từng trải qua một hay hai tháng, thậm chí ba tháng trong nhà không nhúm lửa nấu ăn mà các bữa ăn chỉ là chà là khô và nước lã (Al-Bukhari 2428). Có lúc, Người phải nhịn đói nguyên ngày ngay cả vài quả chà là khô cũng không có để lót bụng (Muslim 2977). Người chưa từng dùng bánh mì đến mức no bụng trong ba ngày liên tục cho đến khi Người qua đời mà hầu như bánh mì của Người thường được làm từ lúa mạch (Muslim: 2976).

Uy tín:

- Giữ lời hứa là một trong những phẩm chất đạo đức cao đẹp và danh dự nhất, nó gây ấn tượng trong người nếu đó là việc trả ơn mà không phải do sự ràng buộc giữa hai bên. Đây chính là tính cách của Sứ Giả của Allah, Người đáp trả việc làm tốt bằng những gì cao cả hơn dù không có bất cứ thỏa ước hay điều khoản gì. Bạn nghĩ như thế nào nếu thực sự có giao ước?
- Khi Hercules, vị vua của Thiên Chúa giáo hỏi những người ngoại đạo Quraish về các thuộc tính của Thiên Sứ Muhammad rằng: Y có lừa dối không? Họ nói: Không. Thế là vị vua

nói với họ: Cũng như thế, các Sứ Giả không lừa dối (Al-Bukhari 7).

- Là người có lòng trung thành cao nhất đối với người vợ đầu tiên của mình, bà Khadijah, Người đã giữ vị thế của bà, thừa nhận vai trò của bà, quan tâm đến bà con và bạn bè của bà..
- Bà 'A-ishah vợ của Thiên Sứ Muhammad nói về lòng trung thành của Người đối với người vợ đầu của mình, bà Khadijah, người vợ đã qua đời trong những ngày đầu của sứ mệnh mà bà 'Aishah chưa từng biết đến bà Khadijah. Bà 'A-ishah nói: Quả thật, Thiên Sứ thường nhắc đến bà (Khadijah) rất nhiều, đôi khi Người làm thịt con cừu thì Người cắt nó thành nhiều phần và gửi biếu đến những người bạn của bà Khadijah. Có lúc tôi nói với Người: Dường như trên thế gian này không có người đàn bà nào khác ngoài Khadijah sao? Người liền nói: "Nàng ta thế này, thế này..., Người liệt kê ra một số ưu điểm của bà (Al-Bukhari 3607).
- Có một lần, một phái đoàn của Negus (vị vua của xứ Ethiopia, ông đã từng ra sức bảo vệ người Muslim trong buổi đầu của Islam) đến gặp Sứ Giả, Người đã tự thân phục vụ họ. Các vị Bạn đạo nói với Người: Chúng tôi lo được rồi. Người nói: "Quả thật, họ là những người đã từng đối đãi tốt với các Bạn đạo của Ta. Quả thật Ta thích đền đáp họ" (Shu'ab Al-Iman 8704).

Người đã đưa ra một ví dụ tuyệt vời về phẩm chất đạo đức tốt trong mọi mặt của cuộc sống nhằm tuân lệnh Allah và noi theo các vị Thiên Sứ cao quý trước Người.

Một Số Lời Nói Của Muhammad

Người Muslim luôn quan tâm việc lưu truyền lại các lời nói của Thiên Sứ Muhammad bằng cách truyền khẩu hay ghi chép. Các nhà học giả chuyên về hadith đã cạnh tranh nhau trong việc xác minh và thanh lọc những câu nói của Người. Họ đã giới thiệu một hệ thống tuyệt vời nói về phương cách xác minh thông tin, phân biệt giữa những gì có cơ sở và những gì chưa được chứng minh, ngay cả trong những chi tiết nhỏ trong câu hay trong từ và những gì được thêm vào hay không có gốc gác gì trong câu và trong từ đó..

Đây là những ví dụ về những lời nói của Sứ Giả Muhammad:

- “Quả thật, mọi hành vi được ước tính bằng sự định tâm và mỗi người chỉ đạt được những gì mình định tâm” (Al-Bukhari 1).
- “Việc thiện là đạo đức tốt nhất, còn tội lỗi là những gì áp dụng trong người của mình và người không thích mọi người biết” (Muslim 2553).
- “Hãy an phận trên trần gian này thì người sẽ được Allah yêu thương và hãy an phận trước những gì đang có trong tay mọi người thì người sẽ được mọi người yêu thương” (Ibnu Majah 4102).
- “Hình ảnh của Ta và hình ảnh của các vị Thiên Sứ trước Ta giống như hình ảnh của một người đàn ông xây một ngôi nhà và làm đẹp ngôi nhà đó trừ một chỗ bằng một viên gạch tại một góc, thế là mọi người đi xung quanh ngôi nhà đó và ngạc nhiên trước vẻ đẹp của ngôi nhà nhưng lại nói: Ước gì viên gạch đó được đặt vào chỗ này! Người nói: Thế, Ta chính là viên gạch đó và Ta chính là vị Thiên Sứ cuối cùng” (Al-Bukhari 3342).
- “Người Muslim là người mà những người Muslim khác được an toàn từ lời nói và hành động của mình. Người Muhajir (di cư vì Allah) là người từ bỏ những gì mà Allah nghiêm cấm” (Al-Bukhari 10).
- “Hãy kính sợ Allah dù người ở đâu, hãy làm điều tốt khi mắc phải sai lầm thì nó sẽ xóa đi điều sai đó, và hãy cư xử với mọi người bằng đạo đức tốt” (Al-Tirmizhi 1987).
- “Nên biết rằng, ai bất công với người không phải Muslim hoặc giao việc cho người đó quá khả năng hoặc lấy một thứ gì của người đó một cách bất chính thì Ta sẽ tố cáo người này vào Ngày Phục Sinh” (Abu Dawood 3052).
- “Những người nhân từ sẽ được Đấng Độ Lượng (Allah) thương xót, các người hãy nhân từ đối với những ai trên trái đất này rồi các người sẽ được Đấng ở trên trời thương xót” (Abu Dawood 4941).

“Không phải tin đồ của Ta người không biết thương yêu trẻ em và không tôn trọng người lớn tuổi” (Tirmizhi: 1920).

“Các người sẽ không vào được Thiên Đàng cho tới khi các người có đức tin, và các người sẽ không có đức tin cho tới khi các người biết yêu thương nhau. Các người có muốn Ta chỉ cho các người một điều mà nếu các người thực hiện thì các người sẽ yêu thương nhau? Các người hãy phổ biến lời chào Salam với nhau (Muslim 54).

- “Người nào giúp một người có đức tin ra khỏi một trong những sự khó khăn của trần gian này thì Allah sẽ giải thoát người đó ra khỏi một trong những sự khó khăn của Ngày Phục Sinh. Và người nào làm dễ dàng đối với người gặp khó khăn thì Allah sẽ ban sự dễ dàng cho người đó trên trần gian và ngày sau, và người nào che đậy cho một người Muslim thì Allah sẽ che đậy cho người này trên trần gian và ngày sau. Allah luôn giúp đỡ người bề tôi khi nào người bề tôi này biết giúp đỡ người anh em của mình. Và người nào bước trên một con đường để tìm kiếm một kiến thức thì Allah sẽ tạo sự dễ dàng cho người này một con đường dẫn đến Thiên Đàng... Người nào đã mắc phải sai lầm và tội lỗi thì dòng dõi của mình không thể giúp ích được gì” (Muslim 2699).
- “Hễ ai gian lận thì không phải cộng đồng của Ta” (Tirmizhi: 1315).
- “Hình ảnh của những người có đức tin trong tình thương, lòng nhân từ và trắc ẩn của họ (dành cho nhau) như hình ảnh của một cơ thể khi có bất kỳ một bộ phận cơ thể của mình đau nhói thì toàn bộ cơ thể sẽ bị ảnh hưởng theo (nếu như cơ thể người nó mất ngủ và phát sốt)” (Muslim 2586).
- “Tất cả các người là người giám hộ và tất cả các người là người chịu trách nhiệm. Nên người lãnh đạo là một người giám hộ và là người chịu trách nhiệm; người đàn ông là một người giám hộ và có trách nhiệm với gia đình; người phụ nữ là người giám hộ và có trách nhiệm với nhà chồng. Bởi thế, nên biết rằng các người tất cả là người giám hộ và tất cả là người chịu trách nhiệm” (Al-Bukhari: 4892).

- “Người tốt nhất trong các người là người đối xử tốt nhất với vợ con của mình và Ta là người tốt nhất trong các người trong việc đối xử tử tế với vợ con của Ta” (Al-Tirmizhi: 3895).
- “Trong lúc một người đàn ông đang đi trên đường và cảm thấy khát nước thì nhìn thấy một cái giếng, nên bèn xuống giếng, uống nước rồi trở lên. Bỗng nhiên, nhìn thấy một con chó thở hổn hển đang kiếm ăn vì cơn khát, người này liền tự nhủ: chắc con chó này đã khát nước giống như tôi vậy. Vậy là người này đã trở xuống giếng và múc nước đầy chiếc giày của mình rồi cho con chó đó uống. Thế thì Allah tri ân và tha thứ tội lỗi cho người đó”. Các vị Bạn đạo nói: Thưa Sứ Giả của Allah! Ngay cả với con vật chúng ta cũng được ban ân phước sao? Người nói: “Với tất cả những gì có sự sống đều được ban ân phước” (Al-Bukhari 2466).
- “Dấu hiệu của người đạo đức giả có ba điều: khi nói thì dối trá, khi hứa thì không giữ lời và khi được tín nhiệm thì bội tín” (Al-Bukhari: 33).
- “Trong những phẩm chất cao đẹp của Islam đối với một người là từ bỏ những gì không có ý nghĩa” (Al-Tirmizhi 2317).
- “Quả thật, Allah yêu thương sự dịu dàng trong mọi vụ việc” (Al-Bukhari 5678).
- “Hễ ai không cư xử dịu dàng thì sẽ không nhận được sự tốt đẹp” (Muslim 2592).

Qur'an đã mô tả Sứ Giả của Allah – Muhammad như thế nào?

Qur'an đã hé lộ cho chúng ta biết một phần tuyệt vời về tính cách và sự tương tác của Thiên Sứ Muhammad với những người xung quanh, trong đó đạo đức, phẩm chất và nhân tính của Người được thể hiện trong cùng một lúc:

- Người là hồng phúc cho nhân loại (Al-Anbiya': 107), chứ không chỉ riêng người Muslim.
- Người có phẩm chất đạo đức vĩ đại (Al-Qalam: 5).
- Người nỗ lực hết sức mình để con người được soi sáng, Người cảm thấy vô cùng đau buồn trước sự lầm lạc của họ. Mặc dù nhiệm vụ của Người chỉ là kêu gọi và truyền đạt còn Allah mới là Đấng soi sáng, hướng dẫn người nào mà Ngài muốn (Hud: 12, Al-An'am: 107, Al-Kahf: 127).
- Người tìm lý do để tha thứ cho người khác và lờ đi những sai sót của họ (Al-Tawbah: 43).
- Người cầu xin Allah tha thứ cho kẻ thù cho đến khi bị Allah ngăn cấm điều đó (Al-Tawbah: 80).
- Những gì gây đau buồn cho những người có đức tin là gây ra nỗi đau cho Người. Người chính là người rộng lòng thương yêu họ (Al-Tawbah: 128).
- Đôi khi Người cảm thấy phiền vì một số người ngồi quá lâu trong nhà của Người nhưng Người lại e ngại nhắc nhở họ điều đó (Al-Ahzab: 53).
- Người dễ dãi, hiền hòa, có tấm lòng nhân hậu; Người đối đãi nhẹ nhàng với các Bạn đạo, trao đổi ý kiến với họ và nhận lấy ý kiến của họ ngay cả trong những hoàn cảnh khó khăn nhất (Ali Imran: 159).

Qur'an Là Phép Màu Vĩnh Cửu Của Islam

Qur'an

Qur'an là gì mà khiến nó trở thành một cuốn sách thường đứng đầu những cuốn sách bán chạy nhất, được phân phối trên toàn cầu và được hơn một tỷ rưỡi người Muslim đặt niềm tin?

Qur'an chính là Kinh Sách Thiên Liêng mà người Muslim tin rằng:

- Lời phán của Allah được ban xuống cho Sứ Giả của Ngài - Muhammad để làm nguồn Chỉ Đạo và Ánh Sáng cho nhân loại.
- Một Thiên Kinh cuối cùng được ban xuống.
- Được bảo quản khỏi sự đổi thay và bóp méo.
- Được dùng để thờ phượng bằng cách xướng đọc và thuộc lòng cũng như được coi là hình thức thờ phượng thông qua việc áp dụng các giáo lý của Nó.

Thật ra, khởi đầu mặc khải của Qur'an qua trung gian Thiên Thần Jibril khi Thiên Sứ Muhammad đã tròn 40 tuổi. Đoạn câu đầu tiên được ban xuống là {Hãy đọc! Nhân danh Allah Thượng Đế của Người, Đấng Tạo Hóa} (Al-'Alaq: 1). Qur'an được mặc khải xuống trong suốt 23 năm tùy theo tình huống và sự kiện.

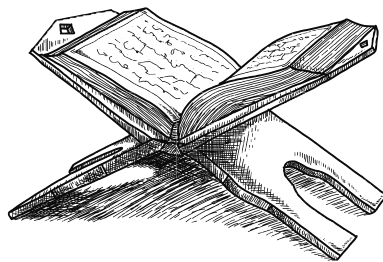
Qur'an được chia thành 114 surah (chương) với các chủ đề và phong cách trình bày khác nhau. Tuy nhiên, Nó đều được mọi người đồng thuận thừa nhận là đỉnh cao của cấp độ hùng biện chuẩn nhằm hướng dẫn nhân loại và kêu gọi họ để thờ phượng Allah duy nhất..

Đoạn câu đầu tiên của Qur'an được mặc khải là: (Hãy đọc với danh của Thượng Đế Người, Đấng đã tạo hóa) và Qur'an được mặc khải kéo dài trong suốt 23 năm tùy theo các tình huống và sự kiện.

Trong số các lĩnh vực quan trọng nhất mà Qur'an đề cập:

- 1- Khẳng định tính duy nhất của Allah và bác bỏ những điều hoài nghi của những người đa thần.
- 2- Những câu chuyện về các vị Thiên Sứ và những cộng đồng trước đây.
- 3- Kêu gọi suy ngẫm về vũ trụ bao la, quan sát vạn vật xung quanh chúng cũng như đếm lấy ân huệ mà Allah ban cho chúng ta.
- 4- Giải thích các giáo luật của tôn giáo, các mệnh lệnh và giới cấm.
- 5- Trình bày các thuộc tính cũng như các phẩm chất đạo đức của những người có đức tin, cảnh báo về những tính cách tiêu cực.
- 6- Nói về Ngày Sau, sự thưởng phạt đối với những người làm việc tốt hay làm điều xấu.
- 7- Giáo dục những người có đức tin qua việc bình luận các sự kiện đã diễn ra với Thiên Sứ Muhammad và các vị Bạn đạo của Người.

Đây là tổng quan về vài đặc điểm của Qur'an..

Phép màu trong sự bảo quản:

Allah đã đặt tên kinh sách cuối cùng của Ngài là "Qur'an", mà gốc từ của nó ám chỉ rằng Kinh Sách này sẽ được đọc và bảo quản trong trí nhớ của con người; cũng như Ngài đã đặt tên là "Kinh Sách" qua nhiều câu trong Qur'an, điều đó ám chỉ rằng Kinh Sách sẽ được ghi chép và lưu giữ thành cuốn sách. Thật ra, Qur'an đã được bảo tồn theo hai cách này cùng một lúc, khi được mặc khải xuống một lời phán nào từ Qur'an thì sẽ có người ghi chép lại trước sự chứng kiến của Thiên Sứ và mọi người sẽ học thuộc lòng từ miệng của Người. Do đó, bằng chứng của những người học thuộc lòng Qur'an sẽ bị từ chối dù số lượng của họ có nhiều đến mấy nếu như không khớp với những gì được ghi chép và những gì được ghi chép cũng sẽ không được thừa nhận nếu như nó không khớp với những gì được thuộc lòng từ miệng của Thiên Sứ..

Trong khi các nhà thần học Thiên Chúa giáo thừa nhận rằng những mâu thuẫn trong các quyển Phúc Âm là điều tất nhiên có thể xảy ra bởi có nhiều nguồn ghi chép khác nhau về những quyển Phúc Âm, sự khác biệt về mốc thời gian cũng như bản chất của mặc khải mang tính chất gián tiếp, mặc dù theo họ những quyển Phúc Âm đó chứa đựng sự hướng dẫn cho nhân loại.

Nhưng sự thật chỉ có thể được công nhận bởi người trung thực không thiên vị rằng Qur'an hoàn toàn không có bất kỳ mâu thuẫn nào. Điều này do Qur'an, cả từ ngữ và nội dung đều là lời phán của Allah được bảo tồn và ghi chép lại từ chính cửa miệng của Thiên Sứ Muhammad, được Allah mặc khải xuống mà Người không thêm vào hay cắt bớt. Người Muslim tuy họ có sự khác biệt về trường phái và quan điểm nhưng họ đều không mâu thuẫn dù chỉ là một từ trong Qur'an.

Qur'an đã được bảo quản và được lưu truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác trong suốt lịch sử với độ chính xác tuyệt đối, ghi chép kỹ lưỡng và chuyên nghiệp. Cách xướng đọc và phát âm, học thuộc lòng, cách viết của nó trong tập quyển Mashaf không thiếu sót dù chỉ một chữ cái và cũng không có sự dư thừa dù chỉ một dấu. Bất cứ ai cũng có thể mua một bản sao của nó ngay bây giờ cho dù ở vùng xa xôi hẻo lánh của Trung Quốc hoặc những vùng nằm giữa lòng Châu Phi để so sánh nó với các bản thảo của Qur'an được viết cách đây hơn một nghìn năm và được các bảo tàng trên khắp thế giới lưu giữ thì người này sẽ nhận ra một sự thật khó tưởng tượng. Cách phát âm từ ngữ, quy tắc xướng đọc của nó vẫn không thay đổi theo thời gian hay do sự khác biệt của một số ngôn ngữ, mặc dù bạn nghe một đĩa trẻ ở Indonesia hay là một học giả Muslim đang giảng dạy tại Makkah trước một nghìn năm qua đều không khác nhau.. Qur'an có đề cập rằng: {Nếu như (Qur'an) đến từ ai khác ngoài Allah thì chắc chắn họ sẽ tìm thấy trong đó nhiều điều mâu thuẫn} (Al-Nisa': 82). Không đáng ngạc nhiên bởi Allah chính Ngài đã hứa bảo quản Qur'an, Ngài phán: {Quả thật, Ta đã ban lời nhắc nhở (Qur'an) xuống và chính Ta sẽ bảo quản Nó} (Al-Hijr: 9).

Phép màu về cách hành văn và tâm lý:

Người đọc Qur'an một cách tập trung sẽ thấy rằng Qur'an đang đối mặt trực tiếp với đọc giả, trao đổi ý kiến với đọc giả.. Đáng ngạc nhiên hơn là Qur'an đi trước những ý tưởng của đọc giả và uốn nắn ý tưởng đó như thể đọc giả đọc qua những ý tưởng đó trước khi tự thừa nhận rằng mình đã chậm một bước!

Mặc dù một nghệ sĩ có thể vẽ con mắt có thể dõi theo người xem bất cứ nơi nào người đó đi. Bạn nghĩ như thế nào nếu đó là một cuốn sách có thể dõi theo ý tưởng của đọc giả và đoán được những ý tưởng đó. Đôi khi nó trả lời các thắc mắc của đọc giả trước khi họ đưa ra những câu hỏi, mặc dù các đọc giả có sự khác biệt về trình độ văn hóa và hoàn cảnh cuộc sống!

Qur'an sở hữu một phương pháp hấp dẫn trong việc chuẩn đoán xu hướng của con người, tiết lộ bí mật và nêu ra nhược điểm của họ. Đây dường như thật cay đắng đối với đọc giả khi lần đầu tiếp cận, nhưng nó chỉ đánh thức sự nhận thức của đọc giả để đưa ra những câu hỏi bấy lâu nay đọc giả tôn vinh nhưng lại tránh né trả lời..

Khi ai đó trong chúng ta đọc Qur'an, đọc câu chuyện của một số nhân vật, sống cùng với sự suy nghĩ ẩn khuất, nhân cách và điểm khởi đầu của họ cũng như sự lầm lạc hay bình an vô sự của một số người khác.. thì trước tiên đọc giả sẽ cố gắng tự kiểm điểm bản thân.. Nhưng đó chỉ là những câu Kinh, hình ảnh, thí dụ đa dạng và nối tiếp nhau gây ra ấn tượng, dần dần xích gần lại trái tim mà không hề cảm giác được cho đến khi Qur'an trở thành một tấm gương dành cho bản thân mình để thể hiện thực hư của chính bản thân mình, nhược điểm và khuyết điểm của mình, khả năng và cơ hội của mình .. Thế là bản thân của đọc giả sẽ hòa sâu hơn để hiện thực hóa những đặc điểm này một cách thán phục và thừa nhận rằng không có bất kỳ thần linh đích thực nào ngoại trừ Allah.

Bạn sẽ thấy ai đó khi cảm thấy chán nản và tuyệt vọng thì sẽ đọc: {Hãy nói: "Hỡi bề tôi của Ta! Những ai đã vượt quá giới hạn thì các ngươi chờ nên tuyệt vọng về sự khoan dung của Allah. Quả thật Allah sẽ tha thứ mọi tội lỗi. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung"} (Al-Zumar: 53).

Trong lúc trải nghiệm và cảm giác mâu thuẫn nội tâm dữ dội và muốn tìm nơi để tựa vào thì đọc giả sẽ tìm thấy sự nhẹ nhõm, dịu dàng trong lời phán của Allah: {Và khi bề tôi của Ta hỏi Ngươi; thì quả rằng Ta ở gần kề, Ta đáp lại lời cầu xin của người nguyện cầu bất cứ khi nào y cầu xin Ta. Do đó, họ hãy đáp lại Ta và tin vào Ta để may ra họ được hướng dẫn} (Al-Baqarah: 186).

Và khi nghĩ rằng cuộc sống của mình ở ngoài tầm kiểm soát và cảm thấy mình không thể gánh vác một điều nào đó hoặc mất đi sự kiểm soát thì người đó sẽ tìm thấy phương thuốc và sự giúp đỡ mãi mãi trong lời phán của Allah: {Allah không bắt một người nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của y. Y sẽ hưởng phúc về điều tốt mà y đã làm và sẽ chịu phạt về tội mà y đã gây ra. Thượng Đế của bề tôi ôi, xin Ngài đừng bắt tội bề tôi nếu bề tôi quên hay sai sót; Thượng Đế của bề tôi ôi, xin Ngài đừng bắt bề tôi gánh vác nặng nề giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bề tôi; Thượng Đế của bề tôi ôi, xin Ngài đừng bắt bề tôi gánh lấy những gì vượt quá khả năng của bề tôi, xin Ngài hãy lượng thứ cho bề tôi, tha thứ tội lỗi cho bề tôi và thương xót cho bề tôi, Ngài là Đấng Bảo Hộ của bề tôi, thế xin Ngài trợ giúp bề tôi trước những kẻ vô đức tin} (Al-Baqarah: 286).

Will Durant một trong các nhà sử học về nền văn minh đã thừa nhận tầm ảnh hưởng của Qur'an và vị trí của nó. Ông là một trong những người trung thực không thiên vị (Câu Chuyện Về Nền Văn Minh, 13/68-69)

"Thật sự, có nhiều nhà khoa học và giới nghiên cứu đã tin vào Qur'an trong mọi thời đại của quá khứ và trong cả thời đại mà chúng ta đang sống; cũng như vô số người đã tin vào Qur'an tùy theo sự khác biệt của họ về trình độ văn hóa. Đó là bởi vì Qur'an mang đến một học thuyết chân thật rõ ràng mà tất cả đều chấp nhận .. Qur'an mang đến những giáo lý dễ dàng, rõ ràng nhất, không bị bó buộc bởi nghi lễ cũng như không bị bó buộc với tính đa thần hay thần quyền... Islam đã dạy mọi người đối mặt với những khó khăn của cuộc sống và chấp nhận những ràng buộc của cuộc sống mà không phàn nàn hay buồn chán.. Islam đã được giới thiệu và xác định cụ thể, một người Thiên Chúa giáo hay Do Thái có niềm tin đích thực sẽ không tìm thấy điều gì ngăn cản họ chấp nhận Islam. {Không phải là đức hạnh việc các ngươi quay mặt về hướng Đông hay hướng Tây, nhưng đức hạnh đó là người nào tin tưởng nơi Allah, Ngày sau, các Thiên thần, Kinh sách và các vị Thiên Sứ, và bổn phận của cải mình yêu thích cho bà con thân thích, các trẻ mồ côi, những người thiếu thốn, những người lỡ đường, những người ăn xin, giải phóng những người nô lệ, dâng lễ nguyện Salah, đóng Zakah, những người giữ lời hứa khi đã hứa, những người chịu đựng trong nghịch cảnh, trong thiên tai và trong mọi lúc khó khăn. Họ là những người chân thành và họ chính là những người biết kính sợ} (Al-Baqarah: 177).

Will Durant nói:

"Thật sự đã có nhiều tầng lớp trí thức tin vào Qur'an tùy mức độ khác nhau về sự nhận thức và tư duy của họ. Đó chỉ là bởi vì Qur'an đã mang đến một học thuyết chân chính rõ ràng được chấp nhận bởi tất cả.. Một học thuyết khá đơn giản và ít mơ hồ nhất".

Qur'an Đến Từ Đâu?

Một

Một câu hỏi hợp lý xuất hiện ngay lập tức khi chúng ta nói về cuốn sách thiêng liêng của người Muslim: Qur'an và Muhammad.. Tại sao chúng ta nên chấp nhận lời kể của người Muslim xung quanh câu chuyện này? Chẳng lẽ chúng ta không có quyền đặt câu hỏi về điều này hay sao?

Các nhà sử học không bắt đồng quan điểm rằng Qur'an được mang đến bởi một người đàn ông Ả Rập không biết đọc hay biết viết, được sinh ra tại Makkah vào thế kỷ thứ VI sau Công nguyên, tên là Muhammad bin Abdullah. Và lịch sử lạc dịch bất tuyệt đã chứng nhận sự vô song của điều này. Khi chúng ta đọc Kinh Sách này thì chúng ta sẽ thấy rõ rằng nó không phải là tác phẩm của Muhammad, nhưng nó chỉ là lời phán cao quý được mặc khải xuống từ Allah. Còn nhiệm vụ của Muhammad chỉ là giao truyền và giải thích Kinh sách này cho nhân loại, không thêm không bớt.

Có thể là Muhammad, Sứ giả của Islam, đã tự mình sáng chế Qur'an, hoặc tham khảo Qur'an rồi soạn thảo lại nó. Sau đó giới thiệu nó với mọi người?

Nếu Sứ Giả của Islam muốn đánh lừa thì Người chắc chắn mở rộng sự ảnh hưởng của mình đối với mọi người bằng cách cho rằng những lời nói của Người là những lời phán của Allah. Thế thì tại sao Người không tuyên bố rằng tất cả lời nói của mình đến từ Allah?!

Đó là những câu hỏi chính đáng, nảy ra lập tức trong suy nghĩ nếu như ai đó chưa từng đọc và nghiên cứu Qur'an hoặc chưa từng biết về tiểu sử và cuộc đời của Muhammad.

Điều mà chúng ta biết và được xác minh bởi các nghiên cứu lịch sử rằng nhiều nhà văn và giới trí thức thường chiếm đoạt di sản khoa học của người khác, đánh cắp di sản đó và cho rằng đó là sở hữu của mình. Thế thì tại sao một nhân vật lại gán di sản trí tuệ của mình cho người khác?

Trong những gì khiến chúng ta thắc mắc đó là nếu như Muhammad muốn đánh lừa thì Người chắc chắn mở rộng sự ảnh hưởng của mình đối với mọi người bằng cách cho rằng tất cả đến từ Allah. Thế thì tại sao Người không tuyên bố rằng tất cả lời nói của mình đến từ Allah?!

Có hợp lý không khi Người chính là tác giả của Kinh sách này lại muốn gán nó cho Allah nhằm mở rộng sự ảnh hưởng của mình, nâng cao địa vị và danh dự của mình trong khi chúng ta tìm thấy trong Kinh sách đó nhiều chỗ mà chính Muhammad bị khiển trách, khuyến cáo và Người được yêu cầu sửa chữa sai lầm?

Như được đọc giả biết đến, Qur'an không loại trừ việc khuyên răn trong bất kỳ điều kiện nào. Qur'an đã khiển trách và khuyên nhủ Muhammad trong các vấn đề của cuộc sống gia đình cũng như Qur'an đã chỉ trích một số quyết định lãnh đạo của Người. Thậm chí Người còn bị chỉ trích về cách thức truyền bá Islam đến với mọi người!

Điển hình là một người đàn ông mù trong số Bạn đạo của Người đến gặp Người trong lúc Người đang chú tâm kêu gọi một trong những người cầm đầu Quraish, hy vọng người này được soi sáng đến với Islam. Nhưng vì không biết rằng Muhammad đang mắc bận nên người đàn ông mù đã cố gọi Người: hãy dạy tôi những điều mà Allah đã dạy Người. Ông ta cứ khẳng khái lặp đi lặp lại nhiều lần khiến Thiên Sứ nhăn mặt tỏ ra không thích, Người mong sao người đàn ông mù này đợi đến khi Người nói chuyện xong. Muhammad đã quay mặt và không trả lời người đàn ông mù này.

Qur'an đã níu kéo khoảnh khắc đó lại và ghi nó vào lịch sử bằng cách mô tả bối cảnh đó một cách chính xác và chi tiết để giải thích hành động nhăn mặt cau mày của Muhammad trước người mù này khi không trả lời câu hỏi của ông ta. Qur'an không chỉ dừng lại tại đây mà đã chỉ trích Thiên Sứ với lời chỉ trích thẳng thừng và nghiêm khắc không nên lặp lại thái độ đó trong một surah (chương), được đặt bằng một cái tên để xác nhận sự kiện đó (Abasa: 1-11). Nên sau đó mỗi khi người mù này đến gặp Sứ Giả của Allah thì Người nói: "Hân hạnh tiếp đón người vì ông ta mà Thượng Đế đã quở trách Ta" rồi Người lấy cái áo choàng của mình trải cho ông ta.

Qur'an đã nhấn mạnh nhiều chỗ cho chúng ta từ nhiều câu chuyện hướng dẫn và khiển trách vị Thiên Sứ Muhammad bằng những gì mà đôi khi ai đó trong chúng ta từ chối nói ra để phê bình Người trước đám đông. Thế thì tại sao một người lại vạch trần những sai lầm của mình và ghi chép chúng vào trang lịch sử như thế này, nếu người đó muốn dành lấy địa vị và danh dự!

Và đây là lịch sử chứng minh cho chúng ta biết qua nhiều trường hợp. Trong đó cách sống của Muhammad qua những khoảnh khắc khó khăn mà Người ước mong được nhận mặc khải để chứng minh sự chân thành và địa vị của mình, hoặc sự vô tội của Người và gia đình, nhưng lời mặc khải vẫn chưa được truyền xuống.

Điển hình là người dân của Người, những người đã chống lại và gây khó khăn cho Người, họ đã nhờ sự trợ giúp từ một số học giả và người dân của Kinh Sách thuộc các cộng đồng trước đây để chống lại Muhammad.

Họ đã cố vấn đồng bọn để đưa ra ba câu hỏi dành cho Người, nếu như Người trả lời được thì Người chính là một vị Thiên Sứ còn không thì không phải. Họ đã đến hỏi Người và Người đã nói với họ một cách thách thức rằng: Tôi sẽ trả lời các người vào ngày mai..

Nhưng mặc khải đã bị gián đoạn vào ngày, chưa được truyền xuống cho Muhammad. Điều đó đã khiến kẻ thù của Người chế nhạo Người mỗi khi họ đi ngang qua vì Người chưa đưa ra câu trả lời. Muhammad đã vô cùng đau buồn trước sự việc đó, Người chỉ nhận được mặc khải sau mười lăm ngày để trả lời những câu hỏi đó. Nhưng mặc khải được đi kèm với lời chỉ dạy dành cho Muhammad: Đừng nói chắc chắn, tôi sẽ làm điều đó vào ngày mai, trừ khi Người liên kết lời nói đó với ý muốn của Allah, tức Người hãy nói: "Nếu Allah muốn- Insha Allah". Việc trì hoãn câu trả lời cho Người là một sự chỉ dạy của Allah dành cho Người (Al-Kahf: 24).

Những cáo buộc lặp đi lặp lại:

Thật đáng ngạc nhiên khi câu chuyện về cuộc đời Muhammad có thể được coi là bằng chứng tiêu biểu nhất cho sự chân thành của Người..

Vậy thì tại sao một người đàn ông mù chữ, không biết đọc hay biết viết, sống trong cộng đồng mù chữ, cùng chia sẻ cuộc sống với họ, tham dự các buổi họp mặt cùng với họ một cách có đạo đức, bận rộn tìm kế sinh nhai cho bản thân và gia đình, từng chặn cừu thuê hay làm công, không có mối quan hệ nào với các học giả, và phần lớn cuộc đời của ông trong suốt bốn mươi năm đều như thế. Thế nhưng trong một lúc bỗng nhiên ông lại cho họ biết về những điều mà họ chưa từng nghe qua, những điều mà họ chưa từng biết đến từ ông bà tổ tiên. Ông đã kể lại cho họ biết về các câu chuyện của các cộng đồng trước đây, lịch sử khởi đầu của tạo hóa, các chi tiết cuộc đời của các vị Thiên Sứ thời trước, các chi tiết cụ thể về các giáo lý trong mọi lĩnh vực của cuộc sống?!

Sự thật đó đã gây một cú sốc lớn cho những kẻ thù của Muhammad thuộc cộng đồng của Người. Điều này đã khiến họ hoang mang khi mô tả những gì mà Người mang đến. Vậy sự cáo buộc nào có thể dùng làm quảng cáo để cảnh báo mọi người tránh xa Muhammad?

Thật khó để khẳng định rằng Qur'an là chế phẩm của Muhammad, bởi vì điều đó là không hợp lý chút nào đối với những người đã đọc và suy ngẫm Qur'an rằng Muhammad không thể nào học từ người khác bởi vì Người đang sống với chúng ta, chúng ta biết rõ cuộc đời của Người.. Nhưng dù thế nào họ vẫn cáo buộc Người một điều ngược lại với thực tế; có lúc họ cho rằng Người đã thừa kế lại Qur'an từ tiền nhân, có lúc họ cho rằng chính Người tự sáng tác, có lúc họ cho rằng: Người chỉ kể lại những gì mình thấy trong giấc mơ.. Nhưng khi không chứng minh được điều đó thì họ lại cho Người là một nhà phù thủy hay nhà thơ hoặc có lẽ là một tên điên!

Đây là một câu chuyện chỉ khác chủ đề.. Không phải Thiên Sứ Musa từng bị cáo buộc là một tên phù thủy sao? Thiên Sứ Ysa cũng bị cho là một kẻ điên?

Hầu như đây là vấn đề tương tự đối với tất cả các vị Thiên Sứ trước đây, khi kẻ thù của họ không tìm thấy những gì họ đang cáo buộc các vị Thiên Sứ thì họ cho rằng các vị Thiên Sứ này là những tên phù thủy hay là những tên điên rồ. Cũng tương tự với nhân chứng giả khi cảm thấy mình rơi vào thế khó, không có chứng cứ thì ngã theo mọi chiều hướng, cáo buộc mọi khuyết điểm với hy vọng tìm được một chỗ đứng. Tại sao lại như thế!

Hầu như đây là vấn đề tương tự đối với tất cả các vị Thiên Sứ trước đây, khi kẻ thù của họ không tìm thấy những gì họ đang cáo buộc các vị Thiên Sứ thì họ cho rằng các vị Thiên Sứ này là những tên phù thủy hay là những tên điên rồ.

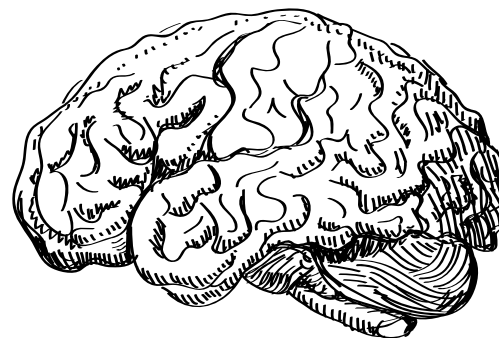
Tại sao chúng ta không coi đó chỉ đơn thuần là tài năng kiệt xuất:

Tất cả đều đồng ý rằng Allah đã đặt trong trí tuệ con người những khả năng và óc sáng tạo khó được hình dung. Nhưng không phải đó là điều bình thường hay sao khi bộ não có ranh giới hạn chế trong việc suy xét và đưa ra kết luận.. Mặc dù trí tuệ chứng nhận sự tồn tại của Đấng Tạo Hóa Toàn Năng và rằng sự công bằng của Đấng Tạo Hóa này đòi hỏi sự tồn tại của một cuộc sống khác để mỗi người nhận lấy sự thưởng phạt, tốt hay xấu thì liệu trí suy nghĩ có khả năng minh chứng các chi tiết về những gì không có bằng chứng hay dấu hiệu?

Người nghiên cứu Qur'an sẽ giải thích rõ cho chúng ta về các giới hạn của đức tin một cách chi tiết, mô tả cụ thể cho chúng ta biết rằng tạo hóa đã bắt đầu và kết thúc như thế nào, mô tả Thiên Đàng và sự an vui nơi đó, mô tả Hỏa Ngục, những cảnh hình phạt nơi đó cũng như mô tả các cánh cửa của Thiên Đàng và Hỏa Ngục, số lượng các vị Thiên Thần đã được phân công, xác định lại các vấn đề chi tiết về thực tế của vũ trụ và con người.. Vậy thì trên lý thuyết nào mà các thông tin chi tiết này được xây dựng lên?

Chắc chắn những điều đó không xuất phát từ trí thông minh hay tài năng, mà chỉ có thể là giả dối, mang tính chất suy đoán hoặc là sự thật chỉ đạt được qua việc truyền dạy.

Khoa học hiện đại đã chứng minh một số sự kiện không có mâu thuẫn với bất cứ điều gì từ các thông tin của Qur'an và đồng thời Nó cũng tương đồng với những gì có trong các Kinh Sách trước về tin tức của những vật vô hình.

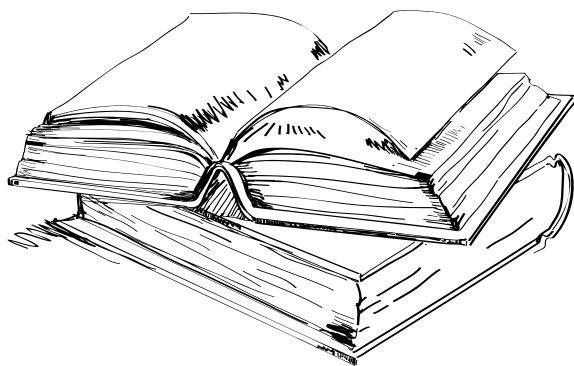

Có thể đó là những quyển sách được viết lại:

Chúng ta hãy tạm dừng một giây lát để suy ngẫm. Liệu các thông tin này, mặc dù một phần nhỏ nào có thể lấy từ các Kinh sách của các Thiên Sứ trước đây?

Giả như chúng ta quên đi sự thật Muhammad là một người mù chữ không biết đọc hay biết viết và hầu hết dân chúng của Người cũng là những người mù chữ, họ không từng hiểu biết gì về các kiến thức đó. Bên cạnh đó Người chẳng có một người bạn nào thuộc dân Kinh Sách trước đây cả, ngoại trừ một lần gặp ngẫu nhiên trong giây lát khi đang trong một chuyến đi cùng với người thân và lúc đó Người vẫn còn nhỏ. Sự thật lịch sử đã chứng minh rằng các học giả am hiểu về Kinh Sách trong thời điểm đó đều che giấu kiến thức, biến nó thành sở hữu riêng để giữ lấy địa vị của họ. Kiến thức đối với họ không bao giờ là thứ sẵn có..

Giả như chúng ta quên đi tất cả điều đó thì quả rằng sự thật hiện ra trước mắt của bất kỳ nhà nghiên cứu nào rằng Qur'an không trùng hợp với tất cả những gì có trong các Thiên Kinh lúc đó, mà Nó đến để chỉnh sửa một số thông tin sai lệch (đã bị thay đổi bởi một số học giả tôn giáo) và bổ sung điểm thiếu sót của một số câu chuyện đồng thời tiết lộ những gì mà họ đang che giấu, làm rõ một số niềm tin hay phẩm chất đạo đức lệch lạc được một số học giả cho đó là hình thức tôn giáo của các vị Thiên Sứ mà chúng không liên quan gì đến tôn giáo cả. Thật ra Qur'an có đầy đủ các hình ảnh thí dụ về điều này.. Với tất cả những điều này thì Muhammad có thể nào lại là học trò của họ để nhận lấy các thông tin đó từ họ?!

Một sự thật lịch sử biệt đãi:

Một người nghiên cứu công bằng chớ đừng bỏ lỡ cơ hội để dừng lại suy ngẫm lâu hơn.. Chẳng phải Sứ Giả của Islam Muhammad là một người Ả Rập sao?

Chẳng phải lịch sử đã cho chúng ta biết rằng cộng đồng người dân Ả Rập của Người tại thời điểm đó không hề sở hữu một loại hình nghệ thuật nào đáng tự hào ngoại trừ tài hùng biện? Kỹ năng của họ chỉ là sáng tác văn thơ mà họ thường tổ chức các diễn đàn và hội hè đình đám cho mục đích văn thơ này. Một bộ lạc có thể vang danh hay bị coi thường chỉ vì một bài thơ nói về họ!

Các nguồn tham khảo về lịch sử và văn học đã cho chúng ta biết rằng hầu như không ai trong số họ sáng tác một bài thơ hoặc văn xuôi mà không ai đưa ra lời bình luận nhằm hoàn chỉnh lại khuyết điểm, bổ sung điểm bỏ sót, phản biện theo cách riêng của mỗi tác giả. Đây chính là sân chơi của họ, tượng trưng cho sức mạnh và danh dự của họ.

Thế thì tại sao khi một kẻ thù không đội trời chung của họ xuất hiện, một người mà họ không cần phí công tốn sức để chiến tranh hay đánh bại. Nhân vật này đã thách họ để mang đến một tác phẩm như Qur'an hay chỉ là một phần nhỏ của Qur'an nhưng họ không thể đối mặt với lời thách đố này ngoại trừ việc lặng thinh không đáp và tránh chạm trán!

Chẳng lẽ Muhammad không sợ đằng sau của sự thách thức này, có thể khơi dậy lòng ác cảm của họ từ một trong những kỹ năng đặc biệt và điểm mạnh nhất của họ, rồi khiến họ đứng ra so tài với Người từng cá nhân hay tập thể để đánh bại Người và chứng minh cho mọi người thấy sự giả dối mà Người mang đến sao!

Giả sử rằng Người đã can đảm thách thức như vậy khi biết khả năng người dân của mình, nhưng sao Người lại có thể quả quyết khẳng định ngay cả các thế hệ sau này cho tới tận thế rằng họ sẽ không có khả năng mang đến một kinh sách như Qur'an hoặc chỉ một phần của Qur'an, cho dù họ có hợp sức với nhau đi chăng nữa?!

Đó thực sự là một hành động không ai mạo hiểm ngoài một người với trái tim chứa đầy niềm tin vững chắc về những gì mà mình cho người khác biết.. Sự việc thực sự đúng như thế, người Quraish cũng như các nhà tài hùng biện khác không can đảm sáng tác ra lời văn nào như Qur'an hay chỉ vài phần của Qur'an. Đây là sự thật đã diễn ra từ thời kỳ đó đến tận ngày nay. Cho dù ai đó đã nỗ lực hoặc cố ý định muốn thử nghiệm điều đó trong suốt lịch sử thì chỉ nếm mùi thất bại tột tệ, trở thành một trò cười cho quần chúng, một nguyên nhân của sự chế giễu, khinh miệt văn học..

Mỗi người đều có lời nhận xét cuối cùng:

Sau tất cả mọi thứ, còn lại là ý kiến cuối cùng của mỗi người chúng ta để đưa ra nhận định, quan điểm của mình về Qur'an từ kinh nghiệm cá nhân trong suốt quá trình đọc và tìm hiểu, song song với sự quan tâm của mình chọn lấy bản dịch thích hợp theo ngôn ngữ của mình, nếu mình không phải là người Ả Rập.

Được đề cập trong Qur'an rằng những bằng chứng lớn nhất về sự thật của sứ mệnh Thiên Sứ của Muhammad là những gì chúng ta đạt tới bằng sự nhận thức của chúng ta sau khi xướng đọc và suy ngẫm nội dung của Qur'an, Allah phán: {Há không đủ cho họ hay sao việc Ta đã ban Kinh Sách xuống cho Người để được xướng đọc cho họ? Quả thật, trong đó hẳn là hồng ân và là lời nhắc nhở cho một số người có đức tin} (Al-Ankabut: 51).

Qur'an đã mời gọi tất cả hãy đọc và nghiền ngẫm Nó. Những người từ chối chỉ là những người bị khóa chặt trái tim và đầu óc suy nghĩ của họ (Muhammad: 24).

Surah Al-Fatihah

Là một surah vĩ đại nhất trong Qur'an và được người Muslim thường xuyên lặp đi lặp lại trong lễ nguyện Salah của mình. Nội dung của nó một cách ngắn gọn như sau:

Ý nghĩa của surah Al-Fatihah

Nhân danh Allah, Đấng
Độ Lượng Khoan Dung

Tôi bắt đầu với danh xưng của Allah để thành kính và tôn vinh Ngài. Ngài được mô tả bằng sự độ lượng mà nó bao phủ mọi thứ.

Mọi lời ca ngợi thuộc về
Allah, Đấng Chủ Tể của
vạn vật.

Bề tôi xin tạ ơn Allah qua tất cả các thuộc tính, hành động và ân huệ của Ngài một cách công khai hay thầm kín bằng tình yêu và sự tôn vinh đối với Ngài. Ngài là Đấng Tạo Hóa, Đấng Sở Hữu, Đấng Chi Phối, Đấng Ban Ân Huệ cho mọi tạo vật.

Đấng Độ Lượng Khoan
Dung

Đấng được mô tả bằng tất cả ý nghĩa của sự độ lượng. Ngài sở hữu sự độ lượng mà nó bao phủ tất cả mọi thứ trong vũ trụ này, bên cạnh sự độ lượng đặt biệt chỉ dành riêng cho những người bề tôi có đức tin của Ngài.

Đấng Thống trị Ngày
Phán Quyết.

Đấng Thống trị, Chi phối vào ngày phán xét và thưởng phạt.

Chỉ Ngài duy nhất bề tôi
thờ phượng và chỉ Ngài
duy nhất bề tôi cầu giúp.

Thượng Đế của bề tôi ôi! Bề tôi chỉ thờ phượng riêng Ngài duy nhất, bề tôi không tổ hợp bất cứ ai với Ngài trong tất cả hình thức thờ phượng; và bề tôi chỉ cầu xin Ngài giúp đỡ trong tất cả sự việc của bề tôi. Bởi lẽ tất cả sự việc đều nằm trong tay Ngài, không ai sở hữu quyền năng đó dù chỉ bằng một hạt phân tử.

Xin Ngài chỉ dẫn bề tôi
con đường ngay thẳng!

Allah ôi, xin Ngài hướng dẫn và chỉ dạy bề tôi đến với con đường ngay thẳng, xin Ngài củng cố đức tin của bề tôi cho đến khi bề tôi gặp lại Ngài.

(Đó là) con đường của
những người mà Ngài đã
ban ân cho họ.

Con đường của các vị Thiên Sứ và những người đức hạnh được Ngài ban ân cho họ qua sự hướng dẫn và sự chân chính mà họ nhận biết được đầu là chân lý để đi theo.

Không phải (con đường)
của những người bị phẫn
nộ và những người lầm
lạc.

Xin Ngài cứu rỗi và giúp bề tôi tránh xa khỏi con đường của những người mà Ngài đã giận dữ và phẫn nộ bởi họ đã biết rõ chân lý nhưng không chịu đi theo, cũng như con đường của những người lạc khỏi chân lý do sự ngu dốt và lơ là của họ để tìm kiếm chân lý.

Amin!

Cầu xin Allah chấp nhận!

Các Loại Ibadah (Thờ Phụng) Trong Islam. Thế Nào Là Bản Chất Của Ibadah?

Allah

Allah có cần đến sự thờ phượng của chúng ta không?

Allah không cần đến sự thờ phượng cũng như các việc làm của chúng ta. Sự cứu rỗi và giải thoát trong Islam không chỉ là các nghi lễ, hình thức, hối lộ tiền bạc nhưng nó là sự thành tâm hướng đến Allah, đặt niềm tin vào Allah. Điều này cần được áp dụng trong thực tế bằng thái độ, đạo đức cao đẹp cùng với việc phục vụ và phấn đấu để phát triển cộng đồng xã hội .

Allah có cần đến sự thờ phượng của chúng ta không?

Allah không cần đến sự thờ phượng cũng như các việc làm của chúng ta. Sự cứu rỗi và giải thoát trong Islam không chỉ là các nghi lễ, hình thức, hối lộ tiền bạc nhưng nó là sự thành tâm hướng đến Allah, đặt niềm tin vào Allah. Điều này cần được áp dụng trong thực tế bằng thái độ, đạo đức cao đẹp cùng với việc phục vụ và phấn đấu để phát triển cộng đồng xã hội.

Allah phán trong Qur'an: {Và Ta không tạo ra Jin và con người ngoại trừ để họ thờ phượng Ta. Ta không đòi hỏi bổng lộc từ họ và Ta cũng không đòi hỏi để họ nuôi dưỡng Ta. Quả thật, Allah, Ngài là Đấng Cung Dường, Đấng Quyên Lực, Đấng của mọi sức mạnh} (Al-Zhariyat: 56-57).

Và khi một số người chưa rõ và còn thắc mắc về hướng chính xác của Qiblat để hành lễ Salah – đó là bởi vì lễ nguyện Salah trong Islam phải hướng mặt về phía Makkah- thì Qur'an đã xác nhận rằng bản chất của tôn giáo là ở sự chân thành của đức tin, mục tiêu, làm việc tốt, mang lợi ích cho mọi người chứ không phải việc quay

mặt sang hướng đông hay hướng tây: {Không phải là đức hạnh việc các người quay mặt về hướng Đông hay hướng Tây, nhưng đức hạnh đó là người nào tin tưởng nơi Allah, Ngày sau, các Thiên thần, Kinh sách và các vị Thiên Sứ, và bố thí của cải mình yêu thích cho bà con thân thích, các trẻ mồ côi, những người thiếu thốn, những người lỡ đường, những người ăn xin, giải phóng những người nô lệ, dâng lễ nguyện Salah, đóng Zakah, những người giữ lời hứa khi đã hứa, những người chịu đựng trong nghịch cảnh, trong thiên tai và trong mọi lúc khó khăn. Họ là những người chân thành và họ chính là những người biết kính sợ} (Al-Baqarah: 177).

Một lần nữa, Qur'an nhấn mạnh cho chúng ta biết rằng người nào nỗ lực trong sự thờ phượng và hành đạo thì thật ra điều đó chỉ mang lại lợi ích và an bình cho bản thân người đó, còn người nào phủ nhận đức tin thì người đó chính là người thất bại. Riêng Allah thì Ngài không cần đến chúng ta (Al-'Ankabut: 6).

Khi một số người chưa rõ và còn thắc mắc về hướng chính xác của Qiblat để hành lễ Salah thì Qur'an đã xác nhận rằng bản chất của tôn giáo là ở sự chân thành của đức tin, mục tiêu, làm việc tốt, mang lợi ích cho mọi người chứ không phải việc quay mặt sang hướng đông hay hướng tây.

Các trụ cột của Islam

Chúng là những hành vi thờ phượng quan trọng nhất trong Islam và chúng bao gồm:

1

Tin và thừa nhận bằng cách thành tâm thờ phượng Allah duy nhất và noi theo Sứ Giả của Ngài - Muhammad. Điều đó được thể hiện bằng cách bạn xác nhận rằng không có thần linh đích thực nào ngoài Allah và Muhammad là Sứ Giả của Allah. (xem trang 32).

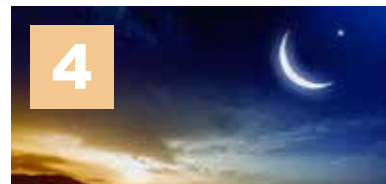
2

Thực hiện các lễ nguyện Salah bắt buộc. (xem trang 98).

3

Bố thí Zakah cho các đối tượng được quy định. (xem trang 102).

4

Nhịn chay tháng Ramadan. (xem trang 104).

5

Thực hiện Hajj- hành hương đến ngôi nhà thiêng liêng của Allah đối với ai có điều kiện về sức khỏe và tài chính (xem trang 106).

Tại sao phải có nghĩa vụ và thử thách?

Câu hỏi vẫn còn lặp đi lặp lại, mặc dù dưới các hình thức khác nhau, một số nói rằng: Sao Allah đã tạo ra cho chúng ta cái miệng, chiếc răng và bao tử để chúng ta ăn rồi lại bảo: các người hãy nhịn chay?! Sao Ngài đã tạo ra cho chúng ta vẻ đẹp và ham muốn rồi lại bảo: các người hãy hạ thấp cái nhìn và tiết chế dục vọng?! Và có lẽ người khác còn dám nói rằng: Tại sao Ngài đã ban cho chúng ta sức mạnh rồi lại ngăn cấm chúng ta dùng sức mạnh để áp bức người khác?!

Sự thật khá rõ ràng trong nhận thức của Islam, Allah đã ban cho chúng ta những khả năng và sức mạnh đó để chúng ta sử dụng chúng, không phải để chúng kiểm soát chúng ta.. Allah ban cho bạn con ngựa để bạn cưỡi và điều hành, không phải để nó cưỡi bạn và dẫn dắt bạn. Cơ thể và sức mạnh của chúng ta được ví như con ngựa được tạo ra để phục vụ chúng ta; để chúng ta cưỡi, dẫn dắt, kiểm soát và sử dụng nó một cách đúng đắn chứ không phải ngược lại.

Do đó, vai trò và sự ưu việt của con người là ở khả năng kiểm soát ham muốn, điều khiển dục vọng và bản ngã, chỉ đạo các khả năng đó vào những gì có lợi.. Chính vì vậy Allah đã ưu tiên con người và chuẩn bị cho họ đấu trường thử thách.. Đó là lý do tại sao Allah đã tạo ra chúng ta.

Như được đề cập trong Qur'an: {Quả thật, Ta đã tạo con người từ một dung dịch để Ta thử thách y. Do đó, Ta đã làm cho y nghe được và thấy được. Ta đã hướng dẫn y con đường để đi; tùy y sẽ biết ơn hay phụ ơn} (Al-Insan: 2-3).

Và tất cả những gì ảnh hưởng đến con người từ những tai họa và khó khăn thì chỉ là một thử nghiệm bổ sung

để chúng ta cải tiến hoàn cảnh của chúng ta về mặt tinh thần, đạo đức, đức tin. Bên cạnh nhắc nhở bản thân chúng ta về mục đích của chúng ta trong cuộc sống này, như đã được đề cập trong Qur'an: {Và chắc chắn Ta sẽ thử thách các người với những điều sợ hãi, đói khát, thiếu hụt tài sản, thiệt hại tính mạng và mất mát hoa quả. Và hãy báo tin vui cho những người biết kiên nhẫn; Những người khi bị ảnh hưởng bởi bất kỳ thiên tai nào thì họ sẽ nói: "Quả thật, chúng tôi thuộc về Allah và chúng tôi chắc chắn phải quay trở về với Ngài"} (Al-Baqarah: 155-156).

Như vậy, cuộc sống trần gian là một nơi đã được chuẩn bị cho chúng ta để nâng cao hay hạ thấp đức tin. Mặc dù Allah đã cho chúng ta nhiều cơ hội để hướng dẫn và cải thiện chúng ta. Tuy nhiên, Ngài không hề cưỡng ép chúng ta mà Ngài để chúng ta tự do lựa chọn, Ngài hướng dẫn chúng ta cai quản trái đất, giúp ích mọi người, học tập từ những sai lầm của chúng ta, nhằm mục đích quay trở về với Ngài mỗi khi chúng ta thấy có lỗi lầm hay sa ngã. Thiên Sứ Muhammad nói: "Nếu các người không phạm tội thì chắc chắn Allah sẽ thay thế các người bằng một nhóm người khác, họ phạm tội. Sau đó họ cầu xin Allah tha thứ rồi Ngài sẽ tha thứ cho họ" (Muslim 2749).

Vai trò và sự ưu việt của con người là ở khả năng kiểm soát ham muốn, điều khiển dục vọng và bản ngã, chỉ đạo các khả năng đó vào những gì có lợi..

Lễ nguyện Salah

Có lẽ bạn đã tự hỏi về sự thật của vấn đề khi bạn trực tiếp thấy cảnh tượng kỳ lạ kia, hoặc bạn thấy trên các phương tiện truyền thông, khi người Muslim đã hướng theo một chiều cụ thể, họ bắt đầu đứng thẳng người, cúi mình và phủ phục, như thể họ bị tách khỏi thế giới xung quanh..

Vậy lễ nguyện Salah của người Muslim là gì?

Lễ nguyện Salah có tầm quan trọng rất lớn trong Islam, bởi vì đó là cách quan trọng nhất để tiến gần Allah, cầu nguyện và phục tùng Ngài, như Allah đã phán với Sứ Giả của Ngài: {Và Người hãy phủ phục và tiến gần!} (Al'Alaq: 19). Chính vì vậy, lễ nguyện Salah được coi là trụ cột thứ hai trong các trụ cột của Islam sau khi tuyên nói Shahadah (*Tôi chứng nhận rằng không có thần linh đích thực ngoại trừ Allah và tôi chứng nhận rằng Muhammad là Sứ Giả của Allah*).

Thiên Sứ Muhammad nói: "Islam được dựng lên trên năm (điều): chứng nhận rằng không có thần linh đích thực ngoại trừ Allah và Muhammad là Sứ Giả của Allah, dâng lễ nguyện Salah.." (Al-Bukhari 8).

Islam đã cho chúng ta biết rằng người Muslim chỉ được ban ân phước vì lễ nguyện Salah của mình tùy theo mức độ mà người hành lễ phấn đấu để thanh lọc tấm lòng, tập hợp mỗi quan tâm, tập trung cảm xúc, chân thành cầu khẩn Allah và cảm giác gần gũi với Ngài để mang lại cho bản thân sự yên tĩnh và thanh thản. Do đó, lễ nguyện Salah là niềm vui lớn nhất đối với Thiên Sứ Muhammad.

Lễ nguyện Salah là những động tác và lời nói thể hiện sự tôn vinh và tán dương Allah trong bản thân con người.

Vì thế mà Qur'an đã hướng dẫn chúng ta phải dâng lễ nguyện Salah không phải chỉ làm lễ Salah, bởi vì "dâng lễ nguyện Salah" thực sự là kết hợp giữa tất cả các bộ phận của cơ thể cùng với tâm trí và tinh thần.. Và nếu chúng ta làm như vậy thì lễ nguyện Salah mới mang lại điều tốt đẹp thúc đẩy chúng ta làm điều tốt và giúp chúng ta tránh những điều xấu và tội lỗi. Bởi lẽ, tưởng nhớ Allah và đến với Ngài là một hành động vĩ đại và thiêng liêng của con người (Al-'Ankabut: 45).

Ai cho rằng lễ nguyện Salah chỉ là một hình thức rèn luyện thể chất được thực hiện sau khi tẩy rửa và làm sạch thì người đó đã không biết rằng những gì mình nhìn thấy từ các động tác của lễ nguyện chỉ là những động tác và lời nói thể hiện sự tôn vinh và tán dương Allah. Lời nói đầu tiên mà người dâng lễ nguyện Salah lúc giờ hai bàn tay lên là (Allahu Akbar: Allah là Đấng vĩ đại nhất); sau đó, cúi gập người bằng cả sự kính cẩn trước sự vĩ đại của Allah để thừa nhận sự thấp hèn của mình, đồng thời nói: (Subhana Rabbiyal'Azhim: Vinh Quang thay Thượng Đế của bề tôi, Đấng Vĩ Đại); sau đó, quỳ mọp đầu xuống để xin được gần Ngài, cầu xin Ngài chấp nhận lời thỉnh cầu kèm với lời nói: (Subhana Rabbiyal a'la: Vinh Quang thay Thượng Đế của bề tôi, Đấng Tối Cao), và sau đó cầu xin

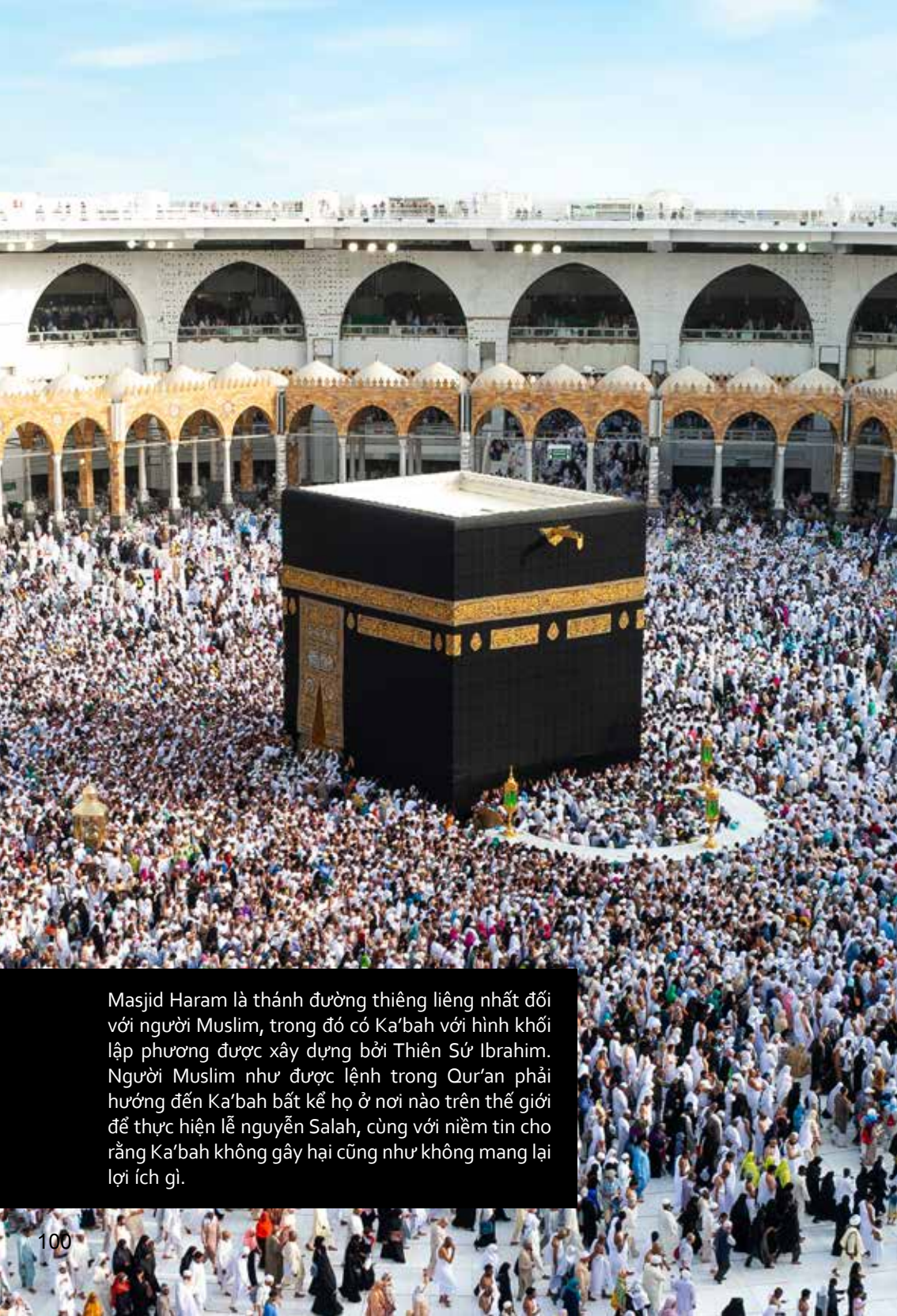
Thượng Đế của mình.. Cứ như thế, tất cả các động tác và lời nói của lễ nguyện Salah. Đó không chỉ đơn thuần là những cử động và lời lẩm nhẩm mà chúng là những khoảnh khắc vô vàng có ý nghĩa, kết nối người có đức tin với Thượng Đế là Đấng Tạo Hóa và là nguồn tồn tại và sự hạnh phúc của mình.

Allah đã bắt buộc người Muslim phải thực hiện năm lễ nguyện Salah mỗi ngày đêm và họ được phép thực hiện chúng ở tất cả mọi nơi. Tuy nhiên, Ngài thúc giục họ nên thực hiện trong các thánh đường để thắt chặt mối quan hệ, củng cố tinh thần đoàn kết, giúp đỡ lẫn nhau trong các vấn đề tôn giáo và đời sống.

Tương tự, Islam đã khuyến khích thực hiện thêm các hình thức hành đạo tự nguyện ngoài các lễ nguyện bắt buộc khi thấy bản thân năng động và có khả năng.

“

Lễ nguyện Salah là niềm vui lớn nhất đối với Thiên Sứ Muhammad.

Masjid Haram là thánh đường thiêng liêng nhất đối với người Muslim, trong đó có Ka'bah với hình khối lập phương được xây dựng bởi Thiên Sứ Ibrahim. Người Muslim như được lệnh trong Qur'an phải hướng đến Ka'bah bất kể họ ở nơi nào trên thế giới để thực hiện lễ nguyện Salah, cùng với niềm tin cho rằng Ka'bah không gây hại cũng như không mang lại lợi ích gì.

Người Muslim quay mặt về hướng Ka'bah khi thực hiện lễ nguyện Salah của họ. Ka'bah là tòa nhà có hình khối lập phương tại Makkah phía tây của bán đảo Ả Rập, người đầu tiên xây dựng nó là Thiên Sứ Ibrahim, Người được biết bằng "Người Cha của các vị Thiên Sứ". Các vị Thiên Sứ đã từng hành hương đến Ka'bah. Người Muslim hiểu rõ rằng Ka'bah chỉ là tảng đá không gây hại cũng chẳng mang lợi lộc gì nhưng Allah ra lệnh phải hướng mặt về Ka'bah khi thực hiện lễ nguyện Salah để người Muslim thống nhất nhắm tới một hướng duy nhất.

Azaan

Azan được kêu vang lên để nhắc mọi người đã đến giờ hành lễ và mời họ đến thánh đường.

Và nó là một hình thức tưởng nhớ Allah và tôn vinh Ngài, là cách để người Muslim chuẩn bị đến hành lễ. Các câu của Azan:

1. Ollo-hu-Akbar, Ollo-hu-Akbar, Ollo-hu-Akbar, Ollo-hu-Akbar: *Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất.*
2. Ash-hadu alla ila-ha illolloh, Ash-hadu alla ila-ha illolloh: *Tôi chứng nhận không có thần linh đích thực nào ngoài Allah, Tôi chứng nhận không có thần linh đích thực nào ngoài Allah.*
3. Ash-hadu anna Muhammadan rosu-lullo-h, Ash-hadu anna Muhammadan rosu-lullo-h: *Tôi chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah, Tôi chứng nhận Muhammad là Sứ Giả của Allah.*
4. Hayya alas sala-h, Hayya alas sala-h: *Hãy đến với lễ nguyện, Hãy đến với lễ nguyện.*
5. Hayya alal fala-h, Hayya alal fala-h: *Hãy đến với sự thành công, Hãy đến với sự thành công.*
6. Ollo-hu-Akbar, Ollo-hu-Akbar: *Allah vĩ đại nhất, Allah vĩ đại nhất.*
7. La ila-ha illolloh: *Không có thần linh đích thực nào ngoài Allah.*

Bổ thí Zakat

Mọi người đều tin chắc rằng phải có một giải pháp cho hai thái cực của sự giàu có quá mức và nghèo đói tột cùng. Mức độ chênh lệch giữa người giàu và người nghèo là mức độ xói mòn của xã hội, để lại hệ lụy tiêu cực, tội ác cũng như sự tan rã. Thực tế, đã có nhiều hệ thống kinh tế, triết lý trí tuệ và pháp luật được hình thành để đối phó với vấn đề này.. Vậy thì Islam đối phó với vấn đề này như thế nào?

Allah đã bắt buộc người Muslim giàu có mỗi năm phải trích 2,5 % từ tổng tài sản mình đang sở hữu để chi cho người có nhu cầu thuộc những người nghèo và khó khăn. Allah đã quy định việc làm này là trụ cột thứ ba trong các trụ của Islam.

Zakah không phải là sự ưu tiên của người giàu đối với người nghèo mà đó là quyền lợi của người nghèo mà người giàu có nghĩa vụ phải chi cho họ. Việc làm này sẽ giúp giải quyết nhu cầu của người nghèo mà họ không cần phải đi van xin và hạ thấp danh dự.

Đây chỉ là một phần chi rất nhỏ, một phần bắt buộc đối với người Muslim giàu có. Còn giới hạn chi tiêu tối đa thì nó rộng bao la để mọi người thi đua thực hiện mà việc làm đó sẽ mang lại cho cuộc sống của họ nguồn sức khỏe, tài sản, hướng dẫn, hạnh phúc. Họ sẽ được ban phần thưởng và niềm vui vô tận vào Ngày sau.

Qur'an có nhấn mạnh rằng những người chi dùng tài sản của họ nhằm mục đích làm hài lòng Allah được ví như một hạt lúa mì được gieo xuống và nó mọc lên thành bảy nhánh và mỗi nhánh có tới một trăm hạt, rồi sau đó chúng được nhân lên đến bảy trăm lần.. Allah sẽ gia tăng thêm cho những ai thành tâm vì Ngài khi chi dùng tài sản của họ, bởi lẽ Allah là Đấng Quảng Đại Bao La, Am Tường mọi sự việc (Al-Baqarah: 261).

Zakah không phải là sự ưu tiên của người giàu đối với người nghèo mà đó là quyền lợi của người nghèo mà người giàu có nghĩa vụ phải chi cho họ. Việc làm này sẽ giúp giải quyết nhu cầu của người nghèo mà họ không cần phải đi van xin và hạ thấp danh dự.

Qur'an cho chúng ta biết rằng việc chi tiêu tài sản cho người nghèo khó là sự tẩy sạch và thanh lọc bản thân, Allah phán với vị Sứ Giả của Ngài: {Hãy lấy của bố thí từ tài sản của họ để tẩy sạch và thanh lọc họ} (Al-Tawbah: 103).

Qur'an cũng cho chúng ta biết rằng người keo kiệt không chỉ phần tài sản bắt buộc cũng như không giúp đỡ người nghèo và khó khăn thì chính mình là người đầu tiên thất bại, bởi vì mình đang keo kiệt với chính bản thân để nhận lấy sự hạnh phúc ở thế gian này và ngày sau.

Với việc áp dụng trụ cột vĩ đại này của Islam thì an sinh xã hội và sự cân bằng tương đối giữa các tầng lớp xã hội sẽ đạt được. Bên cạnh đó, việc

đóng Zakah cho chính đối tượng cần thiết thì tài sản sẽ không còn được tích lũy bởi một số cá nhân. Chính vì vậy, điều này đã nhiều lần xảy ra trong lịch sử của người Muslim thời ban đầu rằng một người mang túi tiền Zakah đi quanh xứ để tìm người cần trợ cấp nhưng không tìm thấy ai cả.

Cũng như sự kết nối hữu nghị sẽ được thực hiện hóa, bởi vì bản chất con người vốn yêu thích những người đối xử tử tế với mình. Chính vì thế mà các thành viên trong cộng đồng người Muslim sống đoàn kết yêu thương lẫn nhau như một khối kiến trúc được kết chặt với nhau. Việc đóng Zakah còn giúp hạn chế nạn trộm cắp và cướp bóc.

Qur'an ví những người chi dùng tài sản của họ vì sự hài lòng của Allah như một hạt lúa mì được gieo xuống và nó mọc lên thành bảy nhánh và mỗi nhánh có tới một trăm hạt, rồi sau đó chúng được nhân lên đến bảy trăm lần.

Nhịn chay

Tất cả chúng ta đều ngạc nhiên đối với ai đó kiềm chế được chính mình, có thể kiêng cử các loại thức ăn để bảo vệ sức khỏe của mình, để giảm cân hoặc làm theo sự hướng dẫn của bác sĩ.. Chúng ta coi đó là một thành công vì người đó có thể kiểm soát được những ham muốn để đạt được mục tiêu lớn và quan trọng hơn..

Với sự nhịn chay này, người Muslim còn thực hiện những gì lớn lao hơn để rèn luyện bản thân, kiểm soát dục vọng nhằm tuân lệnh Allah, Đấng Tối Cao.

Nhịn chay là trụ cột thứ tư trong năm trụ cột của Islam. Islam quy định người có khả năng bắt buộc nhịn chay và kiêng tất cả những thứ làm vô giá trị việc nhịn chay như ăn, uống và quan hệ vợ chồng từ lúc rạng đông cho đến hoàng hôn, mỗi ngày trong tháng Ramadan, tức là tháng chín theo niên lịch Islam.

“

Thiên Sứ của Islam đã cảnh báo rằng bất cứ ai không thay đổi thực tế cũng như không cải thiện đạo đức của mình sau cuộc nhịn chay thì sự nhịn chay đó chẳng có ý nghĩa gì đối với mình cả.

Qur'an cho chúng ta biết rằng việc nhịn chay đã được quy định bắt buộc đối với các cộng đồng trước đây mặc dù đôi khi có phần nào khác nhau. Tuy nhiên, ý nghĩa của nó vẫn không thay đổi, đó là: thể hiện tính đầy tớ trước Allah và khẳng định lòng kính sợ đối với Ngài (Al-Baqarah: 183).

Khi người Muslim có thể chế ngự được sự ham muốn vốn được phép cho mình trong vài tiếng đồng hồ mỗi ngày, trong một số ngày nhất định thì mình sẽ làm chủ được bản thân, có khả năng kiểm soát bản thân, ngăn chặn bản thân rơi vào những ham muốn bị nghiêm cấm trong cuộc sống. Chính vì vậy, Thiên Sứ Muhammad đã cảnh báo rằng bất cứ ai không thay đổi thực tế cũng như không cải thiện đạo đức của mình sau cuộc nhịn chay thì sự nhịn chay đó chẳng có ý nghĩa gì đối với mình cả, Người nói: “Bất cứ ai không từ bỏ lời nói dối cũng như hành động theo lời nói dối đó thì Allah không có nhu cầu gì khi người đó từ bỏ đồ ăn, thức uống của mình” (Al-Bukhari 1804).

Sự đói khát của người nhịn chay sẽ trở thành một động lực lớn nhất khiến người nhịn chay sẵn lòng giúp đỡ những người nghèo đói, những người không có đồ ăn thức uống do không có lựa chọn. Động lực này là một kết quả do người nhịn chay đã trải nghiệm được một phần nào từ cảnh nghèo khó của họ.

“

Islam quy định bắt buộc người Muslim phải nhịn chay là để nhắc nhở họ nghĩ đến cơn đói của người nghèo và nhu cầu của họ đối với đồ ăn thức uống.

Hành hương Hajj

Hầu hết các tôn giáo đều có một chuyến hành trình mang tính tôn giáo mà mọi người thể hiện sự thờ cúng và cầu nguyện của họ đối với Đấng Tạo Hóa.. Nhưng có một chuyến hành trình nổi tiếng, có quy mô về số lượng diễn ra hàng năm, đó là cuộc hành hương Hajj trong Islam, một cuộc hành hương quy tụ mỗi năm hơn ba triệu người tại một địa điểm nhỏ để thực hiện chuyến hành trình thiêng liêng đó.

Hành hương Hajj trong Islam là gì?

Hajj là trụ cột thứ năm trong các trụ cột của Islam, nó chỉ bắt buộc một lần duy nhất trong đời đối với người nào có khả năng về sức khỏe và tài chính.

Nó là một chuyến hành trình thiêng liêng đánh mất sự phân biệt giai cấp, quốc tịch, sắc tộc, y phục, tài sản. Tất cả mọi người chỉ mặc cùng một loại y phục, cùng một màu, cùng hô vang một khẩu hiệu để thể hiện bản chất của mối quan hệ giữa con người và Thượng Đế của họ:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمَلِكُ لَا شَرِيكَ لَكَ

“Allah ôi! Bề tôi xin đáp lời Ngài. Xin đáp lời Ngài rằng không có bất cứ đối tác nào với Ngài. Quả thật, lời ca tụng và ân huệ thuộc về Ngài và không ai là đối tác với Ngài trong quyền lực). Nghĩa là: Xin vâng lệnh Ngài ôi Thượng Đế, bề tôi đến để thốt lên bằng lời nói và chứng nhận bằng con tim rằng chỉ Ngài duy nhất xứng đáng được thờ phượng, không có ai xứng đáng ngoài Ngài ra; Ngài đáng được ca ngợi, tán dương một cách trọn vẹn và tuyệt đối; Ngài là Đấng Tạo Hóa, Đấng Ban Ân, Đấng Thống Trị, không có đối tác nào với Ngài.

Hành hương Hajj là một hành trình đức tin mà người Muslim sẽ thực hiện theo những điều kiện, hành động và lời nói nhằm tưởng nhớ Allah và kính sợ Ngài, thể hiện sự thiếu túng và nhu cầu đối với Ngài, tìm sự tha thứ và phần thưởng từ Ngài. Thiên Sứ Muhammad nói: “Việc đi vòng quanh Ka’bah và Sa’i (đi lại giữa Safa và Marwah) trong Hajj chỉ được quy định nhằm tưởng nhớ Allah” (Ibnu Abu Shaibah 15334).

Trang phục của người đi Makkah để thực hiện hành hương hajj sau khi cởi bỏ quần áo thông thường chỉ là hai mảnh vải khoác lên người để tuyên bố sự phục tùng Allah và thể hiện sự bình đẳng trước tất cả những người đến hành hương.

A close-up photograph of a pair of hands, likely belonging to a woman, gently cupping a small, blue, paper-cut house. The house has a simple design with a chimney on the right side and four square windows arranged in a 2x2 grid. The hands are positioned with the palms facing up, and the fingers are slightly curled around the edges of the house. The background is a neutral, light-colored surface.

Gia Đình Trong Islam

Thật

Thật đúng khi nói rằng nhiều gia đình trong thời đại ngày nay là một nhóm người mà mỗi người đều có chiếc chìa khóa riêng cho một ngôi nhà chung!

Thật đáng tiếc, khi có nhiều người không làm tròn trách nhiệm thực sự đối với vợ con. Điều gì đã ngăn cản họ tận hưởng thú vui được phép cho mình mà không gánh trách nhiệm đó?

Mặc dù xu hướng này nổi lên rõ ràng trong thời đại ngày nay thì thật ra nó đã lỗi thời kéo một số người từ buổi bình minh của lịch sử. Trên thực tế, đó là một xu hướng non trẻ vì lợi ích cá nhân và tính ích kỷ đáng khinh, bất kể hậu quả ảnh hưởng đến cá nhân và xã hội.

Do đó, Islam hầu hết đã tập trung vào việc xây dựng gia đình bằng cách quan tâm đến trật tự, quyền lợi, nghĩa vụ của gia đình đối với từng thành viên. Bởi vì ngôi nhà và gia đình trong Islam là trung tâm của tri thức, giáo dục, phát triển. Với việc xây đắp, cải thiện gia đình cũng như thực hiện hóa sứ mệnh của nó là một sự cải thiện đối với toàn bộ xã hội.

Sự nhấn mạnh đó được thể hiện qua nhiều quy định của giáo lý, bao gồm:

1

Islam đã nhấn mạnh giáo điều hôn nhân và xây dựng gia đình:

- Islam coi hôn nhân và lập gia đình là một trong những việc làm tốt đẹp và là một đường lối của các vị Sứ Giả. Khi một số vị Bậc Đạo của Thiên Sứ muốn dành cả cuộc đời để hành đạo bằng cách tiếp tục duy trì hành lễ và nhịn chay, không muốn kết hôn lập gia đình. Người đã hướng dẫn họ rằng: "... Nhưng Ta thì nhịn chay và ăn uống, Ta hành lễ và ngủ, Ta kết hôn với phụ nữ. Bởi thế, ai không ưa thích đường lối của Ta thì người đó không thuộc cộng đồng của Ta" (Al-Bukhari 4776).
- Islam yêu cầu tạo sự dễ dàng trong việc kết hôn lập gia đình và hứa sẽ trợ giúp những người muốn kết hôn như Thiên Sứ Muhammad đã

nói: "Có ba (đối tượng) đáng được Allah giúp đỡ" và Người kể ra trong đó có: "Người kết hôn muốn duy trì sự trong sạch" (Al-Tirmizdi 1655).

- Khi Qur'an nói về các ân huệ cũng như các dấu hiệu được ban cho con người thì Qur'an đã đề cập trong phần đầu của các ân huệ đó là những gì mà Allah đã tạo ra từ sự yên bình, tình thương, lòng trắc ẩn và sự thân thiết giữa hai vợ chồng, như được nhấn mạnh trong Qur'an: {Và trong những dấu hiệu của Ngài là Ngài đã tạo ra từ bản thân các người những người vợ cho các người để các người sống an lành với họ và Ngài đã đặt giữa các người tình yêu thương và lòng bao dung} (Al-Rum: 21).

- Islam yêu cầu giới trẻ đang trong độ tuổi thanh xuân cường tráng nên kết hôn lập gia đình. Bởi vì kết hôn sẽ đem lại cho họ sự an bình, thanh thản và sẽ tạo ra một giải pháp hợp giáo lý để giải quyết nhu cầu sinh lý.

“ Khi Qur'an nói về các ân huệ cũng như các dấu hiệu được ban cho con người thì Qur'an đã đề cập trong phần đầu của các ân huệ đó là những gì mà Allah đã tạo ra từ sự yên bình, tình thương, lòng trắc ẩn và sự thân thiết giữa hai vợ chồng.

2

Islam đã dành cho mọi thành viên trong gia đình sự tôn trọng tuyệt đối, bất kể là nam hay nữ:

Islam đã quy trách nhiệm cho cha mẹ một nhiệm vụ lớn trong việc giáo dục con cái. Sứ Giả Muhammad nói: "Tất cả các người là người giám hộ và tất cả các người là người chịu trách nhiệm. Nên người lãnh đạo là một người giám hộ và là người chịu trách nhiệm; người đàn ông là một người giám hộ và có trách nhiệm với gia đình; người phụ nữ là người giám hộ và có trách nhiệm với nhà chồng; người hầu là người trông coi tài sản của người chủ và có trách nhiệm với người dưới mình" (Al-Bukhari: 853).

Islam cấm ăn nói, hành động quá chừng mực với cha mẹ, ngay cả khi nó chỉ là một từ ngữ hoặc một giọng nói tỏ ra sự nhầm lẫn đối với hai người họ.

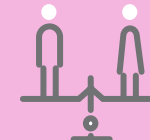
3

Islam quan tâm đến việc xây dựng nguyên tắc tôn trọng, trong đó con cái phải kính trọng cha mẹ, chăm sóc họ chu đáo và vâng lời họ cho đến khi họ trút hơi thở cuối cùng:

Dù cho con cái có lớn tuổi đến dường nào thì họ cũng phải kính trọng cha mẹ, đối xử tử tế với họ. Điều đó được ví với sự thờ phượng Allah. Con cái cấm dùng lời lẽ và hành động quá đáng đối với họ ngay cả hành động đưa ra một lời hay tiếng nói tỏ ra nhầm lẫn đối với họ. Allah phán trong Qur'an: {Và Thượng Đế của Người đã quy định rằng các người đừng thờ phượng ngoài Ngài ra, và phải đối xử tử tế với cha mẹ. Nếu thật sự một trong hai người họ hoặc cả hai đến tuổi già thì người đừng nói với họ "ưh", và chớ xua đuổi hai người họ. Và hãy nói với họ một lời nói cao đẹp" (Al-Isra': 23).

4

Islam yêu cầu bảo vệ quyền của con cái và bắt buộc chu cấp cho họ một cách công bằng:

Sứ Giả của Allah nói: "Một người sẽ mắc tội khi bỏ bê người mà mình có trách nhiệm cung dưỡng" (Abu Dawood 1692). Và Người có nói riêng về việc chăm lo và chu cấp cho các con gái: "Bất cứ ai trông nom các con gái rồi đối xử tốt với họ thì họ sẽ là tấm chắn ngăn cho y khỏi Hỏa Ngục" (Al-Bukhari: 5649).

5

Người Muslim được quy định bắt buộc hàn gắn mối quan hệ họ hàng thân thích:

Đó có nghĩa là: một người phải luôn duy trì mối quan hệ và cư xử tốt với bà con họ hàng bên cha cũng như bên mẹ. Đây được coi là một trong những hình thức tuân lệnh và đưa bản thân đến gần Allah. Islam cảnh báo việc cắt đứt mối quan hệ với họ hàng hoặc đối xử xấu với họ; Islam coi đó là một trong những trọng tội. Thiên Sứ nói: "Người cắt đứt mối quan hệ họ hàng sẽ không được vào Thiên Đàng" (Muslim 2556).

Vị Trí Của Phụ Nữ Trong Islam

Một cái nhìn nhanh qua các mục quảng cáo trên truyền hình, trên các bảng quảng cáo dọc đường hoặc trên các bìa tạp chí khiến chúng ta cảm thấy tội ác mà chủ nghĩa vật chất đã gây ra đối với phụ nữ. Điều mà trong nhiều trường hợp, bạn chỉ nhìn thấy trong các phương tiện quảng cáo đều chỉ là con búp bê, món hàng hay thú vui để kích thích ham muốn tình dục, khơi dậy giấc mơ đầy ảo tưởng ..

Có lẽ đây chỉ là một khía cạnh khác, không có nhiều sự thay đổi về bề ngoài của xã hội nguyên thủy trước đây từ những hành động xúc phạm phụ nữ, biến họ thành hàng hóa được bày bán.

Phụ nữ bấy lâu nay đã chịu đựng sự bất công và áp bức mà họ chưa thoát khỏi cánh cửa khiếp đảm đó để trở về vị trí thực sự, mặc dù qua một quá trình đấu tranh dài.

Islam đã hiện diện trước 1400 năm qua, Islam đã mang đến một cuộc cách mạng thực sự chống lại những hành vi bất công diễn ra đối với phụ nữ từ lâu. Islam đã đặt ra những nguyên tắc và giáo luật cụ thể để đảm bảo quyền và địa vị của phụ nữ. Chính vì vậy, phụ nữ đã sống trong vinh dự và được tôn trọng, họ có thể thực hiện sứ mệnh của mình trong cuộc sống một cách tốt nhất.

Chính vì lẽ này, một trong surah dài nhất trong Qur'an được đặt bằng surah Phụ nữ (Al-Nisa') vì nó chứa các giáo luật chi tiết về phụ nữ. Allah cũng kể cho chúng ta trong Qur'an nhiều câu chuyện về phụ nữ đức hạnh, thậm chí một trong surah được đặt bằng tên Maryam, mẹ của Thiên Sứ Ysa (Giê su).

Islam đã hiện diện để thay đổi cái nhìn về phụ nữ, Islam muốn sao phụ nữ vẫn được duy trì như Thượng Đế đã tạo họ ra chứ không phải là một thứ hàng hóa, một người bạn đời chứ không phải là một đối tác qua đêm, một nguồn an bình, yêu thương, bao dung chứ không phải đơn thuần là ham muốn dục vọng, hưởng thụ khoái lạc..

Một vài giáo luật liên quan đến việc tôn trọng phụ nữ:

- Islam cho phụ nữ quyền tự do lựa chọn chồng cho mình, quy trách nhiệm cho phụ nữ một phần lớn trong việc giáo dục con cái. Thiên Sứ Muhammad nói: "Và người phụ nữ là người giám hộ nhà chồng và có trách nhiệm đối với người dưới sự kiểm soát của mình" (Al-Bukhari: 853).
- Islam cho phép phụ nữ giữ nguyên tên của mình và là niềm danh dự khi giữ lại họ của cha mình. Không thay đổi tên họ của mình sau khi kết hôn, mà vẫn giữ lấy họ của cha và gia đình.

Trong khi một số cây bút đã cáo buộc Islam bất công với phụ nữ, tước đoạt quyền lợi của họ, Islam không đi đôi với nhu cầu của thời đại và văn minh –theo quan điểm của họ-, thì chúng ta thấy 75% những người cải đạo sang Islam đến từ một quốc gia phát triển, chẳng hạn như Anh quốc. Họ đều là phụ nữ, đặc biệt là sau khi họ nghiên cứu và tìm hiểu các giáo luật và quy định của Islam về các vấn đề gia đình!!

INDEPENDENT 6 -11- 2011

- Islam đã nhấn mạnh niềm vinh dự và ân phúc khi giúp đỡ người phụ nữ yếu đuối không có ai nương tựa cho dù họ không phải là bà con họ hàng. Islam đã khuyến khích việc phần đầu giúp đỡ họ và coi đó là một trong những việc làm tốt nhất đối với Allah. Thiên Sứ Muhammad nói: “Người phụ giúp phụ nữ góa và người nghèo như chiến binh đang trên con đường của Allah; như người nhện chạy vào ban ngày và dăng lễ nguyện vào ban đêm” (Al-Bukhari 5661).
- Islam đã coi nam và nữ như nhau trong nhiều vấn đề. Trong đó, bao gồm tất cả các giao dịch tài chính. Thiên Sứ Muhammad nói: “Phụ nữ là chị em ruột thịt của đàn ông” (Abu Dawood: 236).
- Islam đã quy định bắt buộc đàn ông phải chăm sóc và chu cấp cho phụ nữ nếu họ thuộc những đối tượng cần được chu cấp như vợ, mẹ, con gái.
- Islam đã cho phụ nữ quyền thừa kế tài sản một cách công bằng và vinh dự. Phụ nữ được chia phần bằng với đàn ông trong một số trường hợp và phần chia của họ có khác biệt với đàn ông khi họ hưởng nhiều hay ít hơn trong một số trường hợp khác tùy theo mối quan hệ của họ. Thật là hời hợt và thiếu cặn kẽ khi họ chú trọng vào phần chia được phụ nữ thừa kế ít hơn đàn ông trong một số trường hợp. Ngược lại, họ không nhìn vào những gì mà Allah quy định bắt buộc đối với đàn ông về khoảng chi tài chính, như chu cấp cho phụ nữ. Chính vì vậy, nên biết rằng Islam là một hệ thống tích hợp và cân bằng, trong đó không có bên nào bị hà hiếp.

Những người phụ nữ mà Islam quan tâm đến họ:

Người mẹ: Một người đàn ông đã đến gặp Sứ Giả Muhammad và hỏi Người: Thưa Sứ Giả của Allah, ai là người đáng để tôi cư xử tốt nhất? Người bảo: “Mẹ của người”. Người đàn ông đó lại hỏi: Sau đó là ai? Người trả lời: “Mẹ của người”. Người đàn ông đó tiếp tục hỏi: Kế đến là ai? Người vẫn nói: “Mẹ của người”. Người đàn ông vẫn hỏi: Rồi đến ai nữa? Người mới nói: “Cha của người” (Al-Bukhari 5626).

Người con gái: Thiên Sứ có nói: “Ai có ba đứa con gái mà biết kiên nhẫn chăm sóc cho họ, cho họ ăn, uống và mặc tùy theo khả năng của mình thì họ sẽ là tấm che cho người đó khỏi Hỏa Ngục vào Ngày Phục Sinh” (Ibn Majah 3669).

Người vợ: Sứ Giả của Allah nói: “Người tốt nhất trong các người là người đối xử tốt nhất với vợ của mình và Ta là người tốt nhất trong các người trong việc đối xử tử tế với vợ của Ta” (Al-Tirmizhi 3895).

Mối quan hệ giữa nam và nữ trong Islam là mối quan hệ hòa nhập, chứ không phải xung đột và mâu thuẫn. Người này che lấp khuyết điểm của người kia trong việc xây dựng cộng đồng Islam.

Không có chỗ cho xung đột giới tính trong Islam:

Trong Islam không có chỗ cho xung đột giới tính. Không có ý nghĩa gì cho sự cạnh tranh về tài sản vật chất, không có hương vị nào cho chiến dịch chống lại phụ nữ hay chống lại phái nam cũng như vụ oan hay tìm bớ khuyết điểm của họ.

Làm sao mà một người có thể chống lại với một nửa kia của mình, làm sao mà người anh có thể đối chọi với người em của mình. Phụ nữ thật sự mà Thiên Sứ Muhammad nói đến là một người chị hay em ruột của đàn ông và là một nửa của họ. Mối quan hệ giữa phụ nữ và đàn ông hoàn thiện lẫn nhau, điểm mạnh của người này sẽ bổ sung điểm yếu của người kia trong việc xây dựng một xã hội Muslim.

Qur'an mô tả sự tích hợp này bằng một hình ảnh thật đẹp và tuyệt vời rằng: {Họ (vợ) là y phục của các người và các người (chồng) là y phục của họ} (Al-Baqarah: 187).

Islam không coi người đàn ông là trên hết còn phụ nữ chẳng là gì mà cả hai đều có những điểm mạnh riêng, ở phụ nữ có những điểm mạnh mà đàn ông không sánh được. Ngược lại, ở người đàn ông có những điểm trội mà người

phụ nữ cần. Cuộc sống xã hội hoàn thiện không thể thiếu một trong hai..

Thế thì quá vô lý khi mà Allah tạo ra con người với hai giới tính khác biệt nhau rồi con người lại cho rằng: Bắt buộc phải để hai giới này giống hệt nhau trong mọi thứ.

Khi mà một số đàn ông mong muốn có được những quyền được trao cho phụ nữ cũng như một số phụ nữ lại mong muốn có được những quyền được trao cho đàn ông thì một số câu Kinh được mặc khải là: {Và các người đừng mong muốn thứ gì mà Allah đã ưu đãi nó cho một số người trong các người hơn người khác. Dành cho đàn ông một phần từ những gì mà họ đã kiếm được và dành cho phụ nữ một phần từ những gì mà họ đã kiếm được; và các người hãy cầu xin Allah về bổng lộc của Ngài} (Al-Nisa': 32). Do đó, mỗi giới đều có các đặc điểm, nghĩa vụ và danh dự riêng. Tất cả đều phần đầu thi hành nhiệm vụ hầu có được bổng lộc và sự hài lòng của Allah. Giáo luật Islam không chỉ dành riêng cho đàn ông cũng như không dành riêng cho phụ nữ, mà nó dành cho mọi người, cho gia đình và cho xã hội Muslim.

Đàn ông →

← **Phụ nữ**

Hầu hết các dân tộc đó trong suốt lịch sử – đặc biệt là những dân tộc đã đạt được một phần nào của nền văn minh – cho rằng mối quan hệ giữa nam và nữ cần được điều chỉnh dưới một hệ thống luật và nguyên tắc để cuộc sống không biến thành đời sống hoang dã hay đời sống của chuồng trại mà tất cả sự khác biệt giữa con người và động vật không còn nữa.

Mối quan hệ giữa nam và nữ:

Việc đặt ra quy định cũng như các tiêu chuẩn của mối quan hệ giữa nam và nữ trong phạm vi, giới luật, phong tục tập quán là những nỗ lực và lựa chọn của con người trong suốt chiều dài của lịch sử. Những tài liệu lịch sử và nhân học cho chúng ta biết có những cộng đồng coi việc khỏa thân và quan hệ tình dục tùy thích là điều rất bình thường, có cộng đồng thì khóa người phụ nữ lại e sợ họ bị xâm phạm, những cộng đồng khác thì che kín cơ thể nam giới còn phụ nữ thì không che đậy hoặc chỉ che đậy một phần nhỏ bộ phận nào đó của cơ thể v.v...

Hầu hết các dân tộc đó trong suốt lịch sử – đặc biệt là những dân tộc đã đạt được một phần nào của nền văn minh – cho rằng mối quan hệ giữa nam và nữ cần được điều chỉnh dưới một hệ thống luật và nguyên tắc để cuộc sống không biến thành đời sống hoang dã hay đời sống của chuồng trại mà tất cả sự khác biệt giữa con người và động vật không còn nữa.

Bản chất của mối quan hệ giữa nam và nữ trong Islam:

Mối quan hệ giữa nam và nữ trong Islam không phải là sự nỗ lực hạn hẹp của con người phạm tục với các yếu tố lịch sử và địa lý mà là một hệ thống tích hợp có giá trị cho mọi thời đại và mọi nơi được Allah ban xuống trong Qur'an và Muhammad đã dạy cho nhân loại.

Mối quan hệ này có sự khác biệt về tính chất và giới hạn tùy thuộc vào vị trí của phụ nữ đối với đàn ông, như được giải thích bởi Islam.

Dựa theo mối quan hệ nam và nữ trong Islam thì đàn ông được chia thành nhiều dạng:

1. Là người chồng của phụ nữ:

Không có sự mô tả nào về mối quan hệ vợ chồng chính xác hơn sự mô tả của Qur'an. Allah đã gọi người chồng là y phục của người vợ và người vợ là y phục của người chồng để nói lên một hình ảnh tuyệt vời của sự kết nối tâm lý, tình cảm và thể chất giữa đôi bạn đời. Ngài phán: {Họ (vợ) là y phục của các người và các người (chồng) là y phục của họ} (Al-Baqarah: 187).

2. Là một trong những người Mahram của phụ nữ:

Những người Mahram là tất cả những người bị nghiêm cấm kết hôn với phụ nữ mãi mãi vì có quan hệ họ hàng gần gũi. Họ gồm 13 nhóm: cha, ông (nội, ngoại), con, anh (em trai), chú bác, cậu, cháu (con của anh hoặc em trai hay con của chị hoặc em gái), cháu (ngoại hay nội).. Phụ nữ có thể xuất hiện trước mặt những nam giới thuộc Mahram của cô ta mà không cần phải Hijab đầy đủ (trùm phủ toàn thân trừ phần mặt và tay). Tuy nhiên, không ăn mặc hở hang.

3. Là một người Ajnabi đối với phụ nữ:

Người đàn ông Ajnabi: là tất cả người không thuộc những thành phần Mahram của phụ nữ.

Islam đã thiết lập các quy tắc và điều lệ để quản lý mối quan hệ của đàn ông với phụ nữ, bảo vệ uy tín của họ, ngăn chặn mọi đường lối của Shaytan đến với họ. Bởi Đấng đã tạo hóa con người thấu rõ những gì tốt cho họ. Allah phán trong Qur'an: {Há Đấng Tạo Hóa không biết rõ ư?! Và Ngài chính là Đấng Tinh Thông, Am Tường} (Al-Mulk: 14).

Tại sao Islam quy định cho phụ nữ đội khăn trước đàn ông Ajnabi?

- Để phụ nữ có thể thực hiện sứ mệnh của họ trong cuộc sống và xã hội trong các lĩnh vực khoa học và đời sống thực tế một cách tốt nhất mà vẫn giữ được phẩm giá và sự trong trắng của họ.
- Giảm thiểu các nguyên nhân dẫn đến sự quyến rũ và kích thích tình dục để đảm bảo sự trong sạch của xã hội và giữ gìn phẩm giá của phụ nữ.
- Giúp đàn ông hay nhìn phụ nữ được trong sạch và kỷ luật để họ cư xử với phụ nữ như một con người có văn hóa và kiến thức, chứ không phải là một khối chất kích thích tình dục, công cụ của trò tiêu khiển và lạc thú.

Các quy định về mối quan hệ giữa nam và nữ Ajnabi:

1. Hạ thấp cái nhìn:

Allah đã lệnh cho cả nam và nữ phải hạ thấp cái nhìn; có nghĩa là không ngắm nhìn những gì kích thích sự ham muốn tình dục. Bởi như thế là cách để giữ gìn sự trong sạch và uy tín. Nếu nhìn ngắm không giới hạn sẽ là cách dẫn đến điều tội lỗi, xấu xa như được đề cập trong Qur'an rằng: {Hãy bảo những người đàn ông có đức tin hạ thấp cái nhìn của họ và giữ gìn phần kín của họ. Điều đó tốt cho họ hơn. Quả thật Allah am tường mọi điều họ làm - Và hãy bảo những người phụ nữ có đức tin hạ thấp cái nhìn của họ và giữ gìn phần kín của họ} (Al-Nur: 30-31).

2. Cư xử lịch thiệp và đạo đức:

Đàn ông và phụ nữ cư xử với nhau trong các công việc, chia sẻ kiến thức hay trong các công việc khác bằng sự lịch thiệp và tôn trọng, tránh xa tất cả những gì dẫn đến sự kích thích tình dục dưới mọi hình thức.

3. Khăn trùm đầu (Hijab)

Allah đã quy định Hijab riêng cho người phụ nữ bởi vì Ngài đã tạo vẻ đẹp và yếu tố quyến rũ; điều mà khiến nó trở thành bài thử dành cho đàn ông nhiều hơn phép thử đối với phụ nữ. Chính vì lẽ này, chúng ta thấy trong lịch sử quá khứ, thậm chí ngày nay hầu như phụ nữ bị lạm dụng để đáp ứng cho sự thỏa mãn của đàn ông và không phải trái lại. Đây là những gì mà chúng ta thấy rõ trên các phương tiện truyền thông ngày nay.

Kích cỡ của Hijab trong Islam là che toàn bộ cơ thể của phụ nữ, trừ khuôn mặt và hai bàn tay khi có đàn ông như Qur'an đã nhấn mạnh: {Và họ (đàn bà) che phủ bày tỏ điểm của họ ngoại trừ những gì lộ ra} (Al-Nur: 31).

Nhiều người đang chỉ trích Hijab trong Islam, nhưng không để ý rằng bức ảnh của người phụ nữ vĩ đại nhất trong lịch sử như được nhìn thấy trong các bức tượng hay đồ họa có ảnh của Maryam (Mary - người Phụ nữ Trong sạch) đều có khăn trùm đầu, một loại khăn che đầu tựa như Hijab của người Muslim.

A close-up photograph of a fresh salad served on a dark, possibly black, plate. The salad is composed of various green leafy vegetables, including arugula with its characteristic serrated leaves and some darker green leaves. It is garnished with several slices of bright red tomatoes and segments of orange or grapefruit. The lighting is soft, highlighting the textures and colors of the ingredients. The plate is set on a dark, textured surface, possibly a wooden table.

Giáo Luật Của Islam Về Đồ Ăn Thức Uống

Câu

Câu hỏi đầu tiên thường được đặt ra bởi người muốn khám phá Islam là: Tại sao họ bị cấm uống rượu và ăn thịt heo?

Câu hỏi đầu tiên thường được đặt ra bởi người muốn khám phá Islam là: Tại sao họ bị cấm uống rượu và ăn thịt heo?

Để trả lời câu hỏi này, một lời giải thích quan trọng cần được trình bày:

Qur'an cho phép người Muslim dùng tất cả những gì có lợi trên trái đất. Điều này được nêu rõ trong Qur'an rằng Ngài đã tạo ra cho chúng ta tất cả những gì trên trái đất này để chúng ta sử dụng (Al-Baqarah: 29).

Trong đó có đồ ăn, thức uống và tất cả mọi thứ đều được phép dùng ngoại trừ những gì được loại trừ trong Qur'an vì chúng ghê tởm, gây hại đến sức khỏe hoặc làm mất đi sự minh mẫn. Có lẽ điều mà bạn đang quan tâm và muốn biết lý do tại sao cấm thịt heo và rượu.

Heo:

Việc cấm ăn thịt heo được trình bày một cách cụ thể trong Qur'an mặc dù người Ả Rập vào thời kỳ đó chưa biết rõ đến con vật này. Một số người ngạc nhiên trước lệnh cấm này và họ chỉ trích điều này, nhưng họ không biết rằng đây không phải là điều luật dành riêng cho người Muslim mà nó cũng là điều luật của người Do Thái. Đây được nhìn thấy rõ trong Cựu Ước. Không những thế, điều đáng ngạc nhiên rằng có nhiều học giả của các tôn giáo đã khẳng định rằng thịt heo cũng bị cấm trong Thiên Chúa giáo với những bằng chứng rõ ràng trong Tân Ước. Tuy nhiên, sau đó điều luật cấm thịt heo đã bị bóp méo và sửa đổi. Xem: (Phúc Âm Mark 5/11-13, Matthew 67, Peter II Apostle 2/22, Luke 15/11).

Điều gì cản trở Allah thử thách chúng ta bằng sự nghiêm cấm một số thức ăn sau khi Ngài cho phép chúng

ta dùng phần lớn của thức ăn để Ngài kiểm tra đức tin và sự tuân lệnh của chúng ta đối với Ngài như việc Ngài đã thử thách Adam qua việc cấm Người đến gần một cái cây, sau khi Ngài cho phép Người dùng những thứ tốt lành trong Thiên Đàng?

Điều gì cản trở Allah thử thách chúng ta bằng sự nghiêm cấm một số thức ăn sau khi Ngài cho phép chúng ta dùng phần lớn của thức ăn để Ngài kiểm tra đức tin và sự tuân lệnh của chúng ta đối với Ngài như việc Ngài đã thử thách Adam qua việc cấm Người đến gần một cái cây, sau khi Ngài cho phép Người dùng những thứ tốt lành trong Thiên Đàng?

Rượu và cồn:

Chống lại các loại dịch bệnh hay bệnh tật đã hủy hoại cuộc sống con người cũng như việc đặt ra các quy định nghiêm ngặt để bảo vệ sức khỏe con người và cuộc sống của họ được coi là một trong những việc làm quan trọng nhất của các quốc gia và các chính phủ. Bất kỳ sự mất cân bằng nào trong cách tiếp cận này đều gây ảnh hưởng xấu đến cá nhân và xã hội..

Có lẽ thông tin gây sốc cho chúng ta rằng theo các nghiên cứu được ghi nhận như báo cáo của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) ngày 11/2/2011 và một nghiên cứu khác được thực hiện bởi Đại học Oxford được công bố trên tạp chí Nature 483 275 (14/03/2012) thì số nạn nhân của rượu hàng năm vượt quá số nạn nhân của AIDS, sốt rét và bệnh lao cộng lại. Gần gấp ba lần nạn nhân của tất cả các cuộc chiến tranh, diệt chủng và khủng bố trong năm đó.. Dưới đây là một vài số liệu được xác nhận bởi cuộc nghiên cứu trên cùng với các báo cáo của WHO.

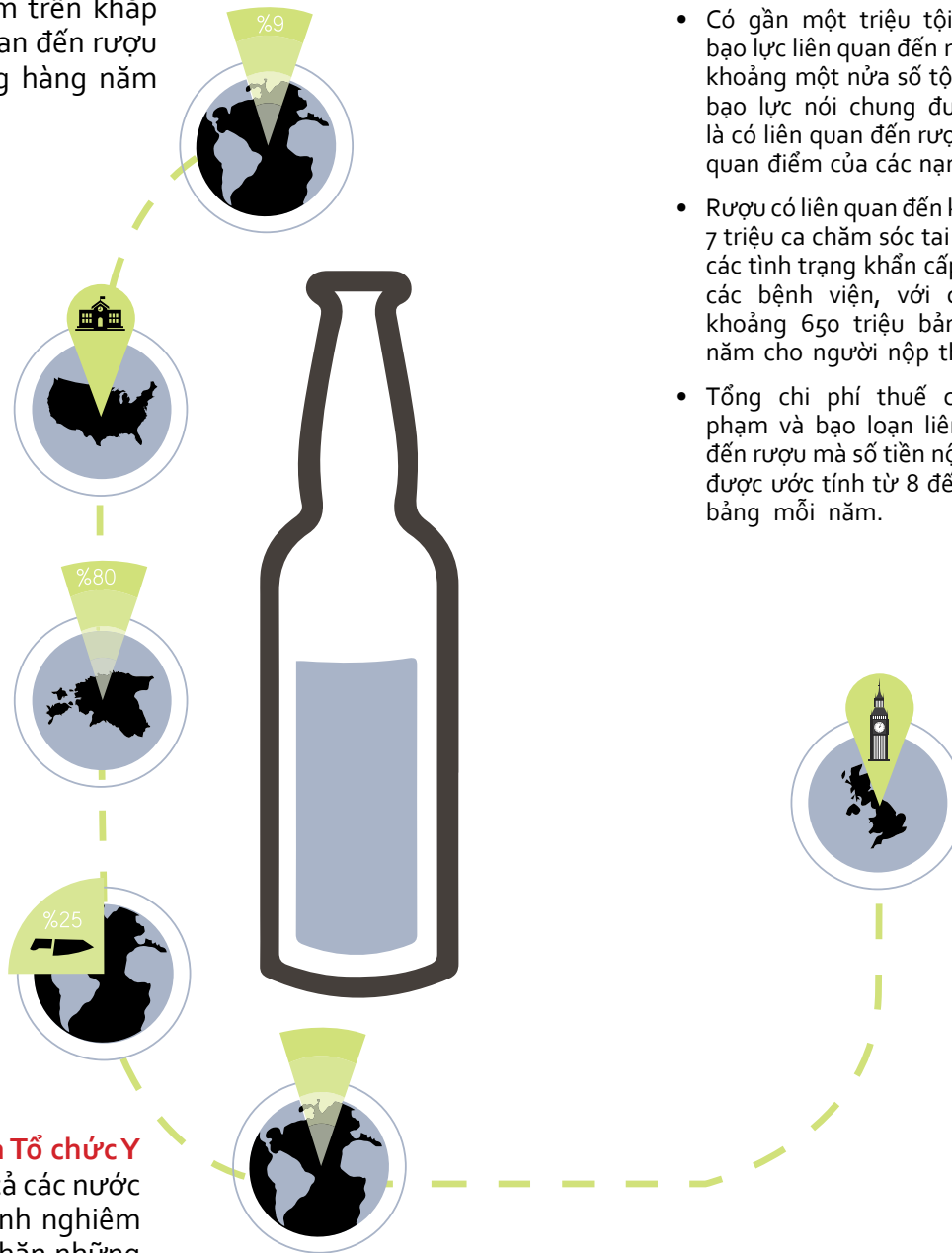
Hơn hai triệu rưỡi người chết mỗi năm do **nghiện rượu**, trong đó có 32.000 thanh niên trong độ tuổi 15-29 chết hàng năm trên khắp thế giới vì các nguyên nhân liên quan đến rượu bia, chiếm 9% tổng số ca tử vong hàng năm thuộc nhóm có độ tuổi này.

Một nghiên cứu của Mỹ cho thấy **700.000 sinh viên đại học mỗi năm đang bị tấn công** bởi những sinh viên khác, do họ đã uống quá nhiều rượu bia.

Một báo cáo năm 2001 cho thấy 80% tội phạm bạo lực của thanh niên ở Estonia có liên quan đến việc dùng rượu quá mức.

Một phần tư các vụ giết người trên toàn cầu đều có liên quan đến rượu.

Tất cả các dữ liệu và báo cáo của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) đều kêu gọi tất cả các nước thực hiện các biện pháp và quy định nghiêm ngặt nhằm giảm thiểu hoặc ngăn chặn những thảm kịch hàng ngày do rượu gây ra.

Chỉ trong một năm tại riêng Anh quốc:

- Có gần một triệu tội phạm bạo lực liên quan đến rượu và khoảng một nửa số tội phạm bạo lực nói chung được coi là có liên quan đến rượu theo quan điểm của các nạn nhân.
- Rượu có liên quan đến khoảng 7 triệu ca chăm sóc tai nạn và các tình trạng khẩn cấp trong các bệnh viện, với chi phí khoảng 650 triệu bảng mỗi năm cho người nộp thuế ...
- Tổng chi phí thuế cho tội phạm và bạo loạn liên quan đến rượu mà số tiền nộp phạt được ước tính từ 8 đến 13 tỷ bảng mỗi năm.

Qur'an đã xử trí thế nào đối với đồ uống có cồn và rượu?

Islam không chờ đợi các báo cáo của Tổ Chức Y tế Thế giới để phát hiện ra tác động của rượu đối với cá nhân và xã hội.. Bởi vì Đấng tạo hóa ra con người biết rõ điều gì sẽ mang lại lợi ích cho cuộc sống con người và xã hội của họ..

Islam đến với người Ả Rập trong lúc họ không thể sống thiếu bất kỳ loại rượu nào, những thứ được coi là thú vui bậc nhất của họ.. Họ tự hào với nhau bằng những thứ rượu này và họ chi tiêu những gì họ đang có để sở hữu chúng.

Qur'an đã tiếp cận với vấn đề này một cách rất hợp lý và công bằng khi khẳng định rượu có một số lợi ích. Bởi vì người đang dùng rượu cảm giác được sự ngọt ngào, sự nghỉ ngơi chút lát, quên đi sự đau buồn và phiền não.. Nhưng tác hại của nó thật khủng khiếp và không thể nào xử lý được hậu quả của nó về mặt tâm lý, thái độ, sức khỏe đối với cá nhân và xã hội. Qur'an nhấn mạnh rằng: {Họ hỏi Người (Muhammad) về rượu và cờ bạc. Hãy bảo họ: Trong hai thứ vừa có một tội lớn vừa có một vài lợi ích cho con người, nhưng tội của hai thứ đó lớn hơn cái lợi của chúng} (Al-Baqarah: 219).

Sau đó, Qur'an mới xác nhận việc nghiêm cấm rượu và cho rằng đó thuộc việc làm của Shaytan chỉ để lại sự hận thù và căm ghét, ngăn chặn con người theo đuổi những công việc cao cả. Qur'an đã đặt ra câu hỏi cho mọi người {Thế các người không chịu ngưng hay sao?} (Al-Maidah: 91) thì mọi người nói: chúng tôi đã ngưng.. chúng tôi đã ngưng. Thế là họ cùng nhau đổ rượu bỏ ra ngoài đường xá của Madi-nah để đáp lại mệnh lệnh của Allah trong Qur'an..

Tội Lỗi Và Ăn Năn

Quan

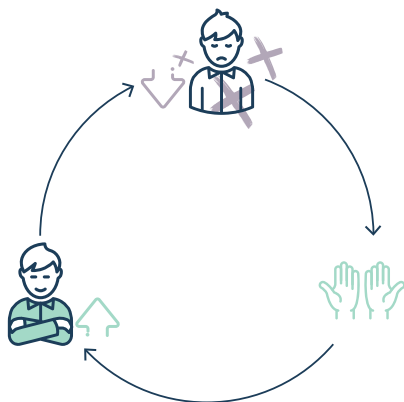
Quan niệm đúng sai được coi là một trong các vấn đề tri thức nan giải đối với nhiều tôn giáo và tín ngưỡng. Các tín ngưỡng đó sẽ có những cách ứng phó khác nhau đối với sự sai lầm, tội lỗi, ăn năn sám hối.

Islam có một cái nhìn dựa trên thước đo chính xác đối với bản chất tự nhiên của con người được Allah tạo ra. Ngài đã tạo cho con người bản chất hướng đến thiện ác chứ con người không được coi như là Thiên Thần chỉ được quy định làm điều thiện tốt. Islam khẳng định rằng tất cả mọi người đều mắc phải sai lầm. Tuy nhiên, họ phải chịu trách nhiệm về các quyết định và lựa chọn của mình. Bởi thế, sự nhìn nhận của Islam về tội lỗi và ăn năn có thể được tóm tắt trong những điều sau đây:

- Điều đầu tiên mà chúng ta bắt gặp trong Qur'an là tội lỗi cũng như sự ăn năn sám hối. Đó là vấn đề cá nhân theo một cách nhìn rõ ràng đơn giản, không phức tạp và mơ hồ. Không hề có một tội lỗi nào mà con người phải gánh chịu trước khi sinh ra đời, mỗi người được sinh ra đều trong sạch và vô tội, không gánh chịu bất kỳ tội lỗi nào trước đó cả. Cũng như không ai có quyền ban sự tha thứ và tẩy rửa tội lỗi. Tội lỗi của Adam là tội lỗi cá nhân của Người, thoát khỏi tội lỗi này bằng việc trực tiếp ăn năn được thực hiện một cách đơn giản. Theo một cái nhìn công bằng rõ ràng thì tội lỗi của con cháu Adam đều là tội lỗi cá nhân và con đường ăn năn luôn được mở toan. Điều này cho mọi người biết rằng phải nỗ lực và phấn đấu, chứ nên tuyệt vọng. Mỗi người chỉ gánh chịu tội lỗi của mình, không ai bị phạt vì

tội lỗi của người khác. Đây chính là thông điệp mà các vị Thiên Sứ mang đến từ Allah như Qur'an đã đề cập (AL-Najm: 36-41).

- Ăn năn sám hối là một trong những hình thức hành đạo nổi bật và là những hành vi đưa mình đến gần Allah. Điều này không dành riêng cho bất cứ người nào, không cần diễn ra tại một nơi riêng biệt, cũng không cần thừa nhận trước mặt ai hay xin phép người đó. Nhưng ăn năn là một hình thức hành đạo diễn ra giữa Allah và bề tôi của Ngài. Trong các đại danh và thuộc tính của Allah như đã được đề cập trong Qur'an là (Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung, Đấng Tha Thứ tội lỗi, Đấng Chấp Nhận sự sám hối). Đây chính là Qur'an đang liệt kê cho chúng ta về những thuộc tính của những người ngoan đạo, những người sẽ được vào Thiên Đàng mặc dù họ đã phạm phải những tội lỗi nhưng họ nhanh chóng quay về sám hối và cầu xin sự tha thứ nơi Allah: {Và những ai khi đã làm điều tội lỗi hoặc bất công với chính bản thân mình thì liền tưởng nhớ đến Allah mà cầu xin Ngài tha thứ tội lỗi cho họ, và ai tha tội ngoài Allah ra, sau đó họ không cố tái phạm lại và họ biết rõ (điều đó)} (Al-'Imran: 135).

Trong Islam, sự ăn năn không cần đến gì nhiều hơn từ bỏ tội lỗi, hối hận vì hành vi trước đây, quyết tâm không quay trở lại với tội lỗi đó, đồng thời hoàn trả những quyền lợi cho chính chủ nhân của chúng.. Nếu đã ăn năn nhưng lại tái phạm thì sự ăn năn trước đây vẫn còn giá trị và người này cũng không gánh lấy tội đó, nhưng chỉ được coi là tái phạm tội lỗi mới mà người này cần ăn năn quay trở lại một lần khác.

Do đó, con người sống trong Islam luôn ở trạng thái cân bằng giữa mối quan tâm của mình về sự hoàn hảo, tiến bộ, tránh xa tội lỗi và giữa sự hiểu biết về bản chất phạm giới yếu ớt của mình hay đôi khi còn lệch lạc. Bởi thế, trong mọi hoàn cảnh, dù trong điều kiện tích cực, ngoan đạo, lơ là hay lệch lạc của mình thì không nên đánh mất đi mục tiêu, mà hãy hướng đến Allah, quay trở về và cầu xin Ngài lượng thứ..

Chính ở đây có sự khác biệt giữa những người đức hạnh và những người khác như Qur'an khẳng định và cho chúng ta biết rằng bản chất của sự khác biệt là những người đức hạnh khi mắc phải sai lầm họ liền nhớ đến Allah và quay về với Ngài, không giống như những người cố làm sai trái mà không nhận thức hay lấy làm bài học (Al-'Araf: 201-202).

Trong Islam: Không có một tội lỗi nào được trút lên con người trước khi chào đời. Mỗi người khi sinh ra đều vô tội, không gánh chịu bất kỳ tội lỗi nào trước đây..

A close-up photograph of a male scientist in a laboratory. He is wearing a white lab coat, a white lab glove on his right hand, and clear safety goggles. He is holding a glass test tube containing a bright blue liquid. The background is a blurred laboratory setting with various equipment and containers.

Tính Nhị Nguyên Của Tôn Giáo Và Tri Thức

Một

Một số người nghĩ rằng tôn giáo đối lập với tri thức và mâu thuẫn với cách tiếp cận khoa học, bởi vì tôn giáo theo quan điểm của họ là nguồn gốc của ảo tưởng, huyền thoại và suy nghĩ mê tín trong khi khoa học và triết lý là hai con đường dẫn đến kiến thức có hệ thống, có thể trở thành một nguồn kiến thức đáng tin cậy, xác thực khi hội tụ các điều kiện nghiên cứu, suy nghĩ, thử nghiệm.. Sự suy nghĩ này khi nhìn nhận lại thì nó có mặt đúng và mặt sai.

Một số người nghĩ rằng tôn giáo đối lập với tri thức và mâu thuẫn với cách tiếp cận khoa học, bởi vì tôn giáo theo quan điểm của họ là nguồn gốc của ảo tưởng, huyền thoại và suy nghĩ mê tín trong khi khoa học và triết lý là hai con đường dẫn đến kiến thức có hệ thống, có thể trở thành một nguồn kiến thức đáng tin cậy, xác thực khi hội tụ các điều kiện nghiên cứu, suy nghĩ, thử nghiệm.. Sự suy nghĩ này khi nhìn nhận lại thì nó có mặt đúng và mặt sai.

Mặt đúng chẳng hạn như có một số tôn giáo ngăn chặn tri thức và đôi khi mâu thuẫn với khoa học. Các nguồn tài liệu tham khảo thì chứa đầy những huyền thoại, mê tín dị đoan mâu thuẫn với vũ trụ và khoa học.

Còn mặt sai là đã đưa ra một sự phán quyết toàn diện đối với tất cả tôn giáo mà không quan tâm đến sự khác biệt hiện hữu giữa các tôn giáo này, chẳng hạn những gì liên quan đến nguồn gốc, ý tưởng, phương sách và cơ sở của các tôn giáo đó.

Người nghiên cứu Qur'an – cơ sở chính của Islam – thì chắc chắn sẽ thấy rằng Qur'an đã cho kiến thức một vị trí mà các tôn giáo khác không hề có. Không cần thiết phải nghiên cứu kỹ lưỡng trong Qur'an thì cũng thấy rằng kinh sách này khuyến khích con người dùng trí để suy nghĩ, thậm chí Nó đã lặp đi lặp lại câu hỏi mang tính chê trách (Há các người không chịu suy ngẫm ư?) hơn 13 lần.

Người nghiên cứu Qur'an không cần thiết phải nghiên cứu kỹ lưỡng cũng thấy rằng kinh sách này khuyến khích con người dùng trí để suy nghĩ.

Qur'an hướng dẫn dùng trí suy nghĩ trong nhiều vấn đề, tiêu biểu:

1

Qur'an đối thoại với con người; nhân vật có khả năng suy nghĩ cởi mở, không bị ràng buộc bởi bất kỳ hình thức chuyên chế, kiểu ngạo, sợ hãi và ngu muội bằng cách đưa ra các bằng chứng về sự bắt buộc tin tưởng vào Allah dựa trên các cơ sở khoa học và bằng chứng logic đa dạng, trong đó có lời phán của Allah: {Phải chăng họ đã được tạo ra từ vô hữu hay họ chính là những người tạo hóa hay họ đã tạo ra các tầng trời và trái đất?! Nhưng họ lại không có niềm tin vững chắc} (Al-Tur: 35 - 36).

2

Qur'an thảo luận về các bằng chứng của những người đối lập, đồng thời bác bỏ lập luận không dựa trên bằng chứng và cơ sở, như Allah phán: {Hãy bảo!:"Hãy mang đến các bằng chứng của các người nếu các người là những người nói thật"} (Al-Baqarah: 111).

3

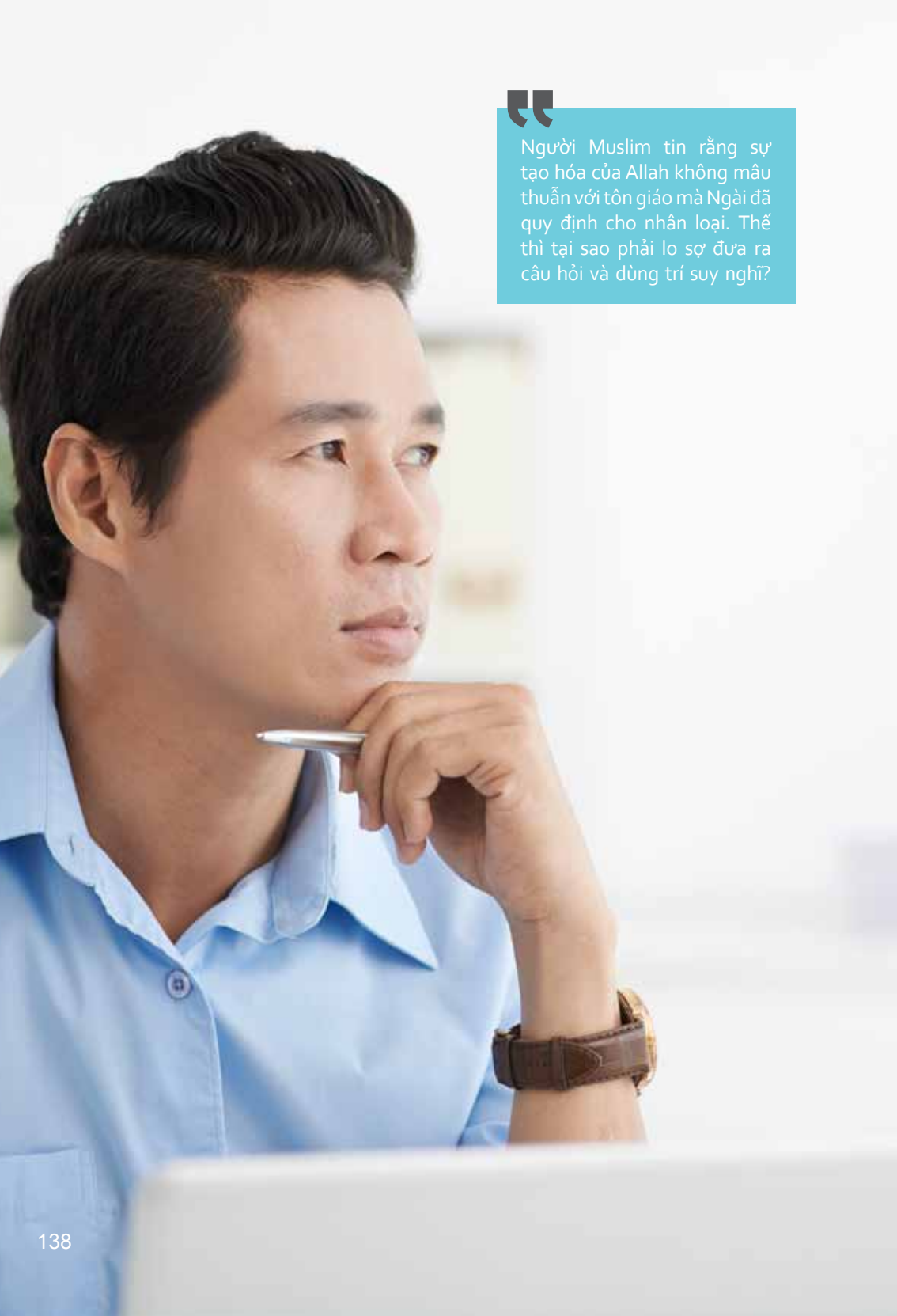
Qur'an khiển trách những ai không dùng trí suy nghĩ của họ, Qur'an mô tả họ như những người không có các giác quan bởi lẽ họ không tiếp thu được điều hữu ích nào từ những gì họ nhìn thấy và nghe được để đưa ra quyết định và lựa chọn đúng đắn, như Ngài phán: {Tại sao họ lại không du ngoạn trên trái đất để cho tâm trí của họ suy nghĩ hoặc để tai của họ nghe thấy. Quả thật, những cặp mắt không mù lòa, mà trái tim (nằm khuất) trong lòng của họ mới mù lòa} (Al-Hajj: 46).

4

Qur'an cảnh báo về những cản trở tư duy đang có trong suy nghĩ của con người. Qur'an không chỉ đôn đốc việc sử dụng các giác quan, trí tuệ và phẩm giá của chúng ta mà còn cảnh báo chúng ta về những cạm bẫy của tâm trí, bởi vì bản chất của con người luôn có những ham muốn thiện và ác, điều mà nó khiến đưa ra kết luận sai lầm và có khi lệch lạc vô tình hay cố ý.

“

Người Muslim tin rằng sự tạo hóa của Allah không mâu thuẫn với tôn giáo mà Ngài đã quy định cho nhân loại. Thế thì tại sao phải lo sợ đưa ra câu hỏi và dùng trí suy nghĩ?

Những trở ngại cho suy nghĩ đúng đắn như được minh họa trong Qur'an:

- **Sự bắt chước:** Bởi vì di sản tín ngưỡng, cách cư xử và thói quen suy nghĩ tiêu cực có thể ảnh hưởng lớn đến cách suy nghĩ mà làm cho ai đó khó chấp nhận sự thật và từ bỏ điều sai trái. Đôi khi khiến người đó hoàn toàn không suy nghĩ với nguyên nhân là tôi đã quen làm hay tôi sinh ra đã thấy như vậy. Sự việc này giống như những gì mà Qur'an đã cho chúng ta biết về một số người khi sự thật đã được phơi bày và họ được yêu cầu ngưng đi theo những tục lệ truyền thống: Khi họ được bảo: "Hãy tuân theo điều được Allah ban xuống từ sự thật" thì họ nói: "Không, chúng tôi chỉ theo những gì chúng tôi đã quen làm từ những gì mà chúng tôi thấy ông bà của chúng tôi đã làm" Sau đó Qur'an đã bình luận: "Há tại sao họ lại theo ông bà ngay cả khi ông bà của họ không dựa trên sự hiểu biết và hướng dẫn, mà chỉ vì họ là ông bà của mình ư!! (Al-Baqarah: 170).
- **Chìm đắm trong thú vui khoái lạc:** Thật ra, con người nhận thức được điều đúng, nhưng lại không đủ can đảm để lựa chọn điều đó do đang chìm đắm trong thú vui và khoái lạc. Qur'an đã kể cho chúng ta nghe một hình ảnh thí dụ về một người có kiến thức, có sự hiểu biết. Lẽ rằng người này sử dụng kiến thức của mình trong cuộc sống, nhưng lại gạt bỏ sự hiểu biết đó và chỉ bám theo dục vọng của mình. Điều đó chỉ bởi vì người đó đã chìm đắm trong lạc thú cho đến khi không thể đưa ra quyết định đúng đắn (Al-A'raf: 175-176).
- **Ngoan cố và ngạo mạn:** Bởi vì trí suy nghĩ có thể nhận thức được điều đúng đắn nhưng lại không chịu chấp nhận sự thật mà lại phủ nhận sự thật vì muốn bảo vệ quyền lợi cá nhân, địa vị, đồ kị hay đánh giá thấp nguồn gốc của nó, như Allah có phán trong Qur'an khi mô tả một nhóm người rằng: Họ đã công khai phủ nhận sự thật mặc dầu họ biết rõ trong thâm tâm đó là sự thật, không có gì khác ngăn cản họ điều đó ngoài sự ngạo mạn và sai quấy (Al-Naml: 14).
- **Rút rè với câu hỏi và suy nghĩ chỉ là người đang che giấu trong mình những gì mâu thuẫn.** Còn tôn giáo chân chính thì phải đến từ Allah, Đấng đã tạo ra con người và ban cho họ khả năng suy nghĩ. Cho nên không thể nào sự tạo hóa của Allah lại có sự mâu thuẫn với tôn giáo mà Ngài đã quy định cho con người. Thế thì tại sao phải sợ đến câu hỏi và dùng trí suy nghĩ? {Chẳng phải mọi sự tạo hóa và mọi mệnh lệnh đều thuộc về Ngài sao? Thật phúc thay cho Allah, Đấng Chủ Tể của vạn vật!} (Al-A'raf: 54).

Islam Là Tôn Giáo Của Hòa Bình

Một

Một số người ngạc nhiên – do những gì được lặp đi lặp lại trong các phương tiện truyền thông – khi họ biết rằng Hòa Bình có một vị trí đặc biệt trong Islam. Người Muslim thường lặp đi lặp lại từ Hòa Bình này nhiều lần trong ngày và cảm nhận được ý nghĩa của nó.

Hòa Bình là một trong Đại Danh của Allah. Thiên Đàng của Allah ở Ngày Sau có tên là Ngôi Nhà của Hòa Bình. Lời chào của người Muslim được bắt đầu bằng từ Hòa Bình cũng như lễ nguyện của người Muslim cũng được kết thúc bằng hai lần nói lời Hòa Bình. Điều này đã phản ánh được tên gọi của tôn giáo này và bản chất của nó, đó là (Islam) trong đó có ý nghĩa Hòa Bình và Yên Tĩnh.

Nếu Islam kêu gọi đến với hòa bình, tôn trọng các quyền lợi ngay cả đối với động vật yếu đuối nhất. Sứ Giả Muhammad cho chúng ta biết rằng: “Một người phụ nữ đã bị dày vào Hỏa Ngục chỉ vì một con mèo do cô ta đã nhốt nó đến chết, cô ta đã không cho nó ăn, không cho nó uống và cũng không thả nó ra để nó đi ăn sâu bọ trên trái đất” (Muslim 2242), và “Một gái điếm được vào Thiên Đàng chỉ vì lý do cho con chó uống nước” (Al-Bukhari 3280).

Người đã nêu bật những thí dụ và hệ thống giáo luật đầy ấn tượng về việc tôn trọng quyền con người cũng như sự chung sống với nhau – cho dù chúng ta có khác biệt về tôn giáo hay tư tưởng – thậm chí Thiên Sứ Muhammad còn cảnh cáo ai đó đối xử bất công với người ngoại đạo hay gây tổn thương họ hoặc buộc họ làm việc ngoài khả năng của mình thì người đó chính là kẻ thù của Sứ Giả vào Ngày Phục Sinh (Abu Dawood 3052).

Rất ít người có tâm huyết tìm kiếm sự thật cũng như thách thức những lời tuyên truyền của giới truyền thông để khám phá thông tin từ chính nguồn của nó và đánh giá tình hình một cách khách quan và công bằng.

Tuy nhiên, khi Islam kêu gọi đến với hòa bình với người khác thì nó khẳng định rằng hòa bình là quyền lợi công bằng mà mỗi người phải nhận lấy quyền lợi của mình, người bắt công phải trả lại công lý, kẻ cưỡng chế phải chịu trách nhiệm cho việc làm của mình. Hòa bình không phải là mảnh khoe dùng để trao lại cho kẻ trộm những gì hắn đã đánh cắp và an ủi chủ nhà một cách không đáng.

Thiên Sứ Muhammad còn cảnh cáo ai đó đối xử bất công với người ngoại đạo hay gây tổn thương họ hoặc buộc họ làm việc ngoài khả năng của mình thì người đó chính là kẻ thù của Sứ Giả vào Ngày Phục Sinh.

Các thuật ngữ chưa xác định cũng như các chiến dịch truyền thông vẫn là phương tiện mà nhiều người sử dụng để quảng bá danh tiếng và quan điểm của họ. Thế, mỗi viễn cảnh có nhiều hơn một góc nhìn và mỗi câu chuyện đều hơn một cuốn tiểu thuyết. Rất ít người có tâm huyết tìm kiếm sự thật cũng như thách thức những lời tuyên truyền của giới truyền thông để khám phá thông tin từ chính nguồn của nó và đánh giá tình hình một cách khách quan và công bằng.

Trước mặt bạn là một vài sự thật để suy ngẫm..

Islam là tôn giáo lan truyền nhanh nhất hiện nay:

Ngày nay, Islam đang lan rộng nhanh chóng đáng kinh ngạc ở khắp nơi trên thế giới từ châu Mỹ cho đến châu Âu, châu Phi và châu Á mặc dù thiếu phương tiện cũng như sự yếu kém của người Muslim và sự thống trị của các phương tiện truyền thông quốc tế để bóp méo Islam qua các thông tin sai lệch và phổ biến các hình ảnh xấu không liên quan đến Islam. Vậy sự lan rộng của Islam do con người bị cưỡng ép hay là do sự bằng lòng và lựa chọn?

Thực tế cho thấy người Muslim tôn trọng quyền của người khác cũng như họ tôn trọng sự lựa chọn và trình độ văn hóa của mọi người. Đây chính là một tác động lớn đến trái tim của những người khác khiến họ đón nhận tôn giáo này. Đây không có gì đặc biệt từ người Muslim, nhưng nó chỉ là việc áp dụng và làm theo nguyên tắc mà Allah đã nhấn mạnh trong Qur'an một cách rõ ràng: {Không có sự cưỡng ép trong tôn giáo. Quả thật điều khôn ngoan đã rõ ràng đối với sự lầm lạc} (Al-Baqarah: 256).

Con người bị cưỡng ép theo Islam?

Con người thường dùng vũ lực để áp đặt ý kiến và quyền thế của mình hay để giành lấy quyền lợi cho bản thân. Lịch sử chứa đầy những thí dụ nói lên điều này từ tất cả đối tượng thuộc tôn giáo và trường phái khác nhau.

Chẳng hạn, lịch sử đã chứng minh rằng những cảnh tượng kinh hoàng đã xảy ra với người dân bản địa khi sự xuất hiện của các nhà thám hiểm cũng như người nhập cư đến thế giới mới, mà một mục sư người Tây Ban Nha Bartolome de Las Casas đã mô tả sau khi ông đã chứng kiến những vụ thảm sát này với lời: “Thật sự họ đã không coi người dân bản địa là con người mà họ coi người dân này còn thấp hèn hơn cả loài vật”.

Một bản tóm lược về sự tàn phá của Người Da Đỏ được biên soạn bởi Bartolome de Las Casas (1/1/2009).

Người Muslim đã làm gì để đáp lại khi họ cai trị một đất nước mới?

Người Muslim cai trị Andalusia 8 thế kỷ:

Người Muslim cai trị Andalusia (Tây Ban Nha) 781 năm từ năm 711 đến năm 1492 TL. Lúc bấy giờ, Andalusia là trung tâm của nền văn minh thế giới nhưng nó đã không buộc bất kỳ người Thiên Chúa nào cải đạo sang Islam. Ngược lại, Andalusia đã bảo vệ các quyền của họ, thậm chí việc buôn bán và các trung tâm thương mại của họ vẫn phát triển trong nước. Ngoài ra, người Muslim còn ra sức dẹp tan những thế lực áp bức đối với người dân Do Thái trước khi Islam được mở rộng đến đó. Lịch sử có đầy đủ những sự thật này.

Và khi Isabella và Fernandez đã giành chiến thắng trước người Muslim ở Tây Ban Nha, họ đã ngăn chặn mọi biểu hiện của Islam. Các tòa án đã được thiết lập để trừng phạt những người đang thầm kín cố giữ lấy tôn giáo Islam của mình!

Người Muslim bị đuổi khỏi nhà cửa của họ, nhưng có điều đáng chú ý; đó là cùng với việc trục xuất những người Muslim từ Andalusia thì họ còn trục xuất cả những người Do Thái. Thế thì người Do Thái đã cùng người Muslim đến tị nạn tại các quốc gia Islam nơi mà họ tìm thấy một chỗ trú ngụ an toàn với cuộc sống tốt đẹp.

Người Muslim đã cai trị Ai Cập hơn 1400 năm và đã bảo vệ người Copts và vị trí của họ:

Người Muslim đã cai trị Ai Cập từ buổi ban đầu của Islam khi ông Amr Bin Al-'As – một người bạn của Thiên Sứ Muhammad – đã chinh phục được. Ông không những bảo vệ tôn giáo và các nơi thờ cúng của họ mà còn cứu họ thoát khỏi sự đàn áp và cấm vận của người La Mã do khác biệt trường phái mặc dù họ đều cùng một tôn giáo. Từ đó người Copts đã trở lại tự do tôn giáo và thờ cúng. Dân tộc Copts ngày nay hơn 5 triệu người.

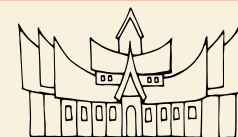
Người Muslim đã cai trị Ấn Độ gần một nghìn năm và 80% dân số của Ấn Độ không phải là người Muslim:

Người Muslim đã cai trị tiểu lục địa Ấn Độ gần một nghìn năm, họ đã bảo vệ quyền lợi và tôn giáo của các tín đồ khác, họ đứng về phía các tôn giáo bị áp bức. Tất cả các nhà sử học đều khẳng định rằng Islam không lan rộng bằng vũ lực cũng không hề cưỡng chế ai gia nhập.

Phần lớn các quốc gia Islam mà tôn giáo này du nhập không phải bằng chiến tranh hay quân đội:

Indonesia, đất nước có cộng đồng người Muslim lớn nhất với số dân hơn 250 triệu người, tỷ lệ người Muslim chiếm 87%. Islam du nhập vào đất nước này bằng phẩm chất đạo đức tốt đẹp của các nhà thương buôn Muslim vào thế kỷ VI Niên lịch Islam, không hề có bất cứ sự can thiệp nào của quân đội cũng như các cuộc đổ máu. Cuộc đổ máu chỉ diễn ra sau khi xuất hiện các đám thực dân Bồ Đào Nha, Hà Lan, sau đó là Anh.

Giữa Islam và thực tế của một số người Muslim

Mâu

Mâu thuẫn khủng khiếp này là gì? Một từ mà một số người có thể nói nếu họ biết về sự thật của giáo luật Islam; một giáo luật kêu gọi đến với đạo đức, phấn đấu làm phần vinh trái đất, mang lợi ích cho nhân loại, truyền bá thông điệp hòa bình. Sau đó họ nhìn xung quanh và thấy một số cá nhân Muslim khác lại xa hoàn toàn với những giá trị đạo đức đó.. Liệu những người đó có thực sự là những người theo tôn giáo chân chính không?

M

Mâu thuẫn khủng khiếp này là gì? Một từ mà một số người có thể nói nếu họ biết về sự thật của giáo luật Islam; một giáo luật kêu gọi đến với đạo đức, phần đầu làm phồn vinh trái đất, mang lợi ích cho nhân loại, truyền bá thông điệp hòa bình. Sau đó họ nhìn xung quanh và thấy một số cá nhân Muslim khác lại xa hoàn toàn với những giá trị đạo đức đó.. Liệu những người đó có thực sự là những người theo tôn giáo chân chính không?

Sự thật đây là một vấn đề nhằm lẫn cần phải được xem xét và cân nhắc một cách bình tĩnh:

- Không phải ai mang tên Islam hoặc sinh ra trong Islam đều là người Muslim tuân thủ tất cả giáo luật của Islam. Thật ra có rất nhiều hành vi vi phạm và lệch lạc không đúng với bản chất của Islam được nhìn thấy từ khắp mọi nơi xung quanh chúng ta. Một số người Muslim chẳng biết gì về Islam ngoài cái tên gọi của mình.
- Không phải cứ dựa theo một số thành phần sai trái nào đó mà đánh giá tôn giáo và tín ngưỡng của họ. Cho nên, không thể nói: sự chuyên chế của Hitler là do tôn giáo của ông ta, hoặc Kitô giáo kêu gọi đến với sự tàn bạo bằng chứng là vì Hitler là một tín đồ Kitô giáo, hoặc chủ nghĩa vô thần cần phải giết người bởi vì Joseph Stalin đã giết chết hàng chục triệu người và ông ta là một người theo chủ nghĩa vô thần.. Tất cả điều đó là những cáo buộc quá xa vời với tính khách quan, chính xác và đúng đắn.

“

Không phải cứ dựa theo một số thành phần sai trái nào đó mà đánh giá tôn giáo và tín ngưỡng của họ

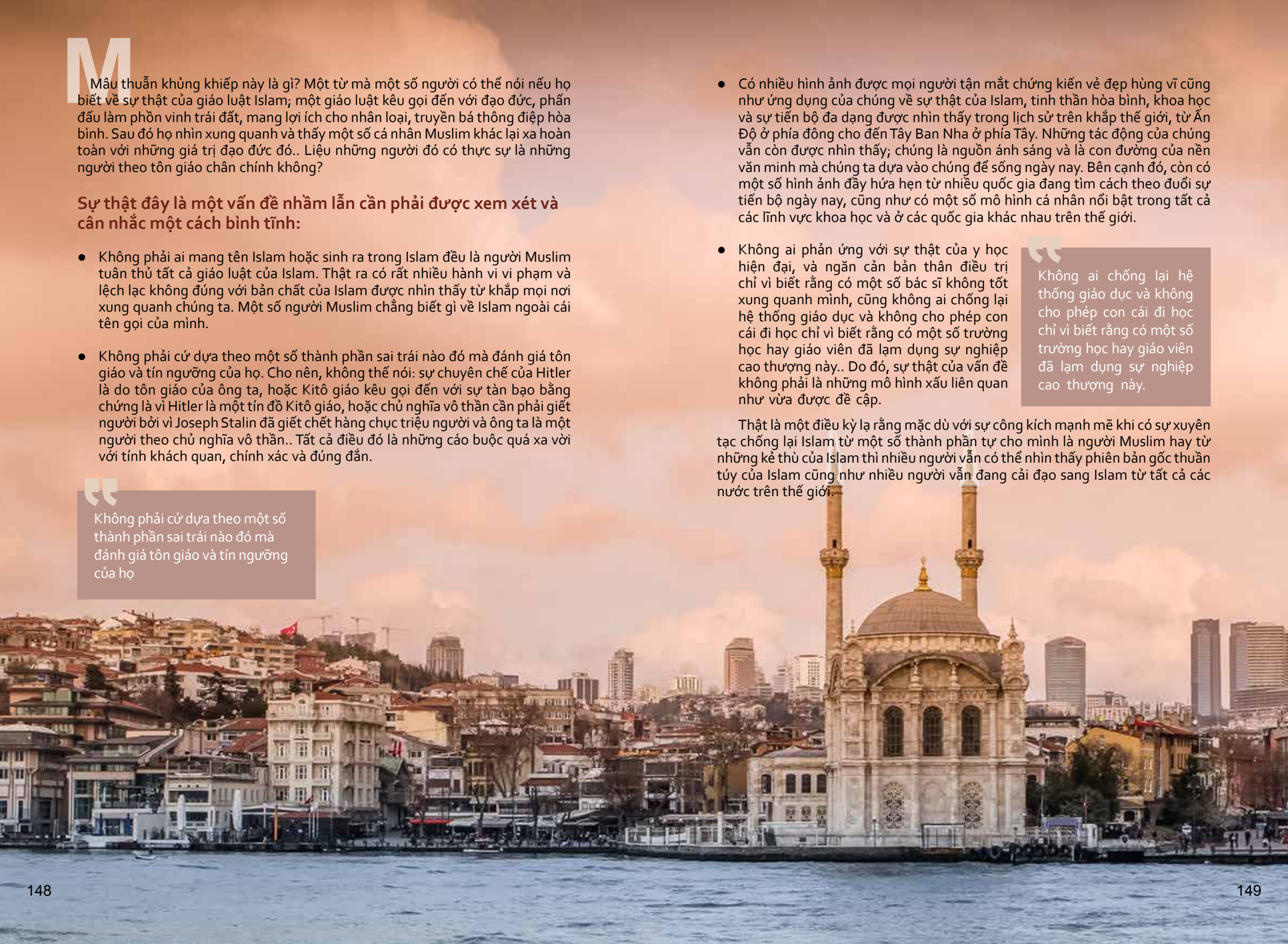
- Có nhiều hình ảnh được mọi người tận mắt chứng kiến vẻ đẹp hùng vĩ cũng như ứng dụng của chúng về sự thật của Islam, tinh thần hòa bình, khoa học và sự tiến bộ đa dạng được nhìn thấy trong lịch sử trên khắp thế giới, từ Ấn Độ ở phía đông cho đến Tây Ban Nha ở phía Tây. Những tác động của chúng vẫn còn được nhìn thấy; chúng là nguồn ánh sáng và là con đường của nền văn minh mà chúng ta dựa vào chúng để sống ngày nay. Bên cạnh đó, còn có một số hình ảnh đầy hứa hẹn từ nhiều quốc gia đang tìm cách theo đuổi sự tiến bộ ngày nay, cũng như có một số mô hình cá nhân nổi bật trong tất cả các lĩnh vực khoa học và ở các quốc gia khác nhau trên thế giới.

“

Không ai chống lại hệ thống giáo dục và không cho phép con cái đi học chỉ vì biết rằng có một số trường học hay giáo viên đã lạm dụng sự nghiệp cao thượng này.

- Không ai phản ứng với sự thật của y học hiện đại, và ngăn cản bản thân điều trị chỉ vì biết rằng có một số bác sĩ không tốt xung quanh mình, cũng không ai chống lại hệ thống giáo dục và không cho phép con cái đi học chỉ vì biết rằng có một số trường học hay giáo viên đã lạm dụng sự nghiệp cao thượng này.. Do đó, sự thật của vấn đề không phải là những mô hình xấu liên quan như vừa được đề cập.

Thật là một điều kỳ lạ rằng mặc dù với sự công kích mạnh mẽ khi có sự xuyên tạc chống lại Islam từ một số thành phần tự cho mình là người Muslim hay từ những kẻ thù của Islam thì nhiều người vẫn có thể nhìn thấy phiên bản gốc thuần túy của Islam cũng như nhiều người vẫn đang cải đạo sang Islam từ tất cả các nước trên thế giới.

Một góc mới

Đã bao nhiêu lần bạn đã do dự khi đưa ra quyết định và nắm lấy cơ hội vì lợi ích của bạn. Bạn vẫn còn tự trách mình vì sự do dự đó.

Phẩm giá lớn nhất của con người là sự tự do và khả năng đưa ra quyết định có lợi cho mình mà không sợ hãi hay do dự.

Nếu có sự kiên định trong cuộc đối đầu và thách thức các chướng ngại là sự can đảm đáng được khen ngợi thì sự can đảm đưa ra quyết định khi thấy điều có lợi cho mình cũng như sự can đảm thừa nhận sai lầm khi sự thật đã được phơi bày lại càng cao quý hơn. Bởi vì đó là sự can đảm với chính mình và loại bỏ cái tôi. Khi làm như vậy, người đó sẽ nhận thấy tác động từ việc làm đó trong bản thân và tính cách của mình.

Như bạn đã cho mình một cơ hội để tìm hiểu Islam từ chính các nguồn tham khảo của nó. Thế thì đừng ngần ngại suy nghĩ và nghiền ngẫm về những gì bạn đã đọc.

Nếu bạn đã nhìn cái đẹp của tôn giáo này và bạn vẫn cần nghiên cứu và tìm hiểu thêm về sự thật cũng như những ưu điểm của Islam thì trước mặt của bạn một cơ hội khá lớn để đọc, nghiên cứu, đối thoại, hỏi vấn. Tuy nhiên, bạn hãy nên nhìn lại từ bây giờ với một cái nhìn mới cùng với một góc độ khác..

Chúng tôi rất hân hạnh khi bạn đọc trọn cuốn sách này và hy vọng sẽ dấy lên một số câu hỏi nghiêm túc hoặc kích thích một số ý tưởng của bạn với việc đồng ý hoặc bất đồng quan điểm. Chúng tôi rất vui khi được nghe ý kiến, thắc mắc hoặc phản đối của bạn và chúng tôi hứa sẽ đón nhận điều đó bằng tất cả sự quan tâm chân thành.

Để biết thêm thông tin khác về Islam:

THISISLAM.net

Hãy chia sẻ kinh nghiệm của bạn

info@modern-guide.com

- Chẳng lẽ không có ý nghĩa đối với bạn khi nhìn thấy một hình ảnh khá rõ nét về một tôn giáo đang gây tranh cãi nhất trên các phương tiện truyền thông xung quanh bạn?..

- Chẳng lẽ không đáng cho bạn dừng lại một giây lát để tìm hiểu sâu hơn về một trong những tôn giáo mà theo thống kê toàn cầu có mức độ lan rộng nhanh nhất cùng với số lượng người gia nhập nhiều nhất?

- Chẳng lẽ bạn không tìm thấy một niềm vui khi khám phá các nền văn hóa và triết lý của người khác cũng như về cuộc sống, tôn giáo, vũ trụ xung quanh chúng ta?..

Tại sao bạn không cho bản thân mình một cơ hội để tìm hiểu các thông tin đáng tin cậy về Islam từ chính tài liệu tham khảo của nó.. Sau đó, bạn đánh giá chúng theo lập luận và tri thức của bạn?..

Nếu bạn thấy điều đó hoặc một cái gì đó quan trọng hoặc thú vị, thì cuốn sách này sẽ giúp bạn tìm thấy điều mong muốn của bạn..

